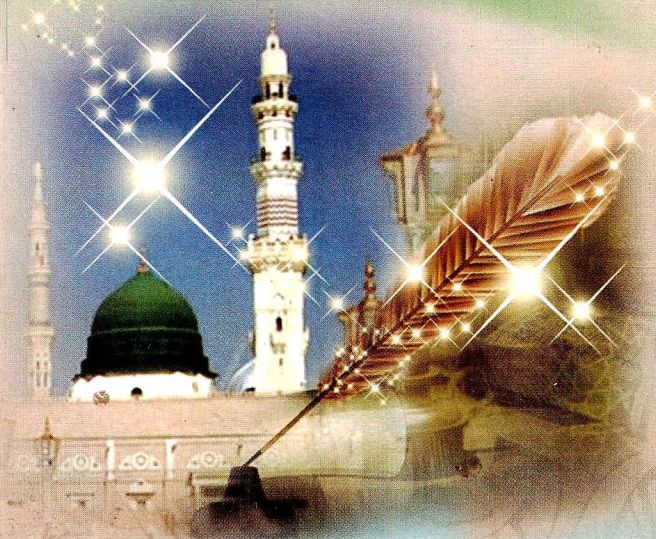

وما أرسلناك إلا رحمة للعالمين

စံပြစေတမန်

တမန်တော်မြတ် (ﷺ) ၏ ထေရုပတ္တိအကျဉ်း

ကျမ်းပြုသူ

ဝဏ္ဏကျော်ထင်

“မောင်လာနာဟာဖစ်စိုင်းယစ်ဒ်ဟစ်ရှား” ၏သမီး

ဒေါ်ရှားဝေဝေ B.Sc (chem:)

ကန့်သတ်

ထုတ်ဝေသူ၏ အမှာစာ

အလ္လာအသျှင်မြတ်၏ အတိုင်းမသိကြီးမားလှသော မဟာကျေးဇူးတော်ဖြင့် ဤ “စံပြစေတမန်” ဟူသောစာအုပ်ကို ကျွန်ုပ်ထုတ်ဝေခွင့် ရရှိခဲ့ပါသည်။

ဤစာအုပ်ရေးသားသူ “ ဝဏ္ဏကျော်ထင် မောင်လာနာ ဟာဖ်ဇ် ဗိုင်ယစ်ဒ် ဟစ်ရှား” ၏သမီး ဒေါ်သျှားဝေဝေ B.Sc (chem:) မှာ ကျွန်ုပ်၏ မိခင်ဖြစ်ပါသည်။ ဤကျမ်းစာအုပ်အား သူမကျောင်းသူ ဘဝက တမန်တော်မြတ်၏ ထေရူပုတ္တိ အကျဉ်းချုပ်ပြိုင်ပွဲ တစ်ခုတွင် ဝင်ရောက်ယှဉ်ပြိုင်ရန် ရေးသားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ပြိုင်ပွဲတွင် သူမနှင့် ဝင်ရောက်ယှဉ်ပြိုင်သူ ပြိုင်ဘက်တစ်ဦး တစ်ယောက်မျှ မရှိသည့် အတွက် ပြိုင်ပွဲမှာ ရပ်တန့်သွားခဲ့ပါသည်။ ထို့နောက်တွင် သူမသည် ဤစာအုပ်အား ထုတ်ဝေရန် ရည်ရွယ်ကာ ထိုခေတ်က မြန်မာနိုင်ငံ၏ အစ္စလာမ့် အကြီးအကဲ ဆရာသခင်ကြီး များထံသို့ ဤစာအုပ်အား တင်ပြ၍ ထောက်ခံချက်များ ရယူခဲ့ပါသည်။ သည့်နောက်တွင်မူ ထုတ်ဝေရန် ရည်ရွယ်ခဲ့ပါသည်။ သို့တစေလည်း အခြေအနေ အရပ်ရပ်တို့ကြောင့် မထုတ်ဝေဖြစ်ခဲ့ပါ။

ယခုမူ သူမသည် (၁၅ - ၆ - ၂၀၁၁) ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ ညနေ (၆:၀၀)ခန့်တွင် အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်၏ အမိန့်တော် ခံယူသွားခဲ့ ရှာလေပြီ။ သူမ၏ဆန္ဒပြီးမြောက်မသွားပါ။ ဤအတွက်ကြောင့် သားဖြစ်သူ ကျွန်ုပ်မှာ မိခင်၏ဆန္ဒပြီးမြောက်စေရန်အတွက်သော် လည်းကောင်း ၊ စာဖတ်ပရိတ်သတ်တို့၏ အရှုဝယ် ဤစာအုပ်အား

ဖတ်ရှုခြင်းအားဖြင့် အကျိုးစဝါးများ စီးဆင်းနေစေလိုသည့်အတွက်
သော်လည်းကောင်း ယခုကဲ့သို့ ထုတ်ဝေလိုက်ခြင်းသာ ဖြစ်ပေသည်။
ဤသို့ထုတ်ဝေရာတွင် အထက်တွင်ဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း ဆရာသခင်
ကြီးများ၏ ထောက်ခံချက်များကို နှစ်ကာလ ကြာရှည်သည်နှင့်အမျှ
အသိမ်းလွန်နေသည့်အလျှောက် ကျွန်အနေနှင့် ပြည့်စုံကုံလုံစွာ
ဖော်ပြနိုင်ခြင်းမရှိပါ။ ဆရာသခင်ကြီးအချို့၏ ထောက်ခံချက်
များကိုသာလျှင် တွေ့ရှိသည့်အတွက် ဖော်ပြလိုက်ရပါသည်။ ဤ
“စံပြစေတမန်” မည်တွင်သော စာအုပ်ကလေးအား ဖတ်ရှုသူတိုင်း
ကျွန်ုပ်၏ မိခင်စာရေးသူ ဒေါ်သျှားဝေဝေနှင့် သေသူအာရ်ဝါ
အပေါင်းတို့အတွက် မဂ်ဖွေရသ် လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့် ဒိုအာဆုပန်
ပေးကြပါရန် လေးစားစွာ ဆော်ပြအပ်ပါသည်။

ဟာဖစ်ဂ် ဖိုင်ယစ်ဒ် ဗဒရ်အလီသျှား
(ဟုစိုင်နီ)

သိရိပျံချီ အလ်ဟာဂျီ မုဖတ်စီရုလ်ကုရ်အာန် အလ္လာမတ် ဃာဇီ မုဟမ္မဒ် ဟာရှင်မိ၏ ကျမ်းဦးစကား

ဒီကမ္ဘာမှာ လူ့အလွှာအသီးသီးမှာ စံထားလောက်တဲ့ လူစွမ်းကောင်းတွေ ၊ သူရဲကောင်းတွေ ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးတွေ အများကြီး ပေါ်ခဲ့တယ်။ ယခုလည်းပေါ်လျက် ၊ နောင်လည်း ပေါ်ဦးမယ်။ ဒါပေမယ့် အဒီပုဂ္ဂိုလ်ထူးတွေဟာ ဘာသာတစ်ရပ်မှာသာ ၊ ဘက်တစ်ဘက် မှာသာ ထူးချွန်ခဲ့ကြတာပါ။ ဘက်စုံထူးချွန်ခဲ့ကြတာ မဟုတ်ဘူး ။ ဘက်စုံထူးချွန်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ရှာမှရှားတယ်။

“ တမန်တော်မြတ် (ﷺ)ဟာ ကမ္ဘာမှာ ရှာမှရှားတဲ့ဘက်စုံ ထူးချွန်တဲ့ “ကမ္ဘာ့စံပြ”ပါ။ “ ကမ္ဘာ့စံပြ ” ဖြစ်တော်မူတဲ့ အလျှောက်လည်း လက်တွေ့ကျင့်သုံးပြသသွားတော်မူတယ်။ လက်တွေ့ကျင့်သုံးပြသသွားတော်မူသည်သာမက မိမိတင်ပြခဲ့တဲ့ ‘အစ္စလာမ်’ကိုလည်း မိမိရဲ့ သက်တမ်းအတွင်းမှာပဲ အောင်အောင် မြင်မြင် တည်ထောင်သွားတော်မူတယ်။ စံမတူအောင် အောင်ပွဲ ဆင်နွဲ့သွားတော်မူတယ်။

ဒီတော့ ဘက်စုံ ထူးချွန်တော်မူတဲ့ “ကမ္ဘာ့စံပြ တမန်တော်မြတ်(ﷺ)ရဲ့ အကြောင်းကို သိလိုလျှင် ဤ “တမန်တော်မြတ် (ﷺ)ရဲ့ ကျမ်းကို ဖတ်ပါ။ အကျိုးထူးမှာ အမှန်ပါ။

သိရိပျံချီ အလ္လာမတ် ဃာဇီမုဟမ္မဒ် ဟာရှင်မိ

[illegible]

حامدا و مصليا و مسلما ----

بسم اللہ الرحمن الرحیم

مرحوم مولانا سید حسن شاہ صاحب کی صاحبزادی نے سیرۃ النبی کے ترجمہ کا مطالعہ کر کے خلاصہ لکھے تھے۔

انشاء اللہ طالبہ اور طالبات کے لئے بہت مفید ہوگا۔

میں نے برجستہ دیکھا اور سنا ہے، اللہ پاک قبول اور بار آور فرمائے۔

یقیناً امت کے تمام طبقات کے لئے دونوں جہان کی کامیابی اور سرخروئی

حکم خداوندی اور سنت نبوی کی پیروی میں مضمر ہے، اللہ عزوجل

سب کو ایمان اور اعمال صالحہ کی توفیق بخشے۔ آمین

امیر تبلیغ (برما)

حضرت اقدس مولانا بندہ محمد صالح مظاہری

۱۱-۸-۹۶

(c)

မြန်မာ့အလင်းစာပေတိုက်

အလင်းစာပေတိုက် - အလင်းစာပေတိုက်

မြန်မာ့အလင်းစာပေတိုက်

JAMIAT ULAMA ISLAM • Head quarters •

THE UNION OF MYANMAR

Phone : 77447

Cable MUFTIE-AZAM

No. 18, 28th Street, Yangon Myanmar.

Nº 002329

၀၇ ၇၇၄၄၇

၀၇၇

အခြေ

အလင်းစာပေတိုက်မှ အလင်းစာပေတိုက်
 မြန်မာ့အလင်းစာပေတိုက်မှ အလင်းစာပေတိုက်
 အလင်းစာပေတိုက်မှ အလင်းစာပေတိုက်
 အလင်းစာပေတိုက်မှ အလင်းစာပေတိုက်
 အလင်းစာပေတိုက်မှ အလင်းစာပေတိုက်
 အလင်းစာပေတိုက်မှ အလင်းစာပေတိုက်

အလင်းစာပေတိုက်မှ အလင်းစာပေတိုက်
 အလင်းစာပေတိုက်မှ အလင်းစာပေတိုက်
 အလင်းစာပေတိုက်မှ အလင်းစာပေတိုက်
 အလင်းစာပေတိုက်မှ အလင်းစာပေတိုက်
 အလင်းစာပေတိုက်မှ အလင်းစာပေတိုက်
 အလင်းစာပေတိုက်မှ အလင်းစာပေတိုက်

အလင်းစာပေတိုက်မှ အလင်းစာပေတိုက်
 အလင်းစာပေတိုက်မှ အလင်းစာပေတိုက်
 အလင်းစာပေတိုက်မှ အလင်းစာပေတိုက်
 အလင်းစာပေတိုက်မှ အလင်းစာပေတိုက်
 အလင်းစာပေတိုက်မှ အလင်းစာပေတိုက်
 အလင်းစာပေတိုက်မှ အလင်းစာပေတိုက်

بِسْمِہِ تَعَالٰی

تقریظ

الحمد لله حمدةً والصلاة والسلام على من لا نبي بعده
وعلى اله وصحبه اجمعين۔

حضور اقدس صلی اللہ علیہ وسلم کی سیرۃ مطہرۃ پر دنیا میں مختلف زبانوں میں
کتابیں مرتب کر کے شائع کی گئی ہیں،

اس کے پیش نظر مولانا شاہ سید حسن شاہ رحمۃ اللہ کی صاحبزادی نے بریز
مین حضور اقدس صلی اللہ علیہ وسلم کی سیرت کی کتابوں میں سے اخذ کر کے
ایک مجموعہ مرتب کیا،

انشا اللہ بری مسلم طبقہ کو اس کتاب سے دینی فائدہ ہوگا۔

اللہ تعالیٰ سے دعا ہے کہ اس کتاب کو قبول فرما کر بریز داں طبقہ کو فائدہ اٹھا
نے کا موقعہ نصیب فرمائے۔

مصنفہ موصوفہ کو جزائے خیر عطا فرمائے فقط۔ والسلام۔

مفتی اعظم حضرت مولانا محمود داؤد یوسف

خادم جمعیہ علماء اسلام برما رکزی

جامعہ دارالعلوم تاموے ریکون

စကားချိုး

ရန်ကုန်မြို့၊ တမန်တော်နေကျင်းပရေးဗဟိုကော်မတီ၏ ရုံးခန်းမှ ကြေငြာချက်တစ်စောင်ကို ဖတ်လိုက်ရပါသည်။ အဆိုပါ ကြေငြာချက်မှာ နှစ်ဘဝသခင် ကျေးဇူးတော်ရှင် တမန်တော်မြတ်ကြီး (ဇော်)၏ ထေရူပတ္တိကို အကျဉ်းရေးသားဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

ကျွန်မသည် သိရိပျံချီ အလံဟာရုံ မုဖတ်စ်စီရွယ်ကုရ်အာန် အလ္လာဟ်မဟ် ယာဇီ မုဟမ္မဒ် ဟာရှင်ရေးသားသော တမန်တော်မြတ် (ဇော်) (ပထမ + ဒုတိယ + တတိယ)အတွဲ (၃)တွဲကို ဖတ်ရှုခဲ့ဖူးသည့်အတွက် အဆိုပါ ကြေငြာချက်ကို စိတ်ဝင်စားခဲ့ပါသည်။ ထိုသို့ စိတ်ဝင်စားမိသည့်အတွက် တမန်တော်မြတ် (ဇော်)၏ ထေရူပတ္တိကို မိမိလိုက်စားဆည်းပူးခဲ့သည်ဟူ၍ အား မိမိနားလည်သည့်အတိုင်း မိမိ၏ စကားလုံးဖြင့် ဤစာတမ်းကို ရေးသားလိုက်ပါသည်။

ဤစာတမ်းကို ရေးသားပြုစုခြင်း၏ ကျေးဇူးအဟုန်ဖြင့် ကျွန်မသည် တမန်တော်မြတ် (ဇော်)၏ ရူဖာအသ် ဆုမြတ်ကို ရင်ဝယ်ပိုက်ရသူဖြစ်ပါစေသတည်း။ ကျွန်မ နှင့် တကွ စာဖတ်ပရိတ်သတ်တို့သည်လည်း တမန်တော်မြတ်(ဇော်)၏ အမွတ်သားများ ဖြစ်ကြရပါစေသတည်း ။

မောင်လာနာ ဟာဖစ်ဇ် စိုင်ယစ်ဒ် ဟစ်ရှား ၏သမီး

သျှားဝေဝေ

တတိယနှစ် (ဓာတုဗေဒ)

ရန်ကုန် ဝိဇ္ဇာ သိပ္ပံ တက္ကသိုလ်

နေ့စွဲ ။ ၂၃ ၊ ၃ ၊ ၁၉၈၂

(ဒ)

မာတိကာ

စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာ
၁	ကမ္ဘာ့ဥယျာဉ်ကြီးနှင့် ကမ္ဘာ့ဥယျာဉ်မှူး	၁
၂	တမန်တော်မြတ် (ﷺ) (Bible) ကျမ်း	၃
၃	တမန်တော်မြတ် (ﷺ) နှင့် ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်	၃
၄	တမန်တော်မြတ် (ﷺ) မိမိအကြောင်းပြောပြ	၆
၅	တမန်တော်မြတ် (ﷺ) ၏မျိုးနွယ်စဉ်ဆက်	၇
၆	တမန်တော်မြတ် မီးရှူးဖွားမြင်သန့်စင်တော်မူခြင်း	၇
၇	တမန်တော်မြတ် မိသက်ဆိုး ၊ ဖသက်ဆိုးဘဝ	၇
၈	ကိုယ်ချင်းစာ	၈
၉	ကလေးဘဝ	၉
၁၀	ဘိုးတော်အဗ္ဗဒုလ်မုတ္တလစ်	၁၀
၁၁	ဘကြီးတော် အဗူသွာလစ်	၁၁
၁၂	ဆီရီးယားသို့လိုက်ပါသွားခဲ့ခြင်း	၁၂
၁၃	ဖီဂျာစစ်ပွဲ	၁၃
၁၄	ဟလဖွလ်ဖုသွလ် ဂတိစာချုပ်	၁၄
၁၅	ကျောင်းတော်ပြဿနာ ဖြေရှင်းရာ ၊ စံနမူနာပါ	၁၅
၁၆	ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေး	၁၇

မာတိကာ

စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာ
၁၇	အိမ်ထောင်ပြုခြင်း	၁၉
၁၈	တမန်တော်မြတ် (ﷺ) အဖြစ်ချီးမြှင့်ခြင်းခံရခြင်း	၂၀
၁၉	တမန်တော်မြတ် (ﷺ)၏ တရားဦး	၂၄
၂၀	သောင်ဟီးဒ်နှင့်လူမှုရေးတရား	၂၆
၂၁	ခက်ရာခက်ဆစ် တရားဟောခဲ့ရပုံ	၂၇
၂၂	ပထမဦးဆုံး မွတ်စလင်မ်များ	၂၇
၂၃	အလ္လာဟ်လမ်းတွင် အစ္စလာမ့်အတွက် ပထမ သွေးတစ်စက်	၂၈
၂၄	ပြတ်သားသော ဆုံးဖြတ်ချက်	၂၈
၂၅	တမန်တော်မြတ် (ﷺ) အား မြူဆွယ်ခြင်း	၃၀
၂၆	မွတ်စလင်မ်များအား ဒုက္ခပေးခြင်း	၃၃
၂၇	သာဝကကြီး ခဗားဗ်အားနှိပ်စက်ခြင်း	၃၄
၂၈	သာဝကကြီး ဗိလားလ်အား နှိပ်စက်ခြင်း	၃၅
၂၉	သာဝကကြီး အမ္မာရ်အား နှိပ်စက်ခြင်း	၃၆
၃၀	စုမိုင်းယဟ်	၃၆
၃၁	သာဝကကြီး ယာဆိရ်	၃၇
၃၂	သာဝကကြီး ဆွဟိုက်ဗ်ရှမီ	၃၇

မာတိကာ

စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာ
၃၃	မျက်နှာကြီးများလည်း နှိပ်စက်ခံခဲ့ရခြင်း	၃၈
၃၄	သာဝကကြီး အစ္စမားန် အနှိပ်စက်ခံခဲ့ရခြင်း	၃၈
၃၅	သာဝကကြီး အဗူဇရ် အနှိပ်စက်ခံခဲ့ရခြင်း	၃၉
၃၆	သာဝကကြီး ဇုဗိုင်းရ် ပင်န် အေဝါမ် အနှိပ်စက် ခံရခြင်း	၃၉
၃၇	အီသီယိုးပီးယားနိုင်ငံသို့ ပထမအကြိမ် ဟစ်ဂျ်ရယ်ပြုခဲ့ခြင်း	၄၀
၃၈	မွတ်စလင်မ်တို့သည် ရောက်လေရာတွင် သစ္စာရှိခြင်း	၄၃
၃၉	မွတ်စလင်မ်တို့အား သပိတ်မှောက်ခြင်း	၄၄
၄၀	ဘကြီးတော်နှင့်ဇနီးကွယ်လွန်ရှာခြင်း	၄၆
၄၁	ဒုက္ခပို၍လာ	၄၇
၄၂	မက္ကာမှမက္ကင်း၍ သွားအပ်သောသို့ခရီးလှန်ပြန်	၄၇
၄၃	ကျောင်းတော်ကို ကြေကွဲစွာ တိုင်းကြားခြင်း	၅၃
၄၄	ဆောင်ရ်လှိုင်ဂူတွင် ခိုအောင်ခြင်း	၅၃
၄၅	တမန်တော်မြတ်အား ဖမ်းဆီးရန် ဆုကြေငြာခြင်း	၅၄

မာတိကာ

စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာ
၄၆	တမန်တော်မြတ် (ﷺ) အား မြို့လုံးကျွတ်ကြို	၅၅
၄၇	ကုဗာသို့ရောက်ရှိသည့်နေ့	၅၇
၄၈	မဒီနာမြို့တွင်းသို့ ဝင်တော်မူခြင်း	၅၇
၄၉	အဗူအိုင်းယူဗ်အန်ဆွာရီ ၏ နေအိမ်တွင် တည်းခိုတော်မူခြင်း	၅၈
၅၀	မဒီနာမြို့တွင် ဗလီတည်ဆောက်တော်မူခြင်း	၅၉
၅၁	ညီနောင်ဖွဲ့ပေးတော်မူခြင်း	၅၉
၅၂	ရန်သူများက စစ်တိုက်ရန်ကြံစည်ခြင်း	၆၂
၅၃	ဗဒရ်စစ်ပွဲ	၆၃
၅၄	အုဟုဒ်စစ်ပွဲ	၆၆
၅၅	ခန်ဒတ်ကံစစ်ပွဲ	၆၈
၅၆	ဟုဒိုင်ဗီယတ် စစ်ပြေငြိမ်းရေးစာချုပ်	၇၂
၅၇	မက္ကာဟ်မြို့တော်ကို ပြန်လည်အောင်နိုင်ခြင်း	၇၆
၅၈	နောက်ဆုံးဟဂျ်	၈၁
၅၉	ကွယ်လွန်တော်မူရှာခြင်း	၈၇
၆၀	ရုပ်ဆင်းသဏ္ဌာန်နှင့်ဝတ်စားဆင်ယင်မှု	၈၉

ကမ္ဘာဥယျာဉ်ကြီးနှင့် ကမ္ဘာဥယျာဉ်မှူး

အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် ဆန်းကျယ်လှဘိသည်၊ ပြီးပြည့်စုံလှဘိသည်၊ လိုလေသေးဟူ၍ တစ်စုံတရာအလျဉ်း မရှိဘိသည့် ကမ္ဘာဥယျာဉ်ကြီးကို အံ့ဖွယ်သူရဲ ဖန်ဆင်းထားတော်မူလေသည်။ ကမ္ဘာဥယျာဉ်မှာ သာယာလျက်၊ ကမ္ဘာစက်ယန္တရားကြီးမှာ လှုပ်ရှားလျက် သီးပွင့်လျက်။ သို့တစေ . . ဥယျာဉ်မှူးကားမရှိသေးပေ။ ထိုရောအခါ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် ကမ္ဘာဥယျာဉ်မှူးအဖြစ် လူသားအားဖန်ဆင်းတော်မူသည်။ ဖခင်ကြီးအားဒမ်နှင့်မယ်တော်ဟဝါတို့မှအစ ယနေ့ကမ္ဘာမြေပြင်တွင် လှုပ်ရှားသွားလာလျက်ရှိကုန်ကြသော လူသားထုကြီးတစ်ရပ်လုံးမှာ ကမ္ဘာဥယျာဉ်ကြီး၏ဥယျာဉ်မှူးများပင် ဖြစ်ကြပေသည်။

ကမ္ဘာဥယျာဉ်ကြီးကား စတင်ဖြစ်ပေါ်လာသည့်နေ့မှစ၍ ယနေ့တိုင်ရပ်တည်လျက် စိုပြေလျက်၊ သီးပွင့်လျက်၊ သာယာလျက် ရှိပေသည်။ သို့တစေ - ဥယျာဉ်မှူးများဖြစ်ကြသော လူသားတို့မှာ မာန်မာနသောလွှားကာ အချင်းချင်းအငြင်းပွားလျက် ကြီးနိုင်ငံယ်ညှဉ်းပြုလျက် ထင်ရာဆိုင်းလျက်၊ မိုက်တွင်းနက်လျက်၊ ကမ္ဘာဇာတ်ခုံပေါ်တွင် မိုက်ပွဲကြီးများ ဆင်နွှဲလျက်ရှိခဲ့ကြပေသည်။ သို့တစေလည်း လူသားတို့အား သွန်သင်၊ ဆုံးမ၊ ပဲ့ပင်မည့်သူဟူ၍ကား တစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ မရှိခဲ့ပေ။ ထိုရောအခါ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် လူသားတို့အား တရားဓမ္မဟောညွှန်ပြရန်အလို့ငှာ (နဗီ၊ ရစူလ်)တမန်တော်များအား ခေတ်တိုင်းတွင် လူသားတို့ထံ စေလွှတ်ပေးတော်မူခဲ့လေသည်။

အချို့ကျမ်းချက်များအရ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် လူသားတို့အား တရားဓမ္မဟောကြားစီမံသောငှာ တမန်တော်အပေါင်း

တစ်သိန်းနှစ်သောင်းလေးထောင်ကျော်တို့အား စေလွှတ်တော်မူခဲ့သည်။
ယင်းတမန်တော်တို့တွင် ဖခင်ကြီးအာဒမ်မှအစ တမန်တော် အစ်ဒ်ရီးစ်၊
တမန်တော် နူးဟ်၊ တမန်တော် အစ်ဗ်ရာဟီးမ်၊ တမန်တော်အစ္စမာအီးလ်၊
တမန်တော် အစ္စဟာက်၊ တမန်တော် ယာဇ်ကူဗ်(ခ)တမန်တော်အစ္စရာ
အီလ်၊ တမန်တော်ယူစွတ်ဖ်၊ တမန်တော် ဒါဂူးဒ်၊ တမန်တော် စိုလိုင်မာန်၊
တမန်တော် အိုင်ယူးဗ်၊ တမန်တော် ရှို့အိုက်ဗ်၊ တမန်တော်မူစာ၊
တမန်တော် ဇကရိယာ၊ တမန်တော် ဇာဟ်ယာ၊ တမန်တော် အီစာတို့မှာ
တမန်တော်လောကတွင် တရားဓမ္မ၏ကြယ်ကြီးများသဖွယ် ထွန်းလင်း
တောက်ပခဲ့ကြပေသည်။ အထူးကျော်ကြားခဲ့ကြပေသည်။ ယင်း
တမန်တော်များသည် မိမိတို့ခေတ်များတွင် မိမိတို့အမျိုးသားများအား
“ အစ္စလာမ်တည်း ” ဟူသောအလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ဒေသနာတော်ကို
သူ့ခေတ်၊ သူ့အခါ၊ သူ့ပတ်ဝန်းကျင်ကို ထောက်ထားကာ အသီးသီး
ဟောကြားခဲ့ကြပေသည်။

နောက်ဆုံးတွင် ကမ္ဘာ့လူသားထုကြီးတစ်ရပ်လုံးအား
ကမ္ဘာ့တစ်သက်၊ ခေတ်မရွေး၊ လူမျိုးမရွေး၊ ပတ်ဝန်းကျင်မရွေး၊ ခေတ်တိုင်း
လူမျိုးတိုင်း၊ ပတ်ဝန်းကျင်တိုင်းနှင့်စပ်မီ၊ ဟက်မိသည့်တရားဒေသနာ
တော်များကို ဟောကြားညွှန်ပြရန်အလို့ငှာ တမန်တော်အပေါင်းတို့၏
အချုပ်၊ မကိုဋ်၊ သရဖူ၊ သင်္ချစ်ထွတ် ထားဖြစ်တော်မူသော နှစ်ဘဝသခင်
ကမ္ဘာ့ဂုဏ်ရှင် တမန်တော်မြတ် မုဟမ္မဒ်(ဆွာလ္လလ္လာဟု အလိုင်ဟိ
ဝစလ္လမ်)အား နောက်ဆုံးတမန်ကော်အဖြစ် ကမ္ဘာ့စံပြအဖြစ်စေလွှတ်
တော်မူခဲ့ပေသည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် ထိုတမန်တော်မြတ်ကြီး၏(အဗ္ဗမ္မသ်)တပည့်
သားများပင် ဖြစ်ကြပေသည်။ ဤသည် အတိုင်းမသိ ဝမ်းသာစရာပင်
ဂုဏ်ယူစရာပင်။ ထိုသို့သော တမန်တော်မြတ်ကြီး၏ထေရူပတ္တိကို

ရေးသားရန်မှာကား ကျွန်ုပ်တို့လိုပညာနည်းသူများအဖို့ မလွယ်ကူပေ။ သို့ပင်တစေ ဤစာတမ်းငယ်တွင် ကျွန်ုပ်တို့သည်အဆိုပါ တမန်တော်မြတ် ကြီး၏ ထေရူပဋ္ဌာန်ကို အကျဉ်းချုံး၍ မိမိလေ့လာဆည်းပူးထားသမျှ အနည်းငယ်ကိုရေးသားတင်ပြလိုပေသည်။

တမန်တော်မြတ်နှင့် (Bible)ကျမ်း

တမန်တော်မြတ်ပေါ်ထွန်းတော်မူမည့်အကြောင်း အတိတ် ခေတ် ကျမ်းဂန်များတွင်လည်း ပါရှိပေသည်။ လက်ရှိ (Bible)ကျမ်း တွင်ပင်ပါရှိပေသည်။

" သင်တို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့ဆွေမျိုး သားချင်းတို့အနက်မှ သင်တို့နာယူရမည့် (Prophet)ကို ငါ (မူစာ)ကဲ့သို့ ပေါ်ထွန်းစေမည်။ "

ဓမ္မထပ်ဆင့်ကျမ်း (၁၈ : ၁၅)

" ငါ၊ ထာဝရဘုရားသခင်သည် သူတို့ဆွေမျိုးသားချင်းတို့ အနက်(Prophet)ကို သင်(မူစာ)ကဲ့သို့ ပေါ်ထွန်းစေ၍ ဗျာဒိတ် တော်ချက်ကို သူတို့တွင်ထည့်သွင်းမည့်အလျောက် မိန့်မှာမှုကို ဆင့်ဆို လိမ့်မည်။ "

ဓမ္မထပ်ဆင့်ကျမ်း (၁၈ : ၁၈)

တမန်တော်မြတ်နှင့်ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်

တမန်တော်မြတ်နှင့်ပတ်သတ်၍ ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်တွင် လာရှိသည့် အချို့မူကွဲပါဌ်တော်များကိုလည်း တင်ပြလိုပေသည်။

قل يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ

“အို - တမန်တော် အသင်ပြောကြားပါလေ။ အို - လူသား
အပေါင်းတို့ မုချကေန်ငါသည် အသင်လူသားအားလုံးတို့ထံ စေလွှတ်
ခြင်းခံရသော အလ္လာဟ်တမန်တော်ဖြစ်သည်။ ”

ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ် (၇ : ၁၅၈)

لقد منّ الله على المؤمنين إذ بعث فيهم رسولا منهم
يتلوا عليهم آياته ويزكيهم ويعلمهم الكتاب والحكمة

“ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် အိမာန်သက်ဝင်ယုံကြည်သူ
တို့အပေါ်၌ ယင်းတို့ထံသို့ ယင်းတို့၏သားချင်းအနက်မှပင် တမန်တော်
တစ်ပါးကို စေလွှတ်တော်မူ၍ အတိုင်းမသိ ကြီးမားလှဘိသော ကျေးဇူး
တော်ပြုခဲ့လေပြီ။ ထိုတမန်တော်သည် ယင်းတို့အား အတွင်း၊ အပြင်၊
(ရုပ်၊ နာမ်) စင်ကြယ်သန့်ရှင်းအောင် ပြုလုပ်ပေးတော်မူသည်။ ယင်းတို့
အား ကုရ်အာန်ကျမ်းဂန်နှင့်တကွ နက်နဲသိမ်မွေ့လှသော ပညာရပ်များကို
သင်ကြားပေးတော်မူသည်။ ”

ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ် (၃ : ၁၆၄)

وما أرسلناك إلا كافة للناس بشيرا ونذيرا

“ အို - တမန်တော် ငါအရှင်မြတ်သည် အသင့်အား ကမ္ဘာလူသားထုကြီးတစ်ရပ်လုံးအား ကောင်းချီးသတင်းပေးသူအဖြစ် လည်းကောင်း၊ သတိပေးသူအဖြစ်လည်းကောင်း၊ စေလွှတ်တော်မူခြင်း သာ ဖြစ်သည်။ ”

ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ် (၃၄ : ၂၈)

وما أرسلناك إلا رحمة للعالمين

“ အို - တမန်တော် ငါအရှင်မြတ်သည် အသင့်အား စကြာဝဠာအပေါင်းကို မေတ္တာပွားရန်အလို့ငှာသာ စေလွှတ်တော်မူခြင်း ဖြစ်သည်။ ”

ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ် (၂၁ : ၁၀၇)

لقد كان لكم فى رسول الله أسوة حسنة

(အို လူသားအပေါင်းတို့) အသင်တို့အဖို့ အလ္လာဟ်တမန် တော်၌ ကောင်းမွန်မြင့်မြတ်လှသော ခံနုမှုနာများ အမှန်တကယ်ရှိပေ သည်။ ”

ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ် (၃၃ : ၂၁)

တမန်တော်မြတ်ကမိမိအကြောင်းပြောပြ

တမန်တော်မြတ်ကိုယ်တော်တိုင်က မိမိပေါ်ထွန်းတော်မူရခြင်း အကြောင်းနှင့်ပတ်သက်၍ မိန့်ကြားတော်မူခဲ့သည့် အချို့သြဝါဒတော်များကိုလည်း တင်ပြလိုပေသည်။

“ ငါသည် မေတ္တာအဖြစ်ပွင့်ပေါ်လာခြင်းဖြစ်သည်။ အမင်္ဂလာအဖြစ် ပွင့်ပေါ်လာခြင်းမဟုတ်။ ”

(ဗုခါရီကျမ်း)

“ ငါသည် ကောင်းမွန်မြင့်မြတ်လှသော ကိုယ်ကျင့်တရားများကို ပြီးပြည့်စုံအောင် ပြုလုပ်ရန်ပွင့်တော်မူလာခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ ”

(ဗုခါရီကျမ်း)

တမန်တော်မြတ်၏မျိုးနွယ်စဉ်ဆက်

တမန်တော်မြတ်၏နာမတော်မှာ မုဟမ္မဒ်ဟူ၍ဖြစ်သည်။
ခမည်းတော်မှာ အဗ္ဗဒူလ္လာဟ်၊ ဘိုးတော်မှာ အဗ္ဗဒူလ်မွတ္တလစ်(ဗ)၊
ဘေးတော်မှာ ဟာရှင်မ်၊ ဘီတော်မှာ အဗ္ဗဒူလ်မုနာဖ်၊ ဘင်တော်မှာ
ကုဆိုင်ယ်ဟူ၍ဖြစ်သည်။ တမန်တော်မြတ်၏မယ်တော်မှာ အာမေနာ
သခင်မ ဖြစ်သည်။ ကုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်သည် အာရေဗျတိုင်းပြည်တွင် အမြင့်
မြတ်ဆုံးမျိုးနွယ်ပင် ဖြစ်သည်။

တမန်တော်မြတ်မီးရှူးသန့်စင်ဖွားမြင်တော်မူခြင်း

တမန်တော်မြတ်မီးရှူးသန့်စင်ဖွားမြင်တော်မူခြင်းနှင့်
ပတ်သက်၍ အီဇျစ်ပြည် နက္ခတ်တဗေဒပါရဂူ မဟ်မူဒ်ပါရှန်း ဖလကီ၏
သုတေသနပြုချက်အရ တမန်တော်မြတ်သည် ခရစ်သက္ကရာဇ် ၅၇၁-
ခုနှစ်၊ ဧပြီလ ၂၀ရက်၊ တနင်္လာနေ့၊ ရဗီအူလ်အောင်ဝါလ်လ၊ ဇရက်နေ့
ဖြစ်သည်။ အများမွတ်(စ)လင်မ်ဘိုထံတွင်မူ ရဗီအူလ်အောင်ဝါလ် ၁၂
ရက် ဖြစ်သည်။

တမန်တော်မြတ်၏မိသက်ဆုံး၊ ဘသက်ဆုံးဘဝ

မယ်တော်အာမေနာသည် သားတော်(မုဟမ္မဒ်)ကို ကိုယ်
ဝန်ဆောင်ထားသည့်အချိန်မှာပင် ခမည်းတော် အဗ္ဗဒူလ္လာဟ်မှာ ကွယ်
လွန်သွားရှာခဲ့ပေသည်။ ဤသို့ဖြင့် တမန်တော်မြတ်ကြီးသည် မီးရှူး
သန့်စင်ဖွားမြင်တော်မူလာသည့်အခါ ခမည်းတော်အား မမြင်လိုက်ရပေ။

ခမည်တော်မှာလည်း သားတော်အား မြင်မသွားရှာပေ။ သနားစရာပင်။

မယ်တော်သည် သားတော်အား အစပထမတွင် နှိမိ ကိုယ်တိုင်နို့တိုက်ခဲ့လေသည်။ ထို့နောက်တွင်မူ ထိုခေတ်ထိုအခါက ဂုဏ်သရေရှိ အာရပ်လူမျိုးတို့သည် ထုံးတမ်းစဉ်လာအရ မိမိတို့၏ကလေး များကို တောကျေးရှိနို့ထိန်းတော်များထံသို့ အပ်နှံလေ့ရှိခဲ့ပေသည်။ မယ်တော်သည်လည်း သားတော်အားကျေးတောမှ နို့ထိန်းထံ အပ်နှံခဲ့ လေသည်။ နို့ထိန်းတော်ဟလီမာသည် တမန်တော်လောင်းလျာအား နို့ချိုတိုက်ကျွေးခဲ့လေသည်။

တမန်တော်လောင်းလျာ(၆)နှစ်သားဘဝသို့ ရောက်သော အခါ မယ်တော်သည်သားတော်ကို ခေါ်ဆောင်၍မဒီနာမြို့ရှိ သားချင်း များထံသို့ သွားခဲ့လေသည်။ မဒီနာမြို့တွင် တစ်လခန့်နေထိုင်ခဲ့ပြီး ပြန်လာ သောအခါ အင်္ဂါမည်သောနေရာတွင် နေထိုင်မကောင်းဖြစ်ပြီး ထိုနေရာ တွင်ပင် ကွယ်လွန်သွားခဲ့ရှာလေသည်။ ဤသို့ဖြင့် တမန်တော်လောင်း လျာ(၆)နှစ်သား အရွယ်တွင်ပင် မိသက်ဆိုး၊ ဘသက်ဆိုးဖြစ်ဟော်မှု ခဲ့ရရှာလေသည်။ ကြေကွဲစရာပင်၊ သနားစရာပင်။

ကိုယ်ချင်းစာ

တမန်တော်မြတ်၏နို့ထိန်းတော် ဟလီမာသခင်မတွင် သားသမီး(၄)ယောက် ရှိခဲ့လေသည်။ (၁) အဗ္ဗဒူလ္လာဟ်၊ (၂) အနီဆာ၊ (၃) ဟုဇိုင်ဖာ၊ (၄) ဟဇ္ဇာဖာဟ် (ခ) ရှိမာ တို့ဖြစ်ကြသည်။ ယင်းတို့မှာ တမန်တော်မြတ်၏ နို့စို့ဘက်မောင်နှမများ ဖြစ်ကြလေသည်။ တမန်တော်မြတ်သည် နို့စို့အရွယ်ဘဝ၌ နို့ထိန်းတော်၏နို့ရည်ကြည်ကို သောက်သုံးတော်မူသည့်အခါ နို့တစ်ဖက်ကိုသာလျှင် သောက်သုံးတော်

မူ၍ ကျန်တစ်ဖက်ကို မိမိ၏နို့စို့ဘက်များအတွက် ချန်ထားတော်မူ
ခဲ့လေသည်။

ဤသည်တမန်တော်မြတ်၏ဘဝတူချင်း ထောက်ထား
စာနာမှုပင်။ ဤသည် မိသက်ဆိုး၊ ဘသက်ဆိုးနို့စို့အရွယ်ကလေးတို့အဖို့
စံနမူနာယူစရာပင်။

(တမန်တော်မြတ်အပေါ်သို့ ကောင်းချီးချမ်းသာ အဖြာဖြာသက်ရောက်
ပါစေသတည်း။)

အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် တမန်တော်မြတ်အား
မိသက်ဆိုး၊ ဘသက်ဆိုးဘဝဖြင့် ဖန်ဆင်းတော်မူခြင်းမှာ လူ့ကမ္ဘာတွင်
အချို့ချာဆုံး၊ သနားစရာအကောင်းဆုံး၊ ကြင်နာစရာအကောင်းဆုံး၊
ပြုစုစရာအကောင်းဆုံးသော ခိုကိုးရာမဲ့တို့အား လက်တွေ့စံပြအဖြစ်
စာနာ၊ ထောက်ထား၊ သနားကြင်နာနိုင်ရန်အလို့ငှာသာ ဖြစ်တန်ရာပေ
သည်။ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ဉာဏ်တော်ကား ကြီးမားလှပါပေတ ကား။

တမန်တော်မြတ်၏နို့ထိန်းတော်ဟလီမာသခင်မ၏ ခင်ပွန်း
ဟာရစ်ဗင်န်အဗ္ဗဒူလ်အွဇ္ဇာ၊ နို့စို့ဘက်များဖြစ်ကြသော အဗ္ဗဒူလ်လာဟ်
နှင့်ရှီမာတို့သည် အစ္စလာမ်ဘာသာကို သက်ဝင်ယုံကြည်ခဲ့ကြပေသည်။
ဤသည်တမန်တော်မြတ်၏မိသက်ဆိုး၊ ဘသက်ဆိုးဘဝ၏ကျေးဇူးပင်။

တမန်တော်မြတ်၏ ကလေးဘဝ

တမန်တော်မြတ်လောင်းလျာသည် မယ်တော်နှင့်အတူ
မဒီနာသို့လိုက်ပါ သွားခဲ့လေသည်။ လိုက်ပါသွားတော်မူခဲ့စဉ်က အဒီမူး
နွယ်၏ နေထိုင်ရာဒေသတွင် မယ်တော်နှင့်အတူ ရပ်နားခဲ့သည်။ ထို

ဒေသတွင် ရေကန်တစ်ခုရှိသည်။ တမန်တော်လောင်းလျာသည် ထို ရေကန်တွင် ရေကစားတော်မူခဲ့လေသည်။

တမန်တော်မြတ်ကြီးပြင်း၍ ထိုရေကန်အနီး ရောက်ရှိတော် မူသည့်အခါ တမန်တော်မြတ်က “ ငါငယ်ငယ်တုံးက ဒီရေကန်မှာ ရေကူးသင်ခဲ့တယ်။ ဒီရေကန်အနီးမှာဘဲ နို့စို့ဘက် နှမကလေးဖြစ်တဲ့ အနီဆာတို့နဲ့အတူ ကစားလေ့ရှိခဲ့တယ် ”ဟု ပြောပြ တော်မူခဲ့လေသည်။

ဤသည်ကို ထောက်ရှုခြင်းအားဖြင့် တမန်တော်လောင်း လျာသည် ကလေးဘဝ၌ပင် ကျန်းမာရေးလိုက်စားတော်မူခဲ့ကြောင်း ဘဝတူများနှင့် ခင်မင်ရင်းနှီးစွာနေထိုင်တော်မူလေ့ရှိခဲ့ကြောင်း သိရှိခဲ့ရ ပေသည်။

ဤသည် ကလေးဘဝ ကစားဖော်၊ ကစားဖက်များအတွက် စံနမူနာယူစရာပင်။

(တမန်တော်မြတ်အပေါ်သို့ ကောင်းချီးချမ်းသာအဖြာဖြာသက်ရောက် ပါစေသတည်း။)

ဘိုးတော်အဗ္ဗဒူလ် မွတ္တလစ်စ်

မယ်တော်ကွယ်လွန်သွားတော်မူသည့်အခါ တမန်တော် လောင်းလျာအား၊ ဘိုးတော်အဗ္ဗဒူလ်မွတ်တလစ်စ်က မိမိထံခေါ်ယူပြီး ယုယစွာထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ပြုစုတော်မူခဲ့လေသည်။ အမြဲတစေ မိမိ နှင့်အတူထားတော်မူခဲ့လေသည်။ ဘိုးတော်သည်အသက် (၈၂)နှစ် အရွယ်တွင် ကွယ်လွန်သွားရှာတော်မူခဲ့လေသည်။ ထိုအချိန်တွင် တမန်တော်လောင်းလျာ၏အသက်မှာ (၈)နှစ်သာရှိခဲ့ပေသည်။ ဤသို့ဖြင့် တမန်တော်လောင်းလျာသည် ခမည်းတော်၏အရိပ်၊ မယ်တော်၏အရိပ်၊

ဘိုးတော်၏အရိပ်တို့မှ ကင်းကွာခဲ့ရရှာလေသည်။ သနားစရာပင်။
ဘိုးတော်၏အလောင်းကို သင်္ဂြိုဟ်မြှုပ်နှံရန်အတွက် သင်္ချိုင်းသို့ ယူဆောင်
သွားသည့်အခါ တမန်တော်လောင်းလျာသည် ဘိုးတော်၏ အလောင်း
နောက်မှ ကြွေကွဲစွာဖြင့် လှိုက်၍လှိုက်၍ ငိုကြွေးကာလိုက်ပါသွားခဲ့
ရှာလေသည်။ တမန်တော်လောင်းလျာသည် ကလေးဘဝ၌ပင် သားချင်း
တို့အပေါ်၌ ကြီးမားသောသံယောဇဉ် ထားတော်မူခဲ့ပေသည်။ ဤသည်
လည်း သားချင်းတို့အဖို့ စံနမူနာယူစရာပင်။ (တမန်တော်မြတ် အပေါ်
ကောင်းချီးချမ်းသာ အဖြာဖြာသက်ရောက်ပါစေသတည်း။)

ဘကြီးတော်အဗ္ဗကွာလစ်ဗ်

ဘိုးတော်အဗ္ဗဒုလ်မ္မတ္တလစ်ဗ် ကွယ်လွန်တော်မူသည့်အခါ
ဘကြီးတော်အဗ္ဗကွာလစ်ဗ်က တမန်တော်လောင်းလျာအား မိမိထံခေါ်
ယူထားလိုက်လေသည်။ တမန်တော်လောင်းလျာအား မိမိ၏သားသမီး
များထက်ပင် ပို၍ဂရုစိုက်တော်မူခဲ့လေသည်။ တမန်တော်လောင်းလျာ
သည် အသက်(၁၀)နှစ်(၁၁)နှစ် အရွယ်တွင် ဘကြီးတော်၏သားများနှင့်
မတူ ဆိတ်များကို ကျောင်းတော်မူခဲ့လေသည်။ အာရေဗျပြည်တွင်
ဆိတ်များ၊ သိုးများကို ကျောင်းခြင်းမှာ သေးသိမ်သောအလုပ်မဟုတ်ပေ။
ဂုဏ်သရေရှိပုဂ္ဂိုလ်များ၏ကလေးများသည် သိုး၊ ဆိတ်များကို ကျောင်း
လေ့ရှိခဲ့ကြပေသည်။ အမှန်မှာ ကမ္ဘာ့အိမ်ထောင်စုကြီး တစ်ခုလုံးကို
ထိန်းကျောင်းမည့်ကမ္ဘာ့တမန်တော်အဖို့ ဤသည်ပမာဏအစပင် ဖြစ်
သည်။

ဤသည်မွေးမြူရေးလုပ်သော လုပ်သားပြည်သူတို့အဖို့
စံနမူနာယူစရာပင်။

(တမန်တော်မြတ်အပေါ်သို့ ကောင်းချီးချမ်းသာ အဖြာဖြာသက်ရောက် ပါစေသတည်း။)

ဘကြီးတော်နှင့်အတူ ဆီးရီးယားသို့လို့က်ပါသွားခဲ့ခြင်း

ဘကြီးတော်သည် ကုန်သည်ကြီးတစ်ဦးဖြစ်ခဲ့ပေသည်။ ကုရိုက်ရုံမျိုးနွယ်ဝင်များသည် ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရန်အလို့ငှာ တစ်နှစ် တစ်ခါ ဆီးရီးယားပြည်သို့ ခရီးထွက်လေ့ရှိခဲ့ကြသည်။ တမန်တော် လောင်းလျာ၏အသက်မှာ (၁၂)နှစ်ခန့်သာ ရှိပေသည်။ ဘကြီးတော် သည် အစဉ်အလာအရ ဆီးရီးယားသို့ ခရီးထွက်ရန် စိတ်ကူးသည့်အခါ တမန်တော်လောင်းလျာအား အသက်ငယ်ရွယ်လှသည့်အတွက် ခရီး လမ်းတွင် ဒုက္ခဖြစ်မည်ကို စိုးရိမ်လှ၍ မိမိနှင့်အတူခေါ်ဆောင် မသွား လိုခဲ့ပေ။ သို့ရာတွင် တမန်တော်လောင်းလျာသည် ဘကြီးတော်စကားကို နားထောင်သည့်အခါ ဘကြီးတော်အားဖက်၍ ငိုကြွေးလေတော့သည်။ ဘကြီးတော်သည်လည်း တူတော်မောင်စိတ်အားငယ်မည်ကို မလိုလား သည့်အသွင်၊ နောက်ဆုံးတွင် မိမိနှင့်အတူခေါ်ဆောင်သွားခဲ့လေသည်။ တမန်တော်မြတ်လောင်းလျာသည် အသက်ပင်ငယ်ရွယ်လင့်ကစား၊ လမ်းခရီးတစ်ခုလုံးတွင် ဘကြီးတော်အားကောင်းစွာပြုစုခဲ့လေသည်။ ကလေးဘဝ၌ပင် ကူးသန်းရောင်းဝယ်မှုတွင် စိတ်ဝင်စားခဲ့ပေသည်။

ဤသည်ကူးသန်းရောင်းဝယ်သော လုပ်သားပြည်သူတို့ အဖို့ စံနမူနာယူစရာပင်။

(တမန်တော်မြတ်အပေါ်သို့ ကောင်းချီးချမ်းသာ အဖြာဖြာသက်ရောက် ပါစေသတည်း။)

ပိဋကဓမ္မ

အာရပ်လူမျိုးတို့သည် စစ်ဝါဒီများဖြစ်ခဲ့ကြပေသည်။ အတောမသတ်သော စစ်ပွဲများရှိခဲ့ကြပေသည်။ တစ်ချိန်တွင် ကုရိုက်ရှ် မျိုးနွယ်နှင့် ကိုက်စ်မျိုးနွယ်ကြား စစ်ဖြစ်ခဲ့ကြသည်။ ကုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ် ဝင်အားလုံးပါဝင်ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြသည်။ ဟာရှင်မ်မျိုးနွယ်၏အလံကိုင်မှာ ဇူဗိုင်လ် ဗင်နီ အဗ္ဗဒူလ်မ္မတ္တလစ်ဗ် ဖြစ်သည်။ ဟမန်တော်လောင်းလျာ သည်လည်း အလံကိုင်ဇူဗိုင်လ်နှင့် ရင်ဘောင်တန်းပါဝင်ဆင်နွှဲခဲ့ကြသည်။ ဤစစ်ပွဲတွင် ပထမဦးကိုက်စ်မျိုးနွယ်က စစ်ရေးသာခဲ့သည်။ နောက်ဆုံး တွင် စစ်ပြေငြိမ်းလိုက်သည်။

ဤစစ်ပွဲတွင် ကုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်၏ ရပ်တည်ချက်မှာ မှန်ကန် သည်။ မျိုးနွယ်၏ ဂုဏ်သိက္ခာအရေးတော်ဖြစ်သည်။ ထို့အတွက်ကြောင့် တမန်တော်လောင်းလျာသည်လည်း အမျိုးထိမချီအောင် နာလှသည့် အတွက် လူငယ်ဘဝဦးပင် မိမိအမျိုးဘက်မှ ပါဝင်တိုက်ခိုက်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဤသည် တိုင်းချစ်၊ ပြည်ချစ်၊ သာသနာချစ်လူငယ်များအဖို့ စံနမူနာယူစရာပင်။

(တမန်တော်မြတ်အပေါ်သို့ ကောင်းချီးချမ်းသာ အဖြာဖြာသက်ရောက် ပါစေသတည်း။)

ဟာလပွလ်ပုသုလ်ဂတိစာချုပ်

အာရေဗျပြည်တွင် အတောမသတ်သော စစ်ပွဲများကြောင့် လူအများအပြား သေကြေပျက်စီးလျက်ရှိခဲ့ပေသည်။ သတ်ဖြတ်မှု၊ ရက်စက်မှုတို့သည် အမွေပစ္စည်းပမာ၊ ရိုးတွင်းချဉ်ဆီတွင် စွဲကပ်လျက် ရှိပေသည်။ ဤသည့်အဖြစ်ဆိုးကို ရင်နှင့်ဘွယ်တွေ့ရှိလာသည့်အခါ၊ အချို့ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ နှလုံးသားတွင် ဤအဖြစ်ဆိုးကို ပြုပြင်ရန်အတွေးများ ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ပေသည်။

ဖိဂျာစစ်ပွဲမှ ပြန်လာကြသောအခါ ဘကြီးတော် ဇုဇိုင်ရ် ဗင်န် အဗ္ဗူလ်မွတ္တလစ်ဗ်က ဤသည့်အတွေးအခေါ်ကို တင်ပြရာ၊ ဟာရှင်မ် မျိုးနွယ်၊ ဇုဟရ်မျိုးနွယ်နှင့် တိုင်မ်မျိုးနွယ်တို့သည် အဗ္ဗူလ္လာ ဗင်န်လျဒအာန် အိမ်တွင် စုရုံးခဲ့ကြလေသည်။ ထို့နောက် အောက်ပါ အတိုင်း ဂတိစာချုပ် ပြုလုပ်ခဲ့ကြလေသည်။

“ ငါတို့အနက်၊ လူတိုင်းသည်စော်ကားခြင်းခံရသူတိုင်းအား ကာကွယ်မည်။ မက္ကာမြို့တွင် စော်ကားသူတစ်ဦးတစ်ယောက်ကိုမျှ နေခွင့်မပြုရ။ ”

တမန်တော်လောင်းလျာသည် အဆိုပါစာချုပ်ချုပ်ဆိုရာတွင် ပါဝင်ခဲ့ပေသည်။ တမန်တော်မြတ်သည် တမန်တော်မြတ်အဖြစ် ချီးမြှင့်တော်မူခြင်း ခံရပြီးနောက် ဤစာချုပ်ကိုငါအလွန်မြတ်နိုးသည်။

ဤဂတိစာချုပ်အစား ငါ့အားနီမြန်းသော ကုလားအုပ်များပေးခြင်း ခံရပါကလည်း ငါပြောင်းလဲမည်မဟုတ်။ ယနေ့လည်း ဤစာချုပ်မျိုး ချုပ်ဆိုရန် တစ်ဦးတစ်ယောက်က ငါ့အားဖိတ်ခေါ်ပါက ငါပါဝင်ရန် အသင့်ရှိသည် ဟု မိန့်ကြားတော်မူလေ့ရှိခဲ့ပေသည်။ တမန်တော်မြတ် သည် လူငယ်ဘဝ၌ပင် သူတစ်ပါးအားစော်ကားခြင်းကို အတိုင်းမသိ စက်ဆုပ်ရွံရှာတော်မူခဲ့ပေသည်။ ဤသည်အစော်ကားခံ၊ အပယ်ခံ၊ အနှိမ်ခံနင်းပြားတို့အဖို့ အားထားစရာပင်။ စံနမူနာယူစရာပင်။ (တမန်တော်မြတ်အပေါ် ကောင်းချီးချမ်းသာ အဖြာဖြာသက်ရောက် ပါစေသတည်း။)

ကျောင်းတော်ပြဿနာဖြေရှင်းပေးခဲ့ရာ၊ ခံနမူနာယူစရာပါ

ကအံဗာကျောင်းတော်သည် မြေနှိမ့်တွင် တည်ရှိပေသည်။ မိုးရာသီတွင် ကျောင်းတော်တွင်းသို့ ရေများဝင်လေ့ရှိသည်။ ရေမဝင်ရန် အတားအဆီးများပြုလုပ်ခဲ့သော်လည်း မကြာခဏပျက်စီးသွားခဲ့ပေသည်။ ထို့အတွက်ကျောင်းတော်၏လက်ရှိ အဆောက်အဦးကို ဖြို၍အသစ် ပြန်လည်တည်ဆောက်ရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြသည်။ အကြောင်းအားလျော်စွာ ဂျစ်ဒါဆိပ်ကမ်းတွင် သင်္ဘောတစ်စင်း ပျက်စီးသွားခဲ့ရာ အဆိုပါသင်္ဘော မှ သစ်သားများကို ဝယ်ယူခဲ့ကြသည်။ ထို့နောက် အာရပ်မျိုးနွယ်ဝင် အားလုံးတို့သည် ကျောင်းတော်ကိုပြန်လည်မွမ်းမံတည်ဆောက်ခဲ့ကြလေ သည်။ ကျောင်းတော်တွင် (ဟရုရီအတ်(စ)ဝါဒ်)ကျောက်နက်ကို တပ် ဆင်ရန် အချိန်ကျရောက်လသောအခါ အာရပ်မျိုးနွယ်တိုင်း ဤအခွင့် အရေး ကို ရ ယူလိုခဲ့ကြသည်။ နောက်ဆုံးတွင် တုတ်တပြက်၊ ဓါးတပြက် ဖြစ်လာ ခဲ့ကြသည်။

အာရေဗျတိုင်းပြည်တွင် အသက်ပေးရန် ကျိမ်ဆိုသည့်အခါ ခွက်တစ်ခုတွင် သွေးများကိုဖြည့်၍ လက်ချောင်းများကို နှစ်လေးရှိသည်။ ထိုအချိန်တွင်လည်း အမျိုးမျိုးနွယ်များက အထက်ပါအတိုင်း မိမိတို့၏ လက်များကို သွေးခွက်တွင်နှစ်ခဲ့ကြလေသည်။ ပြဿနာကား တစ်နေ့ တစ်ခြားကြီးမားလာခဲ့သည်။ အာရပ်မျိုးနွယ်တိုင်း သွေးဆူလျက် ရှိနေခဲ့ ချေပြီ။ (၄)ရက်တိုင်တိုင် ကြာညောင်းလာခဲ့ပေပြီ။ ပြဿနာကားမရှင်း သေးပေ။ ပဉ္စမမြောက်နေ့တွင် ကူရိုက်ရှ် မျိုးနွယ်ဝင်တစ်ဦးဖြစ်သည့် အသက်အရွယ်အားဖြင့် အကြီးဆုံးဖြစ်သော အဗူအုဗိုင်ယာက အဆိုပါ လိပ်ခဲတင်းတင်းဖြစ်နေသော ပြဿနာနှင့်ပတ်သက်၍ နက်ဖြန်နံနက် မိုးသောက်ချိန်တွင် ကျောင်းတော်တွင်းသို့ ပထမဦးဆုံးရောက်ရှိလာသူ အား ခုံတင်ရမည်ဟူ၍ အကြံပြုခဲ့လေသည်။ ၎င်းအကြံကို မျိုးနွယ် အားလုံးတို့က လက်ခံခဲ့ကြသည်။

အကြောင်းအားလျော်စွာ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ ကျေးဇူး တော်ဖြင့် နံနက်မိုးသောက်သောအခါ တမန်တော်လောင်းလျာ မုဟမ္မဒ် (ဆွလ္လာဟ်ဟုအလိုင်ဟေ့ဝစလ္လာမ)သည် ကအ်ဗာကျောင်းတော်တွင်း သို့ အံ့ဘွယ်သူရဲရောက်ရှိလာတော်မူပေသည်။ တမန်တော်လောင်းလျာ သည် ထိုအခွင့်အရေးကို တစ်ဦးတစ်ယောက်တည်း ခံစားနိုင်သော်လည်း မခံစားခဲ့ပေ။ မျိုးနွယ်တိုင်းမှ ကိုယ်စားလှယ်တစ်ဦးစီကို ရွေးချယ်စေ တော်မူသည်။ ထို့နောက် စောင်ပိုင်းကြီးတစ်ခုကို ဖြန့်ခင်းစေတော် မူ၍ အလယ်တွင် ကျောက်နက်ကိုချထားတော်မူလိုက်သည်။ ထို့နောက် ကိုယ်စားလှယ်အသီးသီးတို့အား စောင်ပိုင်းစကို လေးဘက်လေးတန်းမှ ဆွဲကိုင်စေတော်မူသည်။ ကျောက်နက်တပ်ဆင်ရမည့်နေရာသို့ ရောက်ရှိခဲ့ ကြသည့်အခါ တမန်တော်လောင်းလျာသည် အဆိုပါကျောက်နက်ကို မိမိလက်ဖြင့်မ၍ သက်ဆိုင်ရာနေရာတွင် တပ်ဆင်တော်မူလိုက်လေ

သည်။ ဤသို့ဖြင့် သွေး ထွက်သံယိုဖြစ်အံ့ဆဲဆဲ ပြဿနာကြီးတစ်ရပ်ကို အမြော်အမြင်ကြီးစွာဖြင့် မျှမျှတတ၊ ဖြေရှင်းပေးတော် မူလိုက်လေသည်။

ဤသည်ကမ္ဘာ့ပြဿနာအရပ်ရပ်ကို ဖြေရှင်းရန် ပေါ်ထွန်းလာသည့် ကမ္ဘာတမန်တော်၏ ပြဿနာဖြေရှင်းပုံတစ်နည်းပင်။ ဤသည်မှာ တရားသူကြီးများအဖို့ စံနမူနာယူစရာပင်။ (တမန်တော်မြတ်အပေါ်သို့ ကောင်းချီးအဖြာဖြာသက်ရောက်ပါစေသတည်း)

ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေး

အာရပ်လူမျိုးများ၊ အထူးသဖြင့်ကူရိုက်ရှ် မျိုးနွယ်ဝင်များသည် အစွလာမ်သာသနာမထွန်းကားမီကပင် ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေး ပြုလုပ်ခဲ့ကြသည်။ တမန်တော်မြတ်၏ဘေးတော်ကြီး ဟာရှင်မ်သည်လည်း ကုန်သည်ကြီးပင်ဖြစ်ခဲ့လေသည်။ တမန်ကော်လောင်းလျာသည် အရွယ်ရောက်လာသောအခါ မိမိစားဝတ်နေရေးအတွက် ကူးသန်းရောင်းဝယ်မှုကိုပင် ရွေးချယ်ခဲ့လေသည်။

တမန်ကော်လောင်းလျာသည် ဘကြီးတော်အဗူတွာလစ်စ်နှင့်အတူ ငယ်ရွယ်စဉ်ကပင် ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေးခရီးများတွင် အကြိမ် ကြိမ်လိုက်ပါသွားခဲ့ဖူးပေသည်။ ယင်းသို့ဖြင့် ရောင်းဝယ်မှုတွင် ဗဟုသုတ အပြည့်အဝ ရရှိခဲ့သည်။ ရောင်းဝယ်မှုတွင် တမန်ကော်လောင်းလျာ၏ ပြေပြစ်စွာဆက်ဆံမှု၊ ရိုးသားမှု၊ ဂတိတည်မှု၊ မှန်ကန်မှု၊ မျှတမှု၊ သစ္စာရှိမှု၊ အမြတ်ကြီးမစားမှု၊ ပြတ်သားမှု တို့သည် ဂစ်နေ့တစ်ခြားကျော်ကြား လာခဲ့ ပေသည်။ လူများသည် တမန်ကော်လောင်းလျာ၏ အဆိုပါအရည် အသွေးများကို တွေ့မြင်လာကြသည့်အခါ အရောင်းအဝယ် ပြုလုပ်လာ ကြသည်။

အရောင်းအဝယ်ပြုလုပ်ရာတွင် ဂတိတည်မှုတည်မှုသည်အဓိက
သော့ချက်ဖြစ်သည်။ တမန်တော်လောင်းလျာ၌ ဤဂတိတည်မှုသည်
ရာနှုံးပြည့် အပြည့်အဝရှိသည်။ ကုန်သည်ကြီး အစ်ဗ်နို့ အဗေလ်ဟမ်ဇာ
(နောင်တွင် သာဝကကြီးတစ်ပါး ဖြစ်လာခဲ့ပေသည်။) ကျွန်ုပ်သည် တမန်
တော်လောင်းလျာနှင့် အကြိမ်ကြိမ် အရောင်းအဝယ် ပြုလုပ်ခဲ့ပေသည်။
တစ်ကြိမ်သော် . . . အရောင်းအဝယ် ပြုလုပ်ရာ အချို့တဝက်ပြီးစီးနေပြီး၊
အချို့တဝက် ကျန်သေးသည်။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်က တမန်တော်
လောင်းလျာအား “ကျွန်ုပ်ပြန်လာခဲ့ပါမည်” ဟု ဂတိပြုမိခဲ့သည်။
မိမိပြုထားသည့် ဂတိကိုမေ့နေခဲ့သည်။ တတိယနေ့တွင် သိရ၍ ဂတိ
ပြုထားခဲ့ရာသို့ ရောက်ရှိသွားသောအခါ တမန်တော် လောင်းလျာသည်
အဆိုပါနေရာတွင် မိမိအားစောင့်မျှော်နေသည်ကို အသင့်တွေ့ရှိခဲ့ပါ
သည်။ မိမိဂတိပျက်မှုကြောင့် တမန်တော်လောင်းလျာ၏ မျက်နှာ၌
မကျေနပ်သည့် မည်သည့်အမူအရာကိုမျှ မတွေ့ရခဲ့ပါ။ တမန်တော်
လောင်းလျာက “ကျွန်ုပ်သည် အသင်ပြန်လာမည်ဟု ပြောဆိုခဲ့သည့်
အတွက် ဤနေရာတွင် စောင့်မျှော်နေခဲ့သည်မှာ (၃)ရက် ရှိပြီ” ဟူ၍သာ
ပြောလိုက်လေသည်။ တမန်တော်လောင်းလျာ၏ ဂတိတည်ကြည်မှု ကား
အံ့ဘွယ်ရာပင်။

ဤသည် ကုန်သည်လောကအဖို့ စံနမူနာယူစရာပင်။
(တမန်တော်မြတ်အပေါ် ကောင်းချီးချမ်းသာ အဖြာဖြာသက်ရောက်ပါ
စေသတည်း။)

အိမ်ထောင်ပြုခြင်း

တမန်တော်လောင်းလျာသည် အသက်(၂၅)နှစ်ရှိချေပြီ။ ကူးသန်းရောင်းဝယ်မှုကြောင့် ပြည်တွင်းပြည်ပ အပေါင်းအသင်း၊ ရောင်းရင်းများပေါများလျက်ရှိချေပြီ။ တမန်တော်လောင်းလျာ၏ ရိုးသားမှု၊ မှန်ကန်မှု၊ သစ္စာရှိမှု၊ ဂတိတည်မှု၊ ပြေပြစ်သောဆက်ဆံမှု၊ ကောင်းမြတ်သောကိုယ်ကျင့် တရားများမှာ ပြည်တွင်းပြည်ပ ကျော်ကြားလျက် ရှိပေသည်။ အများက တမန်တော်လောင်းလျာအား (အမီးန့်) “ကိုသစ္စာ” ဟူ၍ပင် ကင်ပွန်းတပ်ခဲ့ကြလေသည်။ ထိုအခါ ခတီဂျာသခင်မကလည်း မိမိ၏ပစ္စည်းများကို ဆီးရီးယားနိုင်ငံသို့ သယ်ဆောင်ရောင်းချပေးပါမည့် အကြောင်း အမြတ်အစွန်းကို သူတစ်ပါးထက်နှစ်ဆပိုပေးပါမည် မေတ္တာရပ်ခံရာ၊ တမန်တော်လောင်းလျာက လက်ခံသဘောတူခဲ့လေသည်။ ထိုသို့ သဘောတူညီပြီးနောက် ကုန်ပစ္စည်းများကို ယူဆောင်၍ ဗဆွရာမြို့သို့ ခရီးထွက်ခဲ့လေသည်။

ခရီးမှပြန်လာသည့်အခါ ခတီဂျာသခင်မက မိမိနှင့် ထိမ်းမြားရန်စကား ကမ်းလှမ်းခဲ့လေသည်။ သတ်မှတ်ထားသော မင်္ဂလာနေ့ရက်တွင် ဘကြီးတော် အဗူတွာလစ်နှင့် သားချင်းများတို့ ခတီဂျာသခင်မ အိမ်သို့ ရောက်ရှိလာကြလေသည်။ ဘကြီးတော် အဗူတွာလစ်မိကမင်္ဂလာစာတမ်းဖတ်ကြားပြီးဦးဆောင်ထိမ်းမြားပေးခဲ့လေသည်။ မင်္ဂလာခန်းဝင်ပစ္စည်းအဖြစ် ရွှေဒင်္ဂါး ၅၀၀ တင်ခဲ့လေသည်။ တမန်တော်လောင်းလျာသည် ခတီဂျာသခင်မအား အတိုင်းမသိ ချစ်မြတ်နိုးခဲ့သည်။ ခတီဂျာသခင်မကလည်း တမန်တော်လောင်းလျာအား အသက်တမျှ ချစ်မြတ်နိုးခဲ့သည်။ အေးအတူ၊ ပူအမျှ၊ သေတပန်း၊ သက်တဆုံး၊ အရေးကိစ္စအဝဝတွင် ခင်ပွန်းသည်အား ကူညီကာ၊ ရိုးမြေကျပေါင်းသင်း

သွားခဲ့လေသည်။ တမန်တော်မြတ်သည် ခင်ပွန်းကောင်းပီသ တော်မူပါ
ပေသည်။ ခတီဂျာသခင်မသည်လည်း ကြင်ယာကောင်း ပီသတော်မူ
ပါပေသည်။

ဤသည် ဇနီးမောင်နှံတို့အဖို့ စံနမူနာယူစရာပင်။
(တမန်တော်မြတ်အပေါ်သို့ ကောင်းချီးချမ်းသာ အဖြာဖြာသက်ရောက်
ပါစေသတည်း။)

တမန်တော်အဖြစ် ချီးမြှင့်တော်မူခြင်း ခံရခြင်း

တမန်တော်လောင်းလျာသည် ခတီဂျာသခင်မနှင့် ထိမ်း
မြားပြီး (၁၅)နှစ်ရှိသောအခါ၊ တနည်း သက်မတော် (၄၀) ရှိသောအခါ
မက္ကာမြို့တော်နှင့် (၃)မိုင်အကွာရှိ ဟိရာလူ့ဇာတိသို့ သွားရောက်၍ တရား
အားထုတ်တော်မူလေ့ရှိသည်။ လောကဓါတ်ကြီး၏ အံ့ဖွယ်သရဲတည်ရှိပုံ၊
လှုပ်ရှားပုံ၊ ဖြစ်ပျက်ပုံတို့ကို စဉ်းစားဆင်ခြင် တွေးတောတော်မူ၏။

ဤအကြောင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဗုခါရီကျမ်း၊ ဝဟီစတင်ကျ
ရောက်ခဲ့ခြင်းအခန်းတွင် အောက်ပါအတိုင်း အကျယ်တဝင့်ကွေ့ရှုရပေ
သည်။

“အာအေရှဟ်သခင်မမှတဆင့် ပြောပြသည်မှာ - တမန်
တော်မြတ် (ဆူလ္လူလ္လာဟု အင်္ဂလိပ်ဟုခေါ်) သံသို့ ဝဟီတော်ကျရောက်
ခဲ့ခြင်း၏အစမှာ မှန်ကန်သော အိပ်မက်မက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။
အိပ်မက်တွင် တမန်တော်မြတ်မဟုတ်တော်မူသော အရာသည် နံနက်လင်း
ရောင်ခြည်မစာ အထင်အရှားပေါ်ပေါက်လာခဲ့လေသည်။ ထို့နောက်
တမန်တော်မြတ်၌ တကိုယ်ထီး တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်စွာ နေထိုင်လိုက်ပြီးပေါ်
လာခဲ့ပေရာ တမန်တော်မြတ်သည် စားဖွယ်၊ သောက်ဖွယ်များကို

ယူဆောင်ပြီး၊ “ဟိရာ” လှိုက်ဂူသို့ကြွသွားတော်မူ၍ ထိုလှိုက်ဂူ၌ပင် “အေဗာဒတ်” တရားအားထုတ်တော်မူလေ့ရှိ၏။ စားဘွယ်၊ သောက်ဖွယ်များ ကုန်သွားသောအခါ မိမိအိမ်သို့ ပြန်ကြွလာတော်မူပြီး ယခင်ကဲ့သို့ပင် စားဘွယ်သောက်ဘွယ်များ ဆောင်၍ ပြန်ကြွသွား တော်မူ၏။ ယခင်အတိုင်း တရားအားထုတ်တော်မူပြန်၏။ ဤသို့ဖြင့် နောက်ဆုံးတွင် အမှန်တရားသည် တမန်တော်မြတ်ထံသို့ ရောက်ရှိလာ ခဲ့၏။ ရောက်ရှိလာပုံမှာ - တမန်တော်မြတ်သည် “ဟိရာ” လှိုက်ဂူအတွင်း ရှိနေတော်မူစဉ် ကောင်းကင်တမန်သည် တမန်တော်မြတ်ထံ ရောက်ရှိလာပြီး “အသင်ရွတ်ဖတ်ပါ” ဟု လျှောက်တင်လေသည်။ တမန်တော်မြတ်က “ကျွန်ုပ်ရေးတတ်၊ ဖတ်တတ်သူမဟုတ်ပါ” ဟု ဖြေကြားတော်မူ၏။ ထိုအခါ ကောင်းကင်တမန်သည် တမန်တော်မြတ်အား တမန်တော်မြတ် မောပမ်းသွားတော်မူသည့်တိုင်အောင် ပွေ့ဖက်ဖျစ်ညှစ်ပြီး လွှတ်လိုက်၏။ ထို့နောက် တမန်တော်မြတ်အား “အသင်ဖတ်ပါ” ဟု လျှောက်ထားပြန်၏။ ထိုအခါ တမန်တော်မြတ်က “ကျွန်ုပ်ရေးတတ် ဖတ်တတ်သူမဟုတ်ပါ” ဟု ဖြေကြားတော်မူ၏။ ထို့နောက် ကောင်းကင်တမန်သည် တမန်တော်မြတ်အား ဒုတိယအကြိမ် တမန်တော်မြတ် မောပမ်းသွားတော်မူသည့်တိုင်အောင် ပွေ့ဖက်ဖျစ်ညှစ်၍ လွှတ်လိုက်၏။ ထို့နောက် “အသင်ရွတ်ဖတ်ပါ” ဟုလျှောက်ထားပြန်၏။ တမန်တော်မြတ်က “ကျွန်ုပ်ရေးတတ် ဖတ်တတ်သူ မဟုတ်ပါ” ဟု ဖြေကြားတော်မူ၏။ ထိုအခါ ကောင်းကင်တမန်သည် တမန်တော်မြတ်အား တတိယအကြိမ် တမန်တော်မြတ်အား မောပမ်းသွားတော်မူသည့်တိုင်အောင် ပွေ့ဖက်ဖျစ်ညှစ်၍ ပြန်လွှတ်လိုက်ပြီး အောက်ပါ အာယသ်တော်ကို ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈယ်ရန် လျှောက်ထားလေသည်။

အသင်သည် လောကဓါတ်ကြီးကို ဖန်ဆင်းတော်မူသော မိမိအရှင်၏ နာမတော်ဖြင့် ရွတ်ဖတ်ပါလေ။ ထိုအရှင်သည် လူသားကို သွေးခဲဖြင့် ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ အသင်ဖတ်ပါ။

အသင်၏အရှင်သည် ရက်ရောတော်မူလှ၏။ ထိုအရှင်သည် ကလောင်တံဖြင့် သင်ကြားပြသတော်မူ၏။ ထိုအရှင်သည် လူသားအား၊ ထိုလူသားမသိသောအရာများကို သင်ကြားပြသတော်မူ၏။ (ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ် - ၉၆ : ၁ - ၅)

ထို့နောက် တမန်တော်မြတ်သည် စိတ်ခြောက်ခြားလျက် ခိုဝိုင်လစ်ဒ်၏သမီး ခတီဂျဟ်သခင်မထံ ပြန်ကြွသွားတော်မူပြီး “ကျွန်ုပ်အားစောင်ခြံပေးကြပါ။ ကျွန်ုပ်အားစောင်ခြံပေးကြပါ” ဟု ပြောတော်မူရာ၊ အိမ်သူအိမ်သားများက တမန်တော်မြတ်အား စောင်ခြံပေးလိုက်ကြ၏။

နောက်ဆုံးတွင် တမန်တော်မြတ်ထံမှ တုန်လှုပ်ခြောက်ခြားမှု ပျောက်ကွယ်သွားသည့်အခါ မိမိတွေ့ကြုံခဲ့သည့် အဖြစ်အပျက်များကို ခတီဂျဟ်သခင်မအား ပြောပြပြီး၊ “ကျွန်ုပ်သည် မိမိ၏အသက်ကို စိုးရိမ်မိပါသည်” ဟု ပြောကြားတော်မူ၏။ ထိုအခါ ခတီဂျဟ်သခင်မက -

“ဤသို့စိုးရိမ်ရန် အလျဉ်းမရှိပါ။ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အား တိုင်တည်၍ ပြောပါရစေ။ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် အမောင့်အား အဘယ်သောအခါ၌မျှ ဂုဏ်သရေနိမ့်ကျအောင် ပြုတော်မူမည် မဟုတ်ပါ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်- အဖောင်သည် ဆွေမျိုးသားချင်းတို့အား စောင့်ရှောက်ကြည့်ရှုပါသည်။ သူတပါးတို့၏ ဝန်ကိုလည်းကူညီထောက်ပံ့ပါသည်။ ဧည့်သည်အာဂန္တုများအားလည်း ဧည့်ဝတ်ကျေပွန်စွာပြုစုပါသည်။ ပြဿနာများတွင်လည်း အမှန်ကိုသာ အားပေးပါသည်။ နှစ်သိမ့်စကားပြောကြားလေသည်။

ထို့နောက် ခတီဂျဟ်သခင်မသည် မိမိ၏အစ်ကိုဝမ်းကွဲ ဖြစ်သော ဝရကဟ်အစ်ကိုနောင်ဖလ်ထံသို့ ခေါ်ဆောင်သွား၏ ဝရကဟ် သည် (အစွလာမ်သာသနာ မထွန်းကားမီ) အမှိုက်ခေတ်တွင် ခရစ်ယာန် ဘာသာသို့ ကူးပြောင်းသွားခဲ့၏။ ယင်းပုဂ္ဂိုလ်သည် “ အစ်ဗ်ရာနီ” ဟီဗရူးဘာသာစာပေကို ကောင်းစွာတတ်ကျွမ်း၏။ “အင်န်ဂျီလ်” ကျမ်းကို ဟီဗရူးဘာသာစာပေဖြင့် ရေးသားလေ့ရှိ၏။ ထိုအချိန်တွင် ယင်းပုဂ္ဂိုလ် သည် အသက်အရွယ် အိုမင်းရင့်ရော်လျက်ရှိချေပြီ။ မျက်စိလည်း ကွယ်လျက်ရှိချေပြီ။

ခတီဂျဟ်သခင်မက ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးအား “အိုဘကြီးတော်၏ သား၊ မိမိ၏တူတော်မောင်၏ စကားများကို နားထောင်ပါဦး” ဟုပြော ရာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးက “အို တူတော်မောင်၊ အသင်ဘာများ တွေ့မြင်ခဲ့ သနည်း” ဟုမေးလေ၏။ တမန်တော်မြတ်က မိမိ၏ဖြစ်စဉ်ကို ပြောပြ တော်မူ၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးက “ဤကောင်းကင်တမန်သည် တမန်တော် မူစာထံသို့ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ် စလွှတ်တော်မူခဲ့သော ကောင်းကင် တမန်ပင်ဖြစ်သည်။ အကယ်၍များ ထိုအချိန်တွင် (ဝါ) အသင်၏ နဗီဖြစ် နေချိန်တွင် ကျွန်ုပ်နုပျိုသူဖြစ်နေပါသော်၊ အသင့်အား၊ အသင်၏ အမျိုးသားများက နှင်ထုတ်ချိန်တွင် ကျွန်ုပ်အသက် ထင်ရှားရှိနေရသော် ကောင်းစွာ” ဟု တောင်းတ၏။ တမန်တော်မြတ်က ကျွန်ုပ်၏ အမျိုးသား များသည် ကျွန်ုပ်အား နှင်ထုတ်ကြမည်လော” ဟု မေးရာ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီး က “ဟုတ်ပါ၊ ယခုတူတော်မောင် ချီးမြှင့်ခြင်းခံရသော တရားဒေသနာ တော်များကို ချီးမြှင့်ခြင်းခံရသော ပုဂ္ဂိုလ်တိုင်းသည် အမြဲတစေ မုန်းတီးခြင်းခံရသည်သာ ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်သည် အမောင်၏ ခေတ်ကို မှီသော် အမောင့်အား လေးလေးနက်နက် ထောက်ခံအားပေးပါမည်”

ဟု ဖြေကြားလေသည်။ ထို့နောက်သော် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးသည် မကြာမီ အတွင်းမှာပင် ကွယ်လွန်သွားခဲ့၏။ ၎င်းနောက် ဝဟိလည်း အတန်ကြာ ရပ်စဲသွားခဲ့၏။

(ဗုဒ္ဓါရုံကျမ်း)

ဤသည် တမန်တော်လောင်းလျာအား အလ္လာဟ်အရှင် မြတ်ထံတော်မှ တမန်တော်အဖြစ် တရားဝင်ချီးမြှင့်တော်မူခြင်းပင် ဖြစ်ပေသည်။ တမန်တော်မြတ်သည် ထိုနေ့မှစ၍ အစ္စလာမ့် တရားတော် များကို စတင်ဟောကြားတော်မူခဲ့လေသည်။

ခတီဂျဟ်သခင်မသည်လည်း တရားဒေသနာတော်များကို မကြားနာရမီ အလျင်ကပင် ဦးစွာပထမ အီမာန်ယုံကြည်ပြီး ဖြစ်နှင့်ခဲ့ လေသည်။

(ဤသည် မွတ်စလင်မ်အမျိုးသမီးတို့အဖို့ ဂုဏ်ယူဖွယ်တစ်ရပ်ပင်)

တမန်တော်မြတ်၏တရားဦး

တမန်တော်မြတ်သည် တစ်ရက် ဆွဖာဟ်တောင်ထိပ်သို့ ကြွသွားတော်မူပြီး၊ ကုရ်ရှ်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်များအား မိမိထံလာရောက်ကြရန် ဖိတ်ခေါ်တော်မူခဲ့လေသည်။ ကုရ်ရှ်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်များ အသင့်ရောက်ရှိ လာကြသည့်အခါ “ကုရ်ရှ်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်အပေါင်းတို့ ဤတောင်၏ နောက် ကျောမှ အသင်တို့၏ရန်သူများ ခြေတက်လာနေကြသည်ဟု အကယ်၍ ကျွန်ုပ်ကအသင်တို့အား ပြောလျှင်အသင်တို့ ယုံကြည်ကြပါမည်လော” ဟုမေးရာ ကုရ်ရှ်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်အားလုံးက “အသင်သည် အမြဲတစေ မှန်ကန်သော စကားကိုသာပြောဆိုလေ့ရှိရာ၊ ကျွန်ုပ်တို့သည် အသင်၏

ထိုစကားကို ယုံကြည်ကြမည်သာဖြစ်သည်” ဟု ဖြေကြလေသည်။
ထိုအခါ တမန်တော်မြတ်က “သို့ဖြစ်လျှင် ကျွန်ုပ်ပြောမည်။ အကယ်၍
အသင်တို့သည် တစ်ဆူတည်းဖြစ်တော်မူသော အလ္လာဟ် အရှင်မြတ်အား
မယုံကြည်လျှင် အသင်တို့ထံကြီးလေးသော ပြစ်ဒဏ် သက်ရောက်မည်ဟု
ပြောကြားတော်မူလေသည်။ ထိုအခါ တရားနာ ကုရ်ခိုက်ရှ်မိုးနွယ်ဝင်
များသည် မကျေမနပ်ဖြစ်ကာ တမန်တော်မြတ်ထံမှ ထွက်ခွာသွားခဲ့ကြ
လေသည်။

ထို့နောက် ရက်အတန်ကြာသည့်အခါ တမန်တော်မြတ်က
ညီတော်ဝမ်းကွဲတော်သူ အလီသခင်အား မိတ်ဆုံစားပွဲတစ်ခု ပြုလုပ်
တည်ခင်းကျွေးမွေးရန်ညွှန်ကြားတော်မူ၏။ ဘိုးတော် အဗ္ဗဒူလ်မုတ္တလစ်ဗ်
၏သားချင်းအားလုံးတို့အား ဖိတ်ကြားတော်မူ၏။ ဘကြီးတော် ဟမ်ဇလ်၊
ဘကြီးတော် အဗူထွာလစ်ဗ်၊ ဘကြီးတော်အဗ္ဗာစ် စသည့်အကြီးအကဲများ
အားလုံး၊ ထမင်းစားပွဲသို့ တက်ရောက်လာခဲ့ကြ၏။ ထမင်းစားသုံးပြီးကြ
သောအခါ တမန်တော်မြတ်က “ ကျွန်ုပ်သည် အတိုင်းမသိ မွန်မြတ်
လှဘိသော ရတနာတစ်ပါးကို အသင်တို့ထံယူဆောင်လာခဲ့သည်။
ဤသည်ရတနာကို နာယူကျင့်မှုရာတွင် ကျွန်ုပ်နှင့် မည်သူလက်တွဲပါ
မည်နည်း ” ဟုမေးရာ တက်ရောက်လာသော ပရိတ်သတ်သည် ငြိမ်သက်
နေခဲ့၏။ ထိုအခါ အလီသခင်က မတ်တပ်ရပ်၍ “ ကျွန်တော် မျက်စိနာ
နေပါသည်။ ကျွန်တော်၏ ခြေထောက်များမှာလည်း သေးငယ်လှပါ
သည်။ အားလုံးထက် အသက်ငယ်လည်း ငယ်ပါသည်။ သို့ပင်တစေ
ကျွန်တော်သည် လူကြီးမင်းအား ကူညီပါမည် ဟု အဖြေပေးလိုက်သည်။

တက်ရောက်လာကြသော ကုရ်ခိုက်ရှ်မိုးနွယ်ဝင်များအဖို့
ဤသည့်ဖြစ်ရပ်သည် အံ့ဘွယ်ရာဖြစ်နေတော့၏။ လူရွယ်တစ်ဦးဖြစ်သော
(မုဟမ္မဒ်) ကမေး၏။ (၁၃)နှစ်သားမျှသာရှိသော လူငယ်တစ်ယောက်

က ဖြေနေသည်။ ဤသည်ကို ကြည့်၍ ကုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်များသည် ပျက်ပြယ်သမှုပြုကာ ရယ်မောခဲ့ကြလေသည်။ သို့ရာတွင်များမကြာမီတွင် အတွင်းမှာပင် တမန်တော်မြတ်၏အစွလာမ်တရား ရာနှုန်းပြည့်မှန်ကန် နေကြောင်း၊ အလီသခင်သည်လည်း တမန်တော်မြတ်အား အစွလာမ့် အရေးကိစ္စအဝဝတွင် သက်စွန့်ဆံဖျား ထောက်ခံကူညီသွားခဲ့သည်မှာ အစွလာမ့်သမိုင်းတွင် အထင်အရှားပင်။

ဤသည် ဓမ္မကထိကများအဖို့ စံနမူနာယူစရာပင်။
မွတ်စလင်မ် လူငယ်များအဖို့ ဂုဏ်ယူစရာပင်။
(တမန်တော်မြတ်အပေါ်သို့ ကောင်းချီးချမ်းသာအဖြာဖြာ သက်ရောက် ပါစေသတည်း။)

သောင်ဟီးဒ်နှင့် လူမှုရေးတရား

အစွလာမ်သာသနာ့ခေတ်ဦးတွင် တမန်တော်မြတ်စတင် ဟောကြားတော်မူခဲ့သည့် သောင်ဟီးဒ်တရားမှာ တန်ခိုးတော်အနန္တ၊ ဉာဏ်တော်အနန္တနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော တစ်ဆူတည်း တစ်ပါးတည်း ဖြစ်တော်မူသော အလ္လာဟ်အရှင်တစ်ပါးတည်းကိုသာလျှင် ခဝပ် ကိုး ကွယ်ရမည့်အကြောင်း ထိုအရှင်မြတ်နှင့်ယှဉ်တွဲ၍ မည်သည့်အရာကိုမျှ ခဝပ်ကိုးကွယ်ခြင်းမပြုရမည့်အကြောင်းပင် ဖြစ်သည်။ ထိုတရားနှင့် ဆက်စပ်၍ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အား နေ့စဉ်ဆွလာသ် ဝတ်ပြုရမည့်အ ကြောင်း တစ်နှစ်တွင်တစ်လ ဆွီယာမ်ဥပုသ်စောင့်တည်ရမည့်အကြောင်း ဇကာသ်ဆင်းရဲသားကြေးပေးလှူရမည့်အကြောင်း၊ တစ်သက်တစ်ခါ

ဟာဂျီပြုလုပ်ရမည့်အကြောင်း၊ ကြီးနိုင်ငံသံညဉ်း မပြုလုပ်ရမည့်အကြောင်း၊ သူတစ်ပါးအိမ်သာကို မပြစ်မှားရမည့်အကြောင်း၊ သူတစ်ပါးအား မဟုတ်မဟပ်လုပ်ကြံယိုးစွပ်ခြင်း မပြုရမည့်အကြောင်း၊ သားချင်းများနှင့်ပြေပြစ်စွာ ဆက်ဆံရမည့်အကြောင်း၊ သမီးကလေးများအား သတ်ဖြတ်မြေမြှုပ်ခြင်း မပြုရမည့်အကြောင်း၊ သူတစ်ပါးအား ဒုက္ခပေးရမည့်အကြောင်း၊ သူတစ်ပါးတို့အား အတက်နိုင်ဆုံး ရိုင်းပင်း ကူညီရမည့်အကြောင်း၊ ကမ္ဘာသူကမ္ဘာသားတို့အား ဖေတ္တာပွားရမည့် အကြောင်း စသည်တို့ကိုအဓိကထား၍ ဟောကြားတော်မူခဲ့လေသည်။

ခက်ရာခက်ဆန်တရားဟောခဲ့ရပုံ

တမန်တော်မြတ်သည်အစ ပထမတွင် အစ္စလာမ့်တရားများကို တီးတိုးစွာ ဟောကြားတော်မူခဲ့ရလေသည်။ လွတ်လပ်စွာဟောကြားခွင့် မရှိခဲ့ပေ။ အမှန်သည် အမှန်ပင်ဖြစ်သည်။ အမှားသည် အမှားပင်ဖြစ်သည်။ အမှန်တရားကို အာဏာနှင့်၊ ခန္ဓာနှင့်၊ အရှိန်အဝါနှင့်ဖိ၍ ချုပ်ချယ်၍မရ။ “ ပတ္တမြားမှန်လျှင် နွံမှာနပ်ပေမဲ့၊ မညစ်ပါတဲ့ဒီအရောင် အထက်တန်ဖိုးတိုးလို့သာပြောင် ” ဤသို့ဖြင့် မွတ်စလင်မ် ဦးရေတစ်စတစ်စနှင့် (၄၀)ခန့် ရှိလာခဲ့ပေပြီ။

ပထဦးဆုံး မွတ်စလင်မ်များ

အစ္စလာမ်ကိုဦးစွာပထမလက်ခံနိုင်သူများမှာ အမျိုးသမီးများတွင် ကြင်ရာတော် “ ခတီဂျဟ်သခင်မ ” ဖြစ်သည်။ အမျိုးသားကြီး

များတွင် “ အဘူဘကရ်သခင် ” ဖြစ်သည်။ လုလင်ပျို (အမျိုးသား)များ တွင် “ အလီသခင် ” ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့တွင် “ ဇိုက်ဒ်သခင် ” ဖြစ်သည်။

အလ္လာဟ်လမ်းတော်တွင် အစ္စလာမ်အတွက်ပထမသွေးတစ်စက်

မွတ်စ်လင်မံဦးရေ (၄၀)ကျော်လာသောအခါ တစ်ရက် တမန်တော်မြတ်သည် ကအ်ဗာ ကျောင်းတော်သို့သွား၍ သောင်ဟီးဒ် တရားတော်ကို ကြေငြာခဲ့လေသည်။ ကာဖီရ်များကို ယင်းသို့ ကြေငြာခြင်း မှာ ကအ်ဗာကျောင်းတော်ကို အကြီးဆုံးစော်ကားခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ယူဆ ကာ၊ တမန်တော်မြတ်အား ဝိုင်း၍တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြလေသည်။

ဤသည့်အကြောင်းကို တမန်တော်မြတ်၏ ရင်ဝယ်ပိုက် သား ဟာရစ်ခ် ဗင်နီ အဘီဟာလဟ် သိသောအခါ တမန်တော်မြတ် အား ကာကွယ်ရန်အတွက် ကအ်ဗာကျောင်းတော်သို့ ပြေးလာပြီး၊ ရန်သူ များအား အဖက်ဖက်မှဝိုင်းတိုက်ခိုက်ရာ ဟာရစ်ခ်သည် ကအ်ဗာရင်ပြင် တွင် ရှဟီးဒ်သွေးမြေကျခဲ့လေသည်။ ဤသည် အစ္စလာမ့်သမိုင်းတွင် အစ္စလာမ့်အတွက် ပထမဆုံးသွေးတစ်စက်ပင် ဖြစ်ပေသည်။

မြတ်သားသောဆုံးဖြတ်ချက်

တမန်တော်မြတ်သည် အစ္စလာမ်ကိုပွင့်လင်းစွာ စတင် ဟောကြားလာခဲ့၏။ အတိုက်အခံများသည်လည်း တစ်နေ့တစ်ခြား ပြင်းထန်စွာတိုက်ခိုက်လာခဲ့ကြ၏။ ဆန့်ကျင်လာခဲ့ကြ၏။ တမန်တော် မြတ်အား ဆန့်ကျင်ရာတွင် ဘကြီးတော် အဗူတွာလစ်ဗ်အား ထောက်

ထားနေခဲ့ကြရ၏။ တစ်နေ့သော ကုရိုက်ရှ်မိုးနွယ်၏ ခေါင်းဆောင်များသည် ဘကြီးတော် အဗူတွာလစ်ဗ်ထံ လာရောက်၍ တူတော်မောင်နှင့် ပတ်သက်၍တိုင်ကြားခဲ့ကြ၏။ ဘကြီးတော်သည် ပြေလည်ရာ ပြေလည်ကြောင်း ပြောဆို၍ ပြန်လွှတ်ခဲ့၏။ သို့တစေ ပြဿနာဖြစ်နေသည့် မူလအကြောင်းရင်းမှာ ကျန်ရှိနေခဲ့၏။ (ဝါ) တမန်တော်မြတ်သည် အစ္စလာမ့်တရားကို ဆက်လက်၍ပင် ဟောကြားနေခဲ့၏။ ထို့အတွက် ကုရိုက်ရှ်ခေါင်းဆောင်သည် ဘကြီးတော် အဗူတွာလစ်ဗ်ထံ ပြန်လည်ရောက်ရှိလာခဲ့ကြပြီး ဘကြီးတော်အား “ အသင်၏တူတော်မောင်သည် ငါတို့၏ ကိုးကွယ်ရာများကို စော်ကားနေသည်။ ငါတို့၏ ဘိုးဘေးများအား လမ်းမှားနေသူများဟူ၍လည်းကောင်း၊ ငါတို့အား လူ့ဗလာများဟူ၍လည်းကောင်း၊ ပြောဆိုနေသည်။ ထို့အတွက် လူကြီးမင်းသည် ဤကိစ္စတွင် မပါဝင်သင့်ပါ။ သို့မဟုတ် လူကြီးမင်းသည် မိမိ၏တူတော်မောင်နှင့် အတူ ကျွန်ုပ်နှင့်ရင်ဆိုင်ပါ။ ပြဿနာရှင်းသွားပါလိမ့်မည် ” ဟုပြောဆိုကြလေသည်။ ထိုအခါ ဘကြီးတော်သည် ဖြစ်ပေါ်နေသော အခြေအနေအရပ်ရပ်ကို စဉ်းစားဆင်ခြင်နေသည်။ ကုရိုက်ရှ်မိုးနွယ်ဝင်များသည် ဆက်လက်သည်းခံနိုင်ကြတော့မည်မဟုတ်။ ငါတစ်ဦးတည်းလည်း၊ ကုရိုက်ရှ်မိုးနွယ်ဝင်များအား ခုခံနိုင်မည်မဟုတ်ဟူ၍ စဉ်းစားမိသည်။ ထိုအခါ ဘကြီးတော်ကတူတော်မောင်အား “ ငါ့တု ငါ့အား ငါမထမ်းဆောင်နိုင်သည့်တာဝန်ကို မထမ်းဆောင်စေပါနှင့် ” ဟုပြောဆိုလေသည်။

တမန်တော်မြတ်အဖို့ အန္တရာယ်ရှိနေကာ လူလောကတွင် အကြီးဆုံးသော အားထားရာမှာ ဘကြီးတော်ဖြစ်သည်။ ယခုတော့သည်လည်း ဤအရေးတွင် တုန်လှုပ်လာခဲ့ပေပြီ။ ထိုအခါ တမန်တော်မြတ်သည် မျက်ရည်များဝိုင်းကာ “ ဘကြီးတော် ကျွန်တော်အလ္လာဟ်အရှင်

မြတ်အား တိုင်တည်၍ပြောမည်။ အကယ်၍ဒီလူတွေသည် ကျွန်တော် ညာလက်တွင် နေကိုလည်းကောင်း၊ ဘယ်လက်တွင် လက်လည်းကောင်း၊ လာ၍ ပေးအပ်ကြပါလျှင်လည်း ကျွန်တော်သည် အစွလာမ့်တရားဟော ပြောခြင်းကို စွန့်လွှတ်မည်မဟုတ်။ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် ဤအရေး တော်ပုံကို ပြီးပြည့်စုံအောင် ပြုလုပ်ပေးတော်မူလိမ့်မည်။ သို့မဟုတ် ကျွန်တော်သည် မိမိအသက်ကို စွန့်လွှတ်လိုက်ပါမည် ” ဟုယုံကြည်စွာ အဖြေပေးလိုက်လေသည်။ ဤသို့တူတော်မောင်၏ ပြတ်သားလှသော ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ကြားသိလိုက်ရသောအခါ ဘကြီးတော်က “ တူတော် မောင် အသင်လုပ်စရာရှိသည်ကို ဆက်လုပ်။ မည်သူမျှအသင့်အား စိုးစိမ့်ပင် ဒုက္ခပေးနိုင်မည်မဟုတ် ” ဟု အားပေးစကားပြောကြား လိုက်လေသည်။

(တမန်တော်မြတ်အပေါ်သို့ ကောင်ချီးချမ်းသာ အဖြာဖြာသက်ရောက် ပါစေသတည်း။)

တမန်တော်မြတ်အား မြို့ဆွယ်ခြင်း

တမန်တော်မြတ်သည် ယခင်အတိုင်းပင် အစွလာမ့်တရား တော်များကို ဆက်လက်ဟောကြားနေတော်မူခဲ့၏။ အတိုက်အခံများ သည် ဘကြီးတော်ရှိနေသည့်အတွက် တမန်တော်မြတ်အား လုပ်ကြံ သတ်ဖြတ်ရန် မဝံ့ခဲ့ကြပေ။ သို့တစေလည်း တမန်တော်မြတ်အား အမျိုးမျိုးဒုက္ခပေးခဲ့ကြသည်။ လမ်းတွင် ဆူးခင်းခဲ့ကြသည်။ ဆွလာတ် ဝတ်ပြုနေစဉ် ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်သို့ အညစ်အကြေးများ လာရောက်ပစ်ခဲ့

ကြသည်။ မကြားဝံ့၊ မနာသာပြောဆိုရေရွတ်ခဲ့ကြသည်။ တစ်နေ့ တမန်တော်မြတ်သည် ကျောင်းတော်တွင် ဝတ်ပြုနေတော်မူ၏။ အုက္ကဗဟ်ဘင်န် အဗီမိုအိုက်ဒ်သည် တမန်တော်မြတ်၏ လည်ပင်းတွင် စောင်ပတ်၍ တအားဆောင့်ဆွဲလိုက်ရာ။ ဒူးထောက်၍လဲကျသွားခဲ့ရှာလေသည်။ တမန်တော်မြတ်သည် ဤရွေ့ဤမျှ ဒုက္ခခံနေခြင်း၏အကြောင်းရင်းကို ကုရ်ရှ်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်တို့သည် စဉ်းစား၍မရနိုင်ခဲ့ပေ။ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးသည် ဤရွေ့ဤမျှ ဒုက္ခကြီးငယ်များကို အပြုံးနှင့်ရဲရဲခံစားနေခြင်းမှာ ဥစ္စာကြောင့်သော်လည်းကောင်း၊ အာဏာကြောင့်သော်လည်းကောင်း၊ နာမည်ကြီးချင်၍သော်လည်းကောင်း ဖြစ်သည်။ ထိုအခါ ကုရ်ရှ်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်များသည် တမန်တော်မြတ်ထံလာ၍ “ အို မုဟမ္မဒ်၊ အသင်ဤမျှ ဒုက္ခခံနေခြင်းမှာ အဘယ်အရာကို အလိုရှိပါသနည်း။

(၁) မက္ကာမြို့တော်၏အာဏာကို အလိုရှိပါသလော။

(၂) ရွှေ၊ ငွေ၊ ဥစ္စာပစ္စည်းကို အလိုရှိပါသလော။

(၃) မျက်နှာကြီးတစ်ဦး၏ သမီးရတနာကို အလိုရှိပါသလော။

အသင်အစ္စလာမ့်တရားဟောပြောခြင်းကို စွန့်လွှတ်မည်ဆိုပါက ငါတို့သည် ဤသည်များကို ဆောင်ကြဉ်းပေးနိုင်သည်ဟု မြူဆွယ်ကျရာ တမန်တော်မြတ်က ကျွန်ုပ်သည်အာဏာကိုလည်း အလိုမရှိ၊ ဥစ္စာကိုလည်း အလိုမရှိ။ မိန်းမကိုလည်း အလိုမရှိ။ ကျွန်ုပ်အလိုရှိသည်မှာ အစ္စလာမ့်ပင် ဖြစ်သည် ” ဟုပြောဆိုကာ ကုရ်အာန်ကျမ်းလာ အောက်ပါမုက္ခပါဌ်တော်များကို ရွတ်ဖတ်ပြလိုက်လေသည်။

قل إنما أنا بشر مثلكم يو حى إلى أنما

إلهكم إله واحد فاستقيموا إليه واستغفروا

ကုရ်အာန် (၄၀:၆)

“ အို (မုဟမ္မဒ်) အသင်ဟောပြောပါလေ ငါသည်အသင်
တို့ကဲ့သို့ လူသားတစ်ဦးသာ ဖြစ်သည်။ ငါထံသို့ အလ္လာဟ်ထံတော်မှ
ဝဟီမုက္ခပါဌ်တော် လာရှိသည်မှာ ဧကန်မုချအသင်တို့၏ကိုးကွယ်ရာ
သည် တစ်ဆူတည်းသော ကိုးကွယ်ရာ အရှင်ဖြစ်သည်။ အသင်တို့သည်
ထိုအရှင်မြတ်ထံတော်သို့သာ ဖြောင့်မတ်စွာသွားကြလေကုန်။ ထိုအရှင်
မြတ်ထံတော်၌သာ လွတ်ငြိမ်းခွင့်ပန်ကြားလေကုန်။ ”

ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ် (၄၀ : ၆)

قل أنكم لتكفرون بالذى خلق الأرض فى يومين

وتجعلون له أندادا ذلك رب العالمين

“ အသင်ဟောကြားပါလေ။ အသင်တို့သည် ကမ္ဘာမြေကြီး
ကို (၂) ရက်နှင့် ဖန်ဆင်းတော်မူသော အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အား
အမှန်ပင် ကျေးဇူးကုန်ကြလေသလော၊ ၎င်းအပြင် အသင်တို့သည်
ထိုအရှင်မြတ်နှင့် တွဲဘက်ယှဉ်ဘက်များ ပြုလုပ်ကြလေသလော၊ အမှန်
မှာ ထိုအရှင်မြတ်သည် လောကကြီးတစ်ခုလုံး၏ အရှင်သခင်ပင် အမှန်
မှာ ဖြစ်တော်မူပေသည်။ ”

ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ် (၄၁ : ၉)

အတိုက်အခံများ၏ခေါင်းဆောင် အွမ်ဗတ်သည် တမန်
တော်မြတ်၏ ဖြေကြားချက်ကို ကြားပြီးပြန်သွား၍ ကုရ်ခိုက်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်
များအား ပြောပြသည်မှာ မုဟမ္မဒ် တင်ပြသောကျမ်းပြချက်များမှာ လင်္ကာ
ကဗျာမဟုတ်၊ တမျိုးပင်။ ငါအကြံပေးလိုတာက အသင်တို့သည်
မုဟမ္မဒ်အား သူ့ဟာသာလွှတ်ထားကြ၊ အကယ်၍သူသည် အာရဗ်ကမ္ဘာ
ကို လွှမ်းမိုးသွားပါက ဤသည်လည်း အသင်တို့အဖို့ ဂုဏ်ယူစရာပင်။
သို့မဟုတ်ပါမူ အာရဗ်အမျိုးသားများက သူတို့ချေမှုန်းပစ်ပါလိမ့်မည် ဟု
အကြံပေးသည်။ သို့တစေ ကုရ်ခိုက်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်များသည် အွမ်ဗတ်၏
အကြံပေးချက်ကို လက်မခံခဲ့ကြပေ။ အမှန်တရားကို တင်ပြလိုသော
ပုဂ္ဂိုလ်များအားဥစ္စာ၊ အာဏာ၊ မိန်းမသည် မည်သို့မျှပင် အဟန့်အတား
မပြုနိုင်ပေ။

(တမန်တော်မြတ်ပေါ် ကောင်ချီးချမ်းသာ အဖြာဖြာသက်ရောက်ပါစေ
သတည်း။)

မွတ်စလင်မ်များအား ခုက္ခပေးခြင်း

အစ္စလာမ်သည် တစ်နေ့တစ်ခြားတိုးပွားလျက်ရှိနေ၏။
ထိုသို့ တိုးပွားလျက်ရှိသည်နှင့်အမျှ အတိုက်အခံဖြစ်သော ကုရ်ခိုက်ရှ်
မျိုးနွယ်၏အမျက်ဒေါသမှာလည်း တိုးပွားများပြားလျက်ရှိ၏။ တမန်တော်
မြတ်နှင့်တကွ အချို့မျက်နှာကြီးမွတ်စလင်မ်တို့အား သက်ဆိုင်ရာမျိုးနွယ်
ဝင်များက အကာအကွယ်ပေးထားကြ၏။ ထိုအခါ ကုရ်ခိုက်ရှ်တို့၏
အမျက်ဒေါသမှာ ခိုကုံးရာမဲ့၊ အားထားရာမဲ့၊ မျက်နှာငယ်မွတ်စလင်မ်များ
နှင့် ကျေးကျွန်တို့အပေါ်၌ စုပုံ၍ကျလာတော့၏။ ကမ္ဘာ့သမိုင်းတွင်
မကြုံဘူး၊ မကြားဘူးသော ရက်စက်မှုမျိုးစုံတို့ဖြင့် ညှဉ်းပမ်းနှိပ်စက်လာ

ခဲ့ကြသည်။ ကုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်များသည် မွတ်စလင်မ်များကို နေ့လည်
နေကျက်ကျက်ပူနေချိန်တွင် မီးတောက်လူဖြစ်နေသော သံပူများအ
ပေါ်တွင် အိပ်စေခဲ့သည်။ မလ္လုပ်ရှားနိုင်ရန်အတွင်းရင်ဘက်ပေါ်တွင်
ကြီးလေးသော ကျောက်တုံးကြီးများကို တင်ထားကြပေသည်။ ထိုမျှမက
သံပူများဖြင့် ကပ်ကြပေသည်။ ထိုမှပြီးသော ရေများတွင် မသေမရှင်
နှစ်ခဲ့ကြပေသည်။ မွတ်စလင်မ်တို့ ခံစားခဲ့ရသော နှိပ်စက်ညှဉ်းပမ်း
ဒဏ်များကား ကြောက်ဖွယ်လိလိပင်။

သာဝကကြီး ခဗ္ဗားဗ်အားနှိပ်စက်ခြင်း

ခဗ္ဗားဗ်အမည်ရှိသော ကျွန်တစ်ဦးသည် အမိုက်ခေတ်တွင်
ကျွန်အဖြစ်ရောင်းစားခြင်းခံခဲ့ရသည်။ ၎င်းအား အဗ္ဗိအာမ်မာရ် ဆိုသူ
အမျိုးသမီးကဝယ်ယူခဲ့၏။ ခဗ္ဗားဗ်သည် ကျွန်အဖြစ်နှင့်ပင် အီမာန်ကို
သက်ဝင်ယုံကြည်နေခဲ့၏။ “ခဗ္ဗားဗ်” အီမာန်ကို သက်ဝင်ယုံကြည်ခဲ့သည့်
အချိန်တွင် အစ္စလာမ်ကို သက်ဝင်ယုံကြည်နေခဲ့သူ ဦးရေမှာ (၆)ဦး၊
(၇) ဦးသာရှိခဲ့ပေသေးသည်။ ကုရိုက်ရှ် မျိုးနွယ်ဝင်များသည် ခဗ္ဗားဗ်အား
အမျိုးမျိုးနှိပ်စက်ခဲ့ကြသည်။ တစ်ရက် နေ့လည်အချိန်တွင် မီးခဲများအ
ပေါ်၌ ပက်လက်အိပ်စေပြီး၊ မလ္လုပ်ရှားနိုင်ရန်အတွက် လူတစ်ယောက်က
ရင်ဘက်ပေါ်ကို ခြေဖြင့်တက်နင်းထား၏။ ရဲရဲတောက်နေသော မီးခဲ
များသည်ပင် ကျောပြင်အောက်တွင် ငြိမ်းသက်သွားခဲ့၏။ အတန်ကြာ
သော် ခဗ္ဗားဗ်သည် သာဝကကြီးအဖွဲ့နှင့် တွေ့ဆုံသောအခါ မိမိ၏
ကျောပြင်ကို လှစ်၍ပြခဲ့၏။ ကျောတစ်ပြင်လုံး မီးကျီခဲများလောင်ကျွမ်း
ထားသဖြင့် အမာရွတ်များဖြင့် ပြည့်နှက်နေခဲ့၏။ သနားစဖွယ်ပင်။

နလုံးသားတွင် စွဲကပ်နေသော အစ္စလာမ်ကို မီးခဲလည်းမလောင်ကျွမ်းနိုင်ပေ။

ဤသည်အစ္စလာမ်ကို သက်ဝင်ယုံကြည်သူတို့အဖို့ စံနမူနာ ယူစရာပင်။

(တမန်တော်မြတ်အပေါ် ကောင်းချီးချမ်းသာအဖြာဖြာသက်ရောက်ပါစေသတည်း။)

သာဝကကြီး ဗိလာလ်အား နှိပ်စက်ခြင်း

သာဝကကြီး ဗိလာလ်သည် နီဂရိုးဖြစ်သည်။ ကံမကောင်း အကြောင်းမလှသည့်အပြင် တပါးကျွန်ဖြစ်နေခဲ့ရရှာသည်။ ဗိလာလ်၏ သခင်မှာ ကုရ်ရှ်ရှ် ခေါင်းဆောင် အုမိုင်ယာဟ်ဖြစ်ခဲ့သည်။ အုမိုင်ယာဟ်သည် နေ့လည်အချိန်တွင် ဗိလာလ်အား သဲပူပေါ်တွင်အိပ်စေပြီး ရင်ပတ်ပေါ်တွင် ကျောက်တုံးကြီးတစ်တုံး တင်ထားသည်။ ထို့နောက် အုမိုင်ယာဟ်က ဗိလာလ်အား “ အသင်သည် အစ္စလာမ်ကို မစွန့်လွှတ်သမျှ ဤအတိုင်း အသင်သေသည်ထိ လှလှကြီးနှိပ်စက်မည်ဟု ကြိမ်းမောင်းခဲ့လေသည်။ သို့တစေ ဗိလာလ်သည် စိုးစင်းမျှ မတုန်လှုပ်ခဲ့ပေ။ နှုတ်မှ “ အဟဒ်-အဟဒ် ” (တစ်ပါးတည်းသာ၊ တစ်ပါးတည်းသာ) ဟု ရွတ်ဆိုနေခဲ့၏။ ထိုသို့ မတုန်မလှုပ်ခဲ့ပေရာ အုမိုင်ယာဟ် သည် ဗိလာလ်အား လည်ပင်းတွင်ကြိုးချည်၍ မြို့တွင်းလှည့်လည်ဆွဲရန် လူငယ်လေးများ လက်သို့ အပ်နှံခဲ့လေသည်။ လူငယ်တို့သည် ဗိလာလ် အား တစ်မြို့လုံး လှည့်ပတ်ဆွဲနေခဲ့ကြလေသည်။ ထိုအချိန်တွင်လည်း ဗိလာလ်သည်

“ အဟိန္ဒ-အဟိန္ဒ-အဟိန္ဒ ” တပါးတည်းသာ ဖြစ်တော်မူသည်ဟူ၍ ဖွင့်ဟရွတ်ဆိုနေခဲ့လေသည်။ ဗိလာလ်၏ယုံကြည်ချက်ကား ခိုင်မြဲလှ ပါတိသည်။ စံနမူနာ ယူစရာပင်။
(ကမန်တော်မြတ်အပေါ် ကောင်းချီးချမ်းသာအဖြာဖြာ သက်ရောက်ပါ စေသတည်း။)

သာဝကကြီး အမွှာရ်အားနှိပ်စက်ခြင်း

သာဝကကြီးအမွှာရ်သည် ယီမင်နိုင်ငံသား ဖြစ်သည်။ ၎င်း ၏ ဖခင် ယာဆီရ်သည် မက္ကာသို့ရောက်ခဲ့လေသည်။ အဗူဟုဒိုင်ဖဟ် သည် ၎င်းအားမိမိ၏ ကျွန်မဖြစ်သူ စုမိုင်ယာဟ်နှင့် ထိမ်းမြားပေးခဲ့လေ သည်။ ၎င်းမှ အမွှာရ်ကို မွေးဖွားလာခဲ့လေသည်။ အမွှာရ် အစ္စလာမ် ဘာသာကို သက်ဝင်ယုံကြည်သည့်အခါ၊ ကုရ်ရှ်ရှိ မျိုးနွယ်ဝင်များသည် ၎င်းအားသဲပူပေါ်တွင် အိပ်စေခဲ့ပြီး သတိများလစ်သွားသည်အထိ ရိုက်ပုတ်ခဲ့ကြလေသည်။ သနားစရာပင်။ စံယူစရာပင်။

စုမိုင်ယာဟ်

စုမိုင်ယာဟ်သည် အမွှာရ်၏မိခင်ဖြစ်သည်။ ကျွန်မ ဖြစ်ခဲ့ သည့် စုမိုင်ယာဟ်အား ကုရ်ရှ်ရှိခေါင်းဆောင်တစ်ဦး ဖြစ်သော အဗူဂျာ ဟိလ်က အစ္စလာမ်ကို သက်ဝင်ယုံကြည်သည့်အတွက် ဓားကောက်ဖြင့် ထိုးသတ်ခဲ့ပေသည်။ သနားစရာပင်။

သာဝကကြီး ယာဆီရ်

၎င်းသည် အမွှာရ်၏ဖခင်ဖြစ်သည်။ စုမိုင်ယာဟ်၏ ခင်ပွန်း ဖြစ်သည်။ သာဝကကြီးယာဆီရ်သည်လည်း ကာဖီရ်များ၏ နှိပ်စက် ညှဉ်းပမ်းမှုမျိုးစုံကို မရှုမလှခံစားကာ အစ္စလာမ်အတွက် အသက်ပေး သွားခဲ့ရှာလေသည်။ သနားစရာပင်။

သာဝကကြီး ဆွဟိုက်ဗ်ရှမ်

ဆွဟိုက်ဗ်သည် ရောမနိုင်ငံသားဟူ၍ ကြော်ကြားခဲ့သည်။ အမှန်မှာ ရောမသားမဟုတ်ခဲ့ပေ။ ၎င်း၏ဖခင်သည် ရောမအစိုးရ၏ အရာရှိတစ်ဦးဖြစ်ခဲ့သည်။ မောင်ဆွင်လ်တွင် နေထိုင်ခဲ့သည်။ တစ်ချိန် သော် ရောမစစ်သားများသည် ထိုမှာဘက်တွင် တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြသည်။ အချို့သူများကို ဖမ်းဆီးချုပ်နှောင်သွားခဲ့ကြသည်။ ဖမ်းဆီးခံရသူ များထဲတွင် ဆွဟိုက်ဗ်လည်းပါဝင်ခဲ့သည်။ ဤသို့ဖြင့် ဆွဟိုက်ဗ်သည် ရောမနိုင်ငံတွင် ကြီးပြင်းလာခဲ့သည်။ ထို့အတွက် မိမိ၏အမိဘာသာ စကားဖြစ်သော အာရဗီစကားကို ကောင်းစွာမပြောတတ်ခဲ့ပေ။ အာရဗီ ကုန်သည်တစ်ဦးက ၎င်းအား ဝယ်၍မဏ္ဍာမြို့တော်သို့ ခေါ်ဆောင် လာခဲ့သည်။ မဏ္ဍာမြို့သို့ရောက်သော် အဗ္ဗဒုလ္လာဟ်ဗင်နီဂျဿအားန် ဆိုသူက ၎င်းအားဝယ်ယူ၍သူကောင်းပြုခဲ့လေသည်။ ကုရ်ရှ်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင် များသည် ၎င်းအား အစ္စလာမ်ကို သက်ဝင်ယုံကြည်သည့်အတွက် သတိများလစ်သွားသည်ထိ နှိပ်စက်ခဲ့ကြလေသည်။ ဆွဟိုက်ဗ်သည် မဒီနာမြို့သို့ ရွှေ့ပြောင်းသွားလိုသည့်အခါ ကုရ်ရှ်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်များက ဆွဟိုက်ဗ်အား အသင်သည် မဒီနာသို့ ရွှေ့ပြောင်းသွားလိုပါက မိမိပိုင် ပစ္စည်းအားလုံးကို တစ်ခုမကျန်ထားခဲ့ရမည်ဟု ပြောသောအခါ ဆွဟိုက်ဗ်

သည် ကြည်ဖြူစွာဖြင့် မိမိပိုင်ပစ္စည်းအားလုံးကို တစ်ခုမကျန်ထားခဲ့ပြီး
အဝတ်တစ်ထည်ကိုယ်တစ်ခုနှင့် အစွလာမ့်အတွက် မဒီနာသို့ ထွက်ခွာ
လာခဲ့လေသည်။ ဤသည်လည်း အစော်ကားခံ၊ အပယ်ခံ၊ အနှိမ်ခံ
မွတ်စလင်မ်တို့အဖို့ စံနမူနာယူစရာပင်။
(တမန်တော်မြတ်အပေါ် ကောင်းချီးချမ်းသားအဖြာဖြာသက်ရောက်ပါ
စေသတည်း။)

မျက်နှာကြီးများလည်း အနှိပ်စက်ခံခဲ့ရခြင်း

တမန်တော်မြတ်လက်ထက်တွင် အစွလာမ့်ကို သက်ဝင်
ယုံကြည်ခဲ့သည့်အတွက် ဆင်းရဲသားမျက်နှာငယ်များသာလျှင် အနှိပ်စက်
ခံခဲ့ရသည်မဟုတ်၊ ဂုဏ်သရေရှိ မျက်နှာကြီးများသည်လည်း အနှိပ်စက်ခံ
ခဲ့ကြရလေသည်။

သာဝကကြီး အွစ်မာန်အနှိပ်စက်ခံခဲ့ရခြင်း

သာဝကကြီး အွစ်မာန်သည် အသက်အရွယ်ကြီးရင့်သူ ဖြစ်
သည်။ ဂုဏ်သရေရှိ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးဖြစ်ပြီး ဓနဥစ္စာကြွယ်ဝသူ တစ်ဦးလည်း
ဖြစ်သည်။ သို့ပင်တစ်စေ အစွလာမ့်ကို သက်ဝင်ယုံကြည် လိုက်သည့်အခါ
သူတစ်ပါးကားမဟုတ်၊ ၎င်း၏ဦးရီးတော်ကိုယ်တိုင်က ၎င်းအားကြိုးနှင့်
တုပ်၍ ရိုက်နှက်ခဲ့ပေသည်။

သာဝကကြီး အဗ္ဗဇရ် အနိပိစက်ခဲရခြင်း

သာဝကကြီး အဗ္ဗဇရ်သည် အစ္စလာမ်ကို စတင်လက်ခံခဲ့သူများတွင် သတ္တမမြောက် ဖြစ်ခဲ့လေသည်။ အစ္စလာမ်ကို သက်ဝင်ယုံကြည်ကြောင်း ဖွင့်ဟပြောဆို ကြေငြာလိုက်သည့်အခါ ကုရ်ရှ်ရှိ မျိုးနွယ်များက ၎င်းအား မူးမေ့လဲကျသွားသည့်အထိ ရိုက်ပုတ်ခဲ့ကြလေသည်။

သာဝကကြီး ဇုဗိုင်ရ်ဘင်န် အေဝါမ် အနိပိစက်ခဲရခြင်း

သာဝကကြီးဇုဗိုင်ဘင်န်အေဝါမ်သည် ဆွေကြီး၊ မျိုးကြီးတစ်ဦးဖြစ်ခဲ့လေသည်။ အစ္စလာမ်ကို စတင်လက်ခံခဲ့သူများတွင် ပဉ္စမမြောက်ဖြစ်ခဲ့လေသည်။ အစ္စလာမ်ကို သက်ဝင်ယုံကြည်လာသည့်အခါ ၎င်း၏ဦးရီးတော်က ၎င်းအား ဖျာနှင့်လိပ်၍ နှာခေါင်းကို မီးမှိုင်းတိုက်ခဲ့ပေသည်။

ကုရ်ရှ်ရှိမျိုးနွယ်ဝင်များသည် မွတ်စလင်မ်တို့အား ဤ၍ ဤမျှ ရက်ရက်စက်စက် ညှဉ်းပမ်းနှိပ်စက်ခဲ့ကြသော်လည်း တစ်ဦးတစ်ယောက်ကိုမျှ အစ္စလာမ့်ဘောင်အတွင်းမှ ဖယ်ရှားနိုင်ခဲ့ခြင်း မရှိခဲ့ပေ။

ဤသည် အပယ်ခံ၊ အနှိမ်ခံ၊ အစော်ကားခံ မွတ်စလင်များ အဖို့ စံနမူနာယူစရာပင်။ အာဇာနည် ဥစ္စာနှင့် အကြမ်းဖက်မှု၊ ရက်စက်မှုတို့နှင့် မှန်ကန်သော ယုံကြည်ချက်တစ်ရပ်ကို မပျက်ပြားစေနိုင်သည်မှာလည်း၊ ထင်ရှားသော အထောက်အထားတစ်ရပ်ပင်။ တမန်တော်မြတ်၏ နောက်လိုက်တို့၏ အီမာန်ခိုင်မြဲမှုမှာလည်း ဂုဏ်ယူစရာပင်။
(တမန်တော်မြတ်အပေါ် ကောင်းချီးချမ်းသာအဖြာဖြာသက်ရောက်ပါစေသတည်း။)

အိသီယိုးပီးယားနိုင်ငံသို့ ပထမအကြိမ် ဟစ်ဂျ်ရတ်ပြုခဲ့ခြင်း

အာရေဗျပြည်တွင် ဘာသာရေးလွတ်လပ်မှု လုံးဝမရှိသည့် အပြင် အစ္စလာမ်ဘာသာဝင်တို့အား ကုရ်ရှ်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်တို့၏ နှိပ်စက်မှု၊ ရက်စက်မှုတို့မှာ တစ်နေ့တစ်ခြား များပြား၍လာခဲ့သည်ဖြစ်ရာ တမန်တော်မြတ်သည် မလွဲမရှောင်သာ၍ မွတ်စလင်မ်တို့အား အိသီယိုးပီးယားနိုင်ငံသို့ ရွှေ့ပြောင်းနေထိုင်နိုင်ကြရန် ညွှန်ကြားတော်မူခဲ့လေသည်။ သို့ညွှန်ကြားတော်မူသည့်အတိုင်း ဦးစွာပထမအမျိုးသား (၁၁) ဦး၊ အမျိုးသမီး(၄)ဦးတို့သည် အိသီယိုးပီးယားနိုင်ငံသို့ ဟစ်ဂျ်ရတ် ရွှေ့ပြောင်းနေထိုင်ခဲ့ကြလေသည်။ ထိုနိုင်ငံ၏ဘုရင်မင်းမြတ်ဖြစ်သော နဂျာရှီသည် ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်တစ်ဦးဖြစ်သည်။ သို့သော် မိမိအရိပ် လာရောက်ခိုလှုံသူများအား ကျောသားရင်သားမခွဲခြား၊ ဖြူနက် မခြား၊ ဘာသာတူ၊ ဘာသာခြားအားလုံးတို့ကို ကောင်းမွန်စွာ စောင့်ရှောက် လေ့ရှိခဲ့ပေသည်။ ထို့ကြောင့် မွတ်စလင်မ်များသည်လည်း ထိုနိုင်ငံတွင် အေးချမ်းသာယာစွာနေထိုင်လျက် ရှိခဲ့ကြပေသည်။ ဤသည် ကို ကုရ်ရှ်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်များ သိရှိသောအခါ နဂျာရှီဘုရင်ထံသို့ ကိုယ်စား လှယ်အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့စေလွှတ်၍ ဟစ်ဂျ်ရတ် ပြုလုပ်သွားသော မွတ်စလင်မ် တို့အား ပြန်လည်ဖမ်းဆီးနိုင်ရန် ကြိုးစားခဲ့ကြသည်။ ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့ နှင့် အတူ လက်ဆောင်ပဏာများလည်း အမြောက်အမြားထည့်ပေး လိုက်သည်။ သို့တစေ ၎င်းတို့၏အကြံအစည်သည် ခဲလေသမျှ၊ သဲရေကျ ဖြစ်ခဲ့ရလေသည်။

မွတ်စလင်မ်များနှင့် ပတ်သက်၍ ကုရ်ရှ်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင် ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့၏ ဂုံးချောမှုကြောင့် နဂျာရှီဘုရင်က မွတ်စလင်မ် တို့အား ခေါ်ယူမေးမြန်းရာ သာဝကကြီး အလီ ၏ နောင်တော်ကြီး

ဣဒါနိသခင်က နဂျာရီဘုရင် ရှေ့မှောက်တွင် အစွလာမ့် အကြောင်းကို အောက်ပါအတိုင်းတင်ပြခဲ့လေသည်။ တိုင်းတစ်ပါးတွင် ဘာသာမတူသော ဘုရင်တစ်ပါး၏ရှေ့မှောက်၌ အစွလာမ့်ကို အရှိအတိုင်း တင်ပြခဲ့ခြင်းမှာ ဤသည်ပထမဆုံးအကြိမ်ပင် ဖြစ်သည်။

“ ဘုရင်မင်းမြတ် ကျွန်တော်မျိုးတို့သည် ပညာမဲ့များဖြစ်ခဲ့ကြပါသည်။ ရုပ်တုများကို ကိုးကွယ်ခဲ့ကြပါသည်။ အသေသားကို စားခဲ့ကြပါသည်။ မကောင်းမှုများကို ကျူးလွန်ခဲ့ကြပါသည်။ အိမ်နီးနားများကို ဒုက္ခပေးခဲ့ကြပါသည်။ ညီနောင်အချင်းချင်းစော်ကားခဲ့ကြပါသည်။ ကြီးနိုင်ငယ်ညှင်း ပြုလုပ်ခဲ့ကြပါသည်။ အားရှိသူများက အားမဲ့သူများကို အနိုင်ကျင့်ခဲ့ကြပါသည်။ ထိုအချိန်တွင် ကျွန်တော်မျိုးတို့တွင် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးပေါ်ထွန်းလာပါသည်။ ယင်းပုဂ္ဂိုလ်၏ ဆွေဂုဏ်၊ မျိုးဂုဏ်၊ မြင့်မြတ်မှု၊ သစ္စာသမာဓိရှိမှု၊ ရိုးသားဖြောင့်မတ် မှန်ကန်မှုတို့ကို ကျွန်တော်မျိုးတို့သည် ယခင်ကတည်းက သိခဲ့ကြပါသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်က ကျွန်ုပ်တို့အား အမှန်ပြောဆိုဖို့၊ သူတစ်ပါးကို မသတ်ဖြတ်ဖို့၊ အသေသား မစားဖို့၊ မိသက်ဆုံး ဘသက်ဆုံးတို့၏ ဥစ္စာပစ္စည်းကို အလွဲသုံးစားမပြုဖို့၊ အိမ်နီးနားချင်းကို ဒုက္ခပေးမပေးဖို့၊ ဂုဏ်သရေရှိ အမျိုးသမီးများကို သွားပုတ်လေလွင့် မပြောဆိုဖို့၊ ဆွလာတ် ဝတ်ပြုဖို့၊ ဆွိယာမ် ဥပုသ်စောင့်တည်ဖို့၊ ဇနာသ်ဆင်းရဲသား ကြေးပေးလှူဖို့ ဟောကြားခဲ့ပါသည်။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်တို့သည် ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား ယုံကြည်လာခဲ့ကြသည်။ အတိတ်က မမှန်ကန်သောရိုးရာစဉ်လာများကို စွန့်လွှတ်လိုက်ကြပါသည်။ မကောင်းမှုအစုစုကို ရှောင်ကြဉ်လိုက်ကြပါသည်။ ဤသို့အမှားကို စွန့်၍အမှန်ကို ဆောင်သည့်အခါ မကောင်းမှုများကို ရှောင်၍ကောင်းမှုများကို ကျင့်သုံးကြသည့်အခါ ဤသည်ကိုပင် ပြစ်မှုကြီးတစ်ခုဟုမှတ်ယူကာ ကျွန်ုပ်တို့၏ အမျိုးသားများသည် ရန်သူကြီးများဖြစ်လာခဲ့ကြပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ အား

၎င်းတို့ကဲ့သို့ပင် မိစ္ဆာမှုအစုစုတွင် နစ်မွန်းနေကြရန်၊ မှားမြဲတိုင်းမှားနေကြရန်၊ အတင်းအဓမ္မစေခိုင်း နေကြပါသည်။ ” ဟုလျှောက်ထားခဲ့လေသည်။

ထိုအခါ နဂျာရှိဘုရင်မင်းမြတ်က တမန်တော်မြတ်အပေါ်သို့ ကျရောက်လာခဲ့သော အာယသ်တော်များအနက် အချို့ကိုရွတ်ဖတ်ပြရန် ညွှန်ကြားသည့်အခါ သာဝကကြီးကျအ်ဖရ်သည် ကုရ်အာန်ကျမ်း မြတ်လာ မေရီသခင်မ အကြောင်းပါဝင်သော အချို့အာယသ်တော်များကို ရွတ်ဖတ်ပြခဲ့လေသည်။ ထိုအခါ ဘုရင်မင်းမြတ်နှင့်တကွ မူးမတ်တို့သည် အမှန်တရားကို ကြားသိရသောအခါ မျက်စိအစုံမှ မျက်ရည်ပေါက်ကြီးငယ်များ ကျဆင်းလာခဲ့လေသည်။ ထို့နောက် နဂျာရှိဘုရင်က “ ဤအာယသ်တော်နှင့် ငါတို့ထံရှိသော အင်ဂျီလ်ကျမ်းလာ အာယသ်တော်များသည် မီးတိုင်ကြီးတစ်ခုမှ ထွက်ပေါ်လာသော ရောင်ခြည်နှစ်သွယ်ပင် ဖြစ်သည်။ ” ဟုမိန့်ကြားလိုက်သည်။ ထို့နောက် ကုရ်ဂ်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်တို့ စေလွှတ်လိုက်သော ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့အား “ အသင်တို့ပြန်ကြ၊ ငါသည် ဤအပယ်ခံ၊ အစော်ကားခံ၊ အနှိမ်ခံမွတ်စလင်မ်တို့အား သင်တို့နှင့်အတူ ဘယ်သောအခါမှ ပြန်လည်ထည့်မည်မဟုတ် ” ဟုမိန့်ကြားတော်မူလိုက်လေသည်။

ဤသို့ဖြင့် အမှန်တရားသည် ရောက်လေရာဘဝတွင် အမှန်ပင် ဖြစ်ခဲ့လေသည်။ အမှန်ရောက်က အမှားပျောက်ရမည်သာ။ “ ပတ္တမြားမှန်လျှင် နွဲ့မှာနစ်ပေမဲ့၊ မညစ်ပါတဲ့ ဒီအရောင်တိုးလို့သာပြောင် ” ဤသည်လည်း အပယ်ခံမွတ်စလင်မ်တို့အဖို့ စံနမူနာယူစရာပင်။ (တမန်တော်မြတ်အပေါ် ကောင်းချီးချမ်းသာအဖြာဖြာသက်ရောက်ပါစေသတည်း။)

မွတ်စလင်မ်ဆိုသည် ရောက်လေရာတွင် သစ္စာရှိခြင်း

အီသီယိုးပီးယားနိုင်ငံသို့ မွတ်စလင်မ်များရောက်ရှိနေစဉ် အတွင်းမှာပင် အီသီယိုးပီးယားကို အချို့ရန်သူများက ကျူးကျော် တိုက်ခိုက်လာခဲ့ကြသည်။ ရန်သူများကို နှိမ်နင်းရန် နဂျာရှီဘုရင် ကိုယ်တိုင်စစ်မြေပြင်သို့ ထွက်ခဲ့လေသည်။ ထိုအချိန်တွင် သာဝကကြီး ဂျာဖရ်နှင့် မွတ်စလင်မ်များက ဤအရေးတော်ပုံတွင် ငါတို့သည် နဂျာရှီ ဘုရင်မင်းမြတ်အား ကိုယ်စွမ်းသမျှ၊ ဉာဏ်ရည်စွမ်းသမျှ ကူညီကြရ သည်။ လိုအပ်ပါက ငါတို့ကိုယ်တိုင် စစ်မြေပြင်တွင် ထွက်၍ တိုက်ကြရ မည်။ သာဝကကြီး ဇုဗိုင်ရ်အား စစ်မြေသတင်းယူရန် စေလွှတ်ပြီး မွတ်စ လင်မ်တို့သည် ဤမှဘက်တွင် နဂျာရှီဘုရင် စစ်အောင်နိုင်ရေး အတွက် ဆုမွန်ကောင်းများ တောင်းနေခဲ့ကြသည်။ သာဝကကြီး ဇုဗိုင်ရ်သည် ရေအိတ်ငယ်တစ်ခုကို ပွေ့ဖက်၍ နိုင်းလ်မြစ်ကို ဖြတ်ကူးကာ စစ်မြေပြင် သို့ ရောက်ရှိသွားခဲ့သည်။ ရက်အနည်းငယ်ကြာသော် သာဝကကြီး (ဇုဗိုင်ရ်ပြန်လည်ရောက်ရှိလာပြီး နဂျာရှီဘုရင်မင်းမြတ် စစ်ရေးသာ ကြောင်း သတင်းကောင်းပါးရာ မွတ်စလင်မ်များ ဝမ်းသာမဆုံး ဖြစ်ခဲ့ကြ လေသည်။ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အား အထူးကျေးဇူးတင်ခဲ့ကြလေသည်။ ဤသည်လည်း မွတ်စလင်မ်များအဖို့ ရောက်လေရာဘဝတွင် ကျေးဇူး သစ္စာစောင့်သိ ရှိသေဖို့ စံနမူနာတစ်ရပ်ပင်။

(တမန်တော်မြတ်အပေါ် ကောင်းချီးချမ်းသာအဖြာဖြာသက်ရောက်ပါ စေသတည်း။)

မွတ်စလင်မ်တို့အား သပိတ်မှောက်ခြင်း

ကုရ်ရှ်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်များသည် အစ္စလာမ်မပြန့်ပွားရန် အမျိုးမျိုးကြိုးပမ်းနေခဲ့ကြသည်။ အဘက်ဘက်မှ နည်းမျိုးစုံသုံး၍ အပြတ်ရှင်းနေခဲ့ကြသည်။ သို့ပါလျှက်နှင့်လည်း အစ္စလာမ်မှာ တစ်နေ့ တစ်ခြား တိုးပွားလာနေ၏။ အုမရ်သခင်နှင့် ဟမ်ဇာသခင်တို့သို့သော အာရဗ် အကြီးအကဲများလည်း အစ္စလာမ်ကို သက်ဝင်ယုံကြည်လာခဲ့ ကြပြီ။ နဂျာရှီဘုရင်ကလည်း မွတ်စလင်မ်တို့အား မိမိတို့တိုင်းပြည်တွင် တည်းခိုခွင့်ပေးထားချေပြီ။ မိမိတို့ စေလွှတ်လိုက်သော ကိုယ်စားလှယ် အဖွဲ့သည်လည်း မအောင်မြင်ဘဲပြန်လာခဲ့ရချေပြီ။ ထို့အတွက်ကြောင့် တမန်တော်မြတ်နှင့် တမန်တော်မြတ်၏သားချင်းတို့အား သပိတ်မှောက် ရန်ကြံစည်ကြပြန်သည်။ ထိုအခါ ကုရ်ရှ်ရှ်တို့သည် အာရဗ်မျိုးနွယ်ဝင် အားလုံးတို့အား စုစည်းပြီး၊ ပဋိညာဉ်စာချုပ်တစ်ခု ချုပ်ဆိုလာသည်။ ယင်းစာချုပ်အရ မူဟမ္မဒ်ကို ကွပ်မျက်ရန် ငါတို့အား မအပ်သမျှကာလ ပတ်လုံး မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ ဟာရှင်မိမျိုးနွယ်နှင့် ထိမ်းမြား ခြင်းမပြုရ။ အရောင်းအဝယ်မပြုရ။ မည်သို့မျှ အဆက်အသွယ်မထားရ။ ၎င်းတို့ထံ စားနပ်ရိက္ခာတစ်စုံတစ်ရာကိုလည်း မပို့ရ။ အဆက်အသွယ် အားလုံးဖြတ်ရမည်။ အပြတ်သပိတ်မှောက်ရမည်။ ဤသည့် သပိတ် မှောက်စာချုပ်ကို မန်ဇူးရ်ဗင်န်အစ်က်ရာမဟ် ကရေးသား၍ ကအ်ဗာ ကျောင်းတော်တွင် ချိတ်ဆွဲထားလိုက်လေသည်။ ယင်းသို့ သပိတ်မှောက် လိုက်သည့်အတွက် ဘကြီးတော်သည် မလွဲမရှောင်သာသည့်အဆုံး ဟာရှင်မိမျိုးနွယ်အားလုံးကို ခေါ်ဆောင်၍ အဗူတွာလစ်ဗ်၏ တောင် ကြားဒေသတွင် ခိုအောင်းခဲ့ကြလေသည်။ (၃)နှစ်တိုင်တိုင် ကြာခဲ့လေ

သည်။ ဤသို့ သပိတ်မှောက်လိုက်ကြသဖြင့် တမန်တော်မြတ်နှင့် တကွ
ဟာရှင်မိမ့်မျိုးနွယ်အားလုံးတို့သည် သစ်ရွက်များကိုပင် စားသုံး၍နေခဲ့
ရသည်။ တစ်ရံသော ညအချိန်တွင် သားရေခြောက်တစ်ခုတွေ့ရာ
ထိုသားရေကို ရေဆေး၊ မီးကင်ပြီး စားသုံးခဲ့ပါသည်။ သာဝကကြီး
စအိက ပြောပြခဲ့ရှာလေသည်။ ကလေးများ ဆာလောင်မွတ်သိပ်၍
ငိုကြွေးကြသည့်အခါ ကုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်များသည် အပျော်ကြီး
ပျော်ခဲ့ကြသည်။ ဤသို့ ရင်နှင့်ဘွယ်ရာအဖြစ်ဆိုးကို (၃)နှစ်တိုင်တိုင်
ကြုံတွေ့ခဲ့စားနေခဲ့ရရှာသည်။ နောက်ဆုံး အချို့ရန်သူများသည်ပင်
ဤသည့်အဖြစ်ဆိုးများကို တွေ့မြင်လာသည့်အခါ သနားလာခဲ့ကြသည်။
သပိတ်မှောက်စာတမ်းကို ဖျက်သိမ်းရန်စဉ်းစားလာခဲ့ကြသည်။ နောက်
ဆုံးတွင် ဇုဗိုင်ရ်အမည်ရှိ ကုရိုက်ရှ် မျိုးနွယ်ဝင်တစ်ဦးက “ အို မဏ္ဍာသား
ဟပေါင်းတို့၊ ငါတို့သည် အေးချမ်းစွာ စားသောက်နေကြသည်။ ဟာရှင်မိ
မ့်မျိုးနွယ်များမှာ ကော်စားစရာတစ်စုံတစ်ရာမျှမရှိ၊ စားရာမဲ့မဲ့၊ သောက်ရာ
မဲ့မဲ့ ဖြစ်နေ၏။ ဒါတရားသလား၊ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်ကို တိုင်တည်၍
ငါပြောမည်။ ငါသည် ဤမတရားလှသော သပိတ်မှောက်စာတမ်းကို
မဆုတ်ဖြုရသမျှ ကာလပတ်လုံး အိမ်ပြန်လာမည်မဟုတ်။ ” ဟုပြောဆို
ကြေငြာလိုက်သည်။ နောက်ဆုံးတွင် မွတ္တအင်မ် ဗင်န်အဒီ သည် အဆိုပါ
စာတမ်းကို ဆုတ်ဖြုပစ်လိုက်လေသည်။ ထို့နောက် အဒီဗင်န်ကိုက်စ်၊
ဇွမ်အဟ်ဗင်န်အစ္စဝါဒ်အဗူလ်ဗစ်တရီနှင့် ဇုဗိုင်ရ်တို့သည် လက်နက်များ
စွဲကိုင်ကာ၊ ဟာရှင်မိမ့်မျိုးနွယ်အားလုံးတို့အား အဆိုပါ တောင်ကြား
ဒေသမှ ခေါ်ဆောင်လာခဲ့ကြသည်။ ဤသို့ဖြင့် တမန်တော်မြတ်နှင့်တကွ
ဟာရှင်မိမ့်မျိုးနွယ်များသည် (၃)နှစ်တိုင်တိုင် စားရမဲ့မဲ့၊ သောက်ရမဲ့မဲ့
ပွဲကြဉ်ခြင်း ခံခဲ့ရရှာလေသည်။ (၃) နှစ်လုံးလုံး ရန်သူတို့၏ သပိတ်မှောက်

ခြင်း ခံခဲ့ရရှာလေသည်။ ဒုက္ခကိုပင် သုခဟူ၍ ထင်မှတ်ခဲ့ကြသည်။
ဤသည်တွင် အစ္စလာမ်ဘာသာကို သက်ဝင်ယုံကြည်ကြသူတို့အဖို့ စံနမူ
နာယူစရာပင်။
(တမန်တော်မြတ်အပေါ် ကောင်းချီးချမ်းသာအပြာဖြာ သက်ရောက်ပါ
စေသတည်း။)

ဘကြီးတော်နှင့် ဇနီးသည် ကွယ်လွန်ရှာခြင်း

တမန်တော်မြတ်နဗီဖြစ်၍ (၁၀)နှစ်ရှိသောအခါ အထက်
တွင် ရေသားဖော်ပြခဲ့သည်အတိုင်း ဒုက္ခပင်လယ်ဝေနေခဲ့၏။ (၃)နှစ်
(၃)မိုး ပွဲကြ၍ခြင်း ခံခဲ့ရ၏။ သပိတ်မှောက်ရာမှ လွတ်မြောက်လာခဲ့သည်
မှာမကြာသေးပေ။ ဘကြီးတော် ဆုံးရှာလေသည်။ ဘကြီးတော်သည်
တမန်တော်မြတ်အား သားသမီးရင်းများထက်ပင် ပို၍ချစ်မြတ်နိုးခဲ့
၏။ ပြုစုခဲ့၏။ ယုယခဲ့၏။ တမန်တော် ဖြစ်လာပြီးသည့်နောက် ရန်သူ
များ၏ ရန်စွယ်များကိုလည်း ချိုးနှိမ်ပေးခဲ့၏။ ထိုသို့သော လက်ရုံးတစ်ဆူ
ဖြစ်သည့် အားကိုးရာဘကြီးတော် ကွယ်လွန်သေဆုံး၍ အချိန်မကြာမြင့်မီ
အချိန်အတွင်းမှာပင် ကြင်ယာတော် ခတီဂျာသခင်မလည်း၊ ကွယ်လွန်
သေဆုံးရှာလေသည်။ ဤသို့ဖြင့် တမန်တော်မြတ်၏ အားထားရာ လက်
နှစ်ဘက်စလုံး ပြုတ်ခဲ့ရရှာလေသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် တမန်တော်မြတ်
သည် ထိုနှစ်ကို (အာမုလ်ဟဇန်) ကြေကွဲဘွယ်ရာဟူ၍ အမည်ပေးတော်
မူခဲ့လေသည်။

ဒုက္ခပို့၍လာ

ကုရိုက်၍ မျိုးနွယ်ဝင်များသည်ဘကြီးတော် အဗ္ဘသွာလစ်မိ နှင့်ကြင်ယာတော် ခတီဂျာအား အထူးလေးစားခဲ့ကြ၏။ မွတ်စလင်မ် တို့အား နှိပ်စက်ညှဉ်းပမ်းကြရာတွင် ၎င်းတို့အား ထောက်ထားနေခဲ့ကြ ၏။ ယခုသော် ထောက်ထားရန်အကြောင်းမရှိတော့ပြီဖြစ်ရာ၊ တမန် တော်မြတ်နှင့်တကွ မွတ်စလင်မ်တို့ အားညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ရာတွင် ပိုမို၍ ရဲတင်းလာခဲ့ကြ၏။ တစ်ရက် တမန်တော်မြတ်သည် လမ်းလျှောက်နေ တော်မူခဲ့၏။ သူယုတ်မာတစ်ဦးသည် တမန်တော်မြတ်၏ ဦးခေါင်းပေါ် သို့ဖုံများနှင့် လာပက်လိုက်၏။ တမန်တော်မြတ်သည် ထိုအတိုင်းပင် အိမ်သို့ပြန်ကြွလာခဲ့၏။ သမီးတော်သည် ၊ ခမည်းတော်၏ ဦးခေါင်းမှ ဖုံများကိုရေဖြင့် ဆေးကြောပေးနေခဲ့၏ ၊ ခမည်းတော်၏အဖြစ်ကိုကြည့်ပြီး မခံချင်စိတ်မွန်ကာ လျိုက်၍လျိုက်၍ ငိုကြွေးနေရှာခဲ့၏။ ထိုအခါ တမန် တော်မြတ်က “သမီးတော် မငိုပါနှင့်၊ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် သင့် ဖေဖေကို ကူညီစောင့်ရှောက်တော်မူပါလိမ့်မည် ”ဟုပြောဆို နှစ်သိမ့်စေ တော်မူခဲ့လေသည်။

မက္ကာမှမက္ကင်း၍ တွာအစ်ဖ် သို့ခရီးလှည့်ပြန်။

တမန်တော်မြတ်သည် မက္ကာမြို့သူမြို့သားများ၏ ဒုက္ခကြီး ငယ်ခံကာ အမျိုးမျိုးတရားပြခဲ့သော်လည်း တရားမရကြသည့်အဆုံး မက္ကာမှ တွာအစ်ဖ်သို့ ခရီးဆက်ခဲ့ပြန်လေသည်။ တွာအစ်ဖ်မြို့သူ မြို့သား တို့အား အစ္စလာမ်သက်သို့ဖိတ်ကြားတော်မူခဲ့၏။ တွာအစ်ဖ်မြို့တွင် ချမ်းသာကြွယ်ဝသူများ ၊ ဩဇာတိက္ကမရှိသူများ ၊ ခေါင်းဆောင်ကြီးငယ်

များရှိနေခဲ့ကြ၏။ တွာအစ်မြို့တွင် အုမိုင်ရ်၏မျိုးနွယ်မှာ အချပ်ပင်ဖြစ်၏။
ယင်းမျိုးနွယ်တွင် ညီနောင်(၃)ဦး ရှိခဲ့၏။ ၎င်းတို့မှာ ၁။ အမ်ဒီယာလိုင်လ်
၂။ မတ်စ်အူဒ်၊ ၃။ ဟဗီဗ် တို့ဖြစ်ကြသည်။ တမန်တော်မြတ်သည် ထို
ညီနောင် (၃) ဦးထံသို့ ကြွသွားတော်မူခဲ့၏။ အစ္စလာမ်ကို တင်ပြ၏။
ထိုအခါ ညီနောင် (၃) ဦးအနက် ပထမတစ်ဦးက “အကယ်၍ အလ္လာဟ်
အရှင်မြတ်က သင့်အားတမန်တော်အဖြစ် ခန့်အပ်စေလွှတ်တော်မူခဲ့လျှင်
ထိုအရှင်မြတ်သည် ကာဖာကျောင်းတော်၏ ရံတော်ကို စုတ်ဖြုန်းတော်
မူရာ မည်သည်ဟုပြောဆိုလေသည်။ ဒုတိယတစ်ဦးက “အလ္လာဟ်အရှင်
မြတ် အဖို့တမန်တော်အဖြစ် ခန့်အပ်ရန် သင့်အပြင် အခြားသူတစ်ဦး
တစ်ယောက်မှ မရှိတော့ဘူးလား ” ဟုပြောဆိုသည်။ တတိယတစ်ဦးက
“ ငါသည် အသို့ရှိစေ အသင်နှင့်စကားမပြောနိုင်၊ အကယ်၍ အသင်
သည် တမန်တော်အစစ်ဖြစ်ပါက သင်နှင့်စကားပြောခြင်းသည် မရှိသေ
ရာကျသည်။ အကယ်၍ အသင်သည် လူလိမ်ဖြစ်ပါက စကားပြောရန်ပင်
မထိုက် ” ဟုပြောဆိုပြန်လေသည်။

ထိုညီနောင် (၃)ဦးသည် တမန်တော်မြတ်အား ဤကဲ့သို့
ရိုင်းပြစွာ ဆက်ဆံခဲ့သည်သာမက တွာအစ်မြို့ရှိ လူရှုပ်လူပွေများကို
မြှောက်ပင့်ကာ တမန်တော်မြတ်အား ပြောင်လှောင်စေခဲ့ကြသည်။ မြို့
တွင်းရှိ လူရမ်းကားများသည် တမန်တော်မြတ်ထံရောက်ရှိလာကာ တန်း
စီရပ်ကြ၍ တမန်တော်မြတ်သွားရာလမ်းတွင် တမန်တော်မြတ်အား
ခဲများဖြင့် ဝိုင်း၍ပေါက်ခဲ့ကြ၏။ ထိုသို့ ခဲများဖြင့်ပေါက်ခြင်းခံရ၍ တမန်
တော်မြတ်ကိုယ်ပေါ်မှ သွေးများစီးဆင်းလာခဲ့၏။ တမန်တော်မြတ်သည်
ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်များကြောင့် မတ်မတ်မရပ်နိုင်တော့ဘဲ လဲကျသည့်အခါ
လူရမ်းကားများသည် တမန်တော်မြတ်အား ဆွဲထွက်ပြန်သည်။ တမန်

တော်မြတ် ဆက်လက်၍လမ်းလျှောက်တော်မူခဲ့လျှင် ခဲများဖြင့် ထပ်မံ ပေါက်ကြပြန်သည်။ သရော်ကြပြန်သည်။ လက်ခုပ်တီးကြ၏။ နောက်ဆုံးတွင် တမန်တော်မြတ်သည် ဥယျာဉ်တခုထဲသို့ သွားရောက်၍ ခိုလှုံတော်မူခဲ့ရရှာသည်။ ဥယျာဉ်ရှင်သည် မွတ်စလင်မ်မဟုတ်သော်လည်း လူကြီးလူကောင်းတစ်ဦး ဖြစ်ခဲ့၏။ စိတ်သဘောထား မြင့်မြတ်လှ၏။ ၎င်းသည် တမန်တော်မြတ်၏ ကြေကွဲဖွယ်ရာအဖြစ်ကို တွေ့မြင်ရသောအခါ တမန်တော်မြတ်အား ကောင်းစွာကာကွယ်စောင့်ရှောက် ထားခဲ့လေသည်။ တမန်တော်မြတ် စားသုံးရန် စပျစ်ခိုင်တခိုင် ပို့ပေးခဲ့လေသည်။

တမန်တော်မြတ်သည် တွာအစ်မ့်မှထွက်၍ ဟီရာသို့ ကြွသွားကာ၊ မွတ္တအင်မ် ဗင်န် အဒီထံ လူလွှတ်၍ “ အသင်သည် ကျွန်ုပ်ကို အကာအကွယ်ပေးနိုင်ပါသလား ” ဟုမေတ္တာရပ်ခံ၏။ (အာရေဗျတိုင်းပြည်တွင် ရိုးရာစဉ်လာတစ်ရပ်မှာ မိမိအားကာကွယ်ပေးရန် တောင်းဆိုလာပါက ရန်သူပင်ဖြစ်လင့်ကစား ထိုသို့တောင်းဆိုခြင်းခံရသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် မငြင်းဆန်နိုင်ပေ။) မွတ္တအင်မ်သည် တမန်တော်မြတ်၏ မေတ္တာရပ်ခံချက်ကို လက်ခံခဲ့၏။ မိမိ၏သားများကိုခေါ်၍ လက်နက်ဆွဲကိုင်ကာ တမန်တော်မြတ်အား ကအ်ဗာကျောင်းတော်သို့ ခေါ်ဆောင်လာခဲ့သည်။ ကျောင်းတော်သို့ ရောက်သော် မွတ္တအင်မ်က “ ငါသည် မုဟမ္မဒ်ကို အကာအကွယ်ပေး ထားသည် ” ဟု ကြွေးကြော်လိုက်သည်။ တမန်တော်မြတ်သည် ကျောင်းတော်တွင်းဝင်၍ ဝတ်ပြုတော်မူပြီး အိမ်တော်သို့ ကြွလာခဲ့၏။ မွတ္တအင်မ်နှင့်၎င်း၏သားများသည် ဓားလွတ်များကိုင်ကာ တမန်တော်မြတ်အား စောင့်ရှောက်လိုက်ပါလာခဲ့ကြသည်။

မွတ္တအင်မ်သည် ဗဒရ်စစ်ပွဲမတိုင်မီ ကာဖီရ်အဖြစ်နှင့်ပင် ကွယ်လွန်သေဆုံးခဲ့သည်။ တမန်တော်မြတ်၏ စာဆိုတော်ကြီး၊ သာဝက

ကြီး ဟာစွာန်သည် မွတ္တအင်မ်သေဆုံးသည့်အခါ အမွန်းတင်ဂုဏ်ပြုကာ
ငိုချင်းတစ်ပုဒ် သီကုံးရေးသားခဲ့လေသည်။ ဤသည် အစွလာမ့်သမိုင်း
တွင် အထင်အရှားပင်။ အကောင်းသည်အကောင်းပင်။ ဂုဏ်ပြုထိုက်သူ
အား ဂုဏ်ပြုရမည်ပင်။ ဘာသာတူသည် မတူသည်ကား အဓိကမဟုတ်
ပေ။

မဒီနာသို့ ဟစ်ဂျ်ရသ် ရွှေ့ပြောင်းနေထိုင်တော်မူခြင်း

(မှတ်ချက်။

တမန်တော်မြတ်သည် မက္ကာမြို့တွင် (၁၃)နှစ်နေထိုင်
တော်မူခဲ့၏။ ထို့နောက် မက္ကာမြို့တော်မှ မဒီနာသို့ ဟစ်ဂျ်ရသ်
ရွှေ့ပြောင်း၍မဒီနာမြို့တွင် (၁၀)နှစ် နေထိုင်တော်မူခဲ့၏။ မက္ကာမြို့တွင်
နေထိုင်တော်မူခဲ့သည့်နှစ်ကို နဗဝီသက္ကရာဇ်ဟု ခေါ်ပြီး၊ မဒီနာမြို့သို့
ရွှေ့ပြောင်းသည့်နှစ်မှစ၍ နောက်ပိုင်းနှစ်များကို ဟစ်ဂျ်ရသ်သက္ကရာဇ်ဟု
ခေါ်ဝေါ်သမုတ်သည်။)

တုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်များ၏ ညှဉ်းပမ်းနှိပ်စက်မှုတို့သည်
တစ်နေ့တစ်ခြား အတိုင်းမသ် ကြီးထွားလာခဲ့ပေရာ၊ တမန်တော်မြတ်
အဖြစ် ချီးမြှင့်တော်မူခြင်း ခံရသည့်နှစ်မှာ (၁၃)နှစ်ရှိသောအခါ အချို့
မွတ်စလင်မ်များသည် မဒီနာသို့ရွှေ့ပြောင်းသွားနှင့်ခဲ့ကြပေပြီ။ ရန်သူတို့
၏ ပစ်မှတ်ဖြစ်သော တမန်တော်မြတ်မှာကား ထိုအချိန်ထိ ဟစ်ဂျ်ရသ်
ရွှေ့ပြောင်းခွင့်မရရှိခဲ့သေးပေ။ ခေါင်းဆောင်တို့ မည်သည်နောက်လိုက်
တပည့်သားတို့အားဦးစွာ ပထမကယ်တင်၍မိမိကိုယ်တိုင် နောက်ဆုံး
မှနေရသည်မှာလည်း သဘာဝကျလှပေသည်။

ယခုကဲ့သို့ မွတ်စလင်မ်များ၊ မဒီနာသို့ ရွှေ့ပြောင်းအခြေစိုက် လျက် မဒီနာမြို့တွင် အစ္စလာမ်သာသနာ တစ်နေ့တစ်ခြား ပြန့်ပွားလာ နေသည်ကို ကုရ်ရှ်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်များ သိရှိလာကြသောအခါ ၎င်းတို့သည် ဒါရွန်းနဒ်ဝါ (ခေါ်) အစည်းအဝေးခန်းမတွင် စည်းဝေးကျင်းပကြ၏။ ယင်းအစည်းအဝေးကို အာရဗ်မျိုးနွယ်စုတိုင်းမှ ခေါင်းဆောင်များအားလုံး တက်ရောက်ခဲ့ကြ၏။ တမန်တော်မြတ် မုဟမ္မဒ် နှင့် အစ္စလာမ်ကို ချေမှုန်း ရန် အမျိုးမျိုးအကြံပေးခဲ့ကြ၏။ ခေါင်းဆောင်တစ်ဦးက မုဟမ္မဒ်ကို လက်ထိပ်ခြေထိပ်ခတ်၍ ချုပ်နှောင်ထားရမည်ဟု အကြံပေး၏။ အခြား ခေါင်းဆောင်တစ်ဦးက မုဟမ္မဒ်အား ပြည်နှင့်ဒဏ်ပေးရန် အကြံပြု၏။ အဗူဗူရုဟ်ဟ်ကမျိုးနွယ်စုတိုင်းမှ လက်မရွံ့တစ်ဦးစီ ရွေးချယ်ရမည်။ ထို လက်မရွံ့အားလုံးတို့သည် စုပေါင်း၍ မုဟမ္မဒ်ကို တစ်ချိန်တည်းအပြတ် ရှင်းရမည်။ ဤသို့ပြုလုပ်ခြင်းအားဖြင့် သတ်စားခြင်းခံရမည်လည်း မဟုတ်။ အသက်ဖိုးလျော်ကြေးကိုလည်း မျိုးနွယ်စုတိုင်းက အချိုးကျခွဲဝေ ပေးရမည်။ ဟာရှင်မ်မျိုးနွယ်များသည်လည်း အာရဗ်မျိုးနွယ်ဝင်အားလုံး တို့နှင့်ပြိုင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်နိုင်ကြမည်လည်း မဟုတ်” ဟုအကြံပြုလေသည်။ ဤသည့်အကြံကို တက်ရောက်လာကြသော အာရဗ်မျိုးနွယ်စု အသီး သီးခေါင်းဆောင်အားလုံးတို့က တညီတညွတ်တည်း လက်ခံအတည်ပြု ခဲ့ကြလေသည်။

ဤသို့ဆုံးဖြတ်ပြီးနောက် တမန်တော်မြတ်အားလုပ်ကြံသတ် ဖြတ်ရန် လက်မရွံ့တို့သည် ဓားလွတ်များကိုင်ကာ၊ တမန်တော်မြတ်၏ အိမ်တော်ကို သွား၍ဝိုင်းထားလိုက်ကြလေသည်။ အိမ်တော်မှာ တမန် တော်မြတ်ထွက်လာလျှင်လာချင်း လုပ်ကြံရန်အသင့်စောင့်နေခဲ့ကြ၏။ ကုရ်ရှ်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်များသည် တမန်တော်မြတ်အား ဤမျှမုန်းတီးနေလင့်

ကစား တမန်တော်မြတ်၏ ရိုးသားမှု၊ ပြောင့်မတ်မှန်ကန်မှု၊ သစ္စာဂတိ တည်ကြည်မှုတို့ကို ချွင်းချက်မရှိ ယုံကြည်ခဲ့သည့်အတွက် မိမိတို့၏ အဖိုးတန်ပစ္စည်းများကို တမန်တော်မြတ်ထံ၌ပင် လာရောက်အပ်နှံထား လေ့ရှိခဲ့ကြသည်။ ထိုအချိန်တွင်လည်း တမန်တော်မြတ်ထံ၌ အပ်နှံထား သော ပစ္စည်းအမြောက်အမြားရှိနေခဲ့ပေသည်။

တမန်တော်မြတ်သည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ကျေးဇူးတော် ဖြင့် ကုရ်ရှ်တို့၏ အကြံဉာဏ်ကို သိရှိထားပြီးဖြစ်ရာ သာဝကကြီး အလီ ကို ခေါ်၍ “ ငါထွက်ခွာသွားတော့မည်။ မင်း ငါ့အိပ်ရာပေါ်မှာအိပ်၊ ငါ့စောင်ကိုခြုံ၊ နံနက်မိုးသောက်လျှင် ကုရ်ရှ်တို့အပ်နှံထားသည့် ပစ္စည်း များကို တစ်အိမ်တက်ဆင်းသွားရောက်ပေးလိုက် ” ဟုမှာကြားတော် မူလိုက်လေသည်။ ဤသည် အခြေအနေကားအန္တရာယ်ကြီးမားလှဘိ၏။ ကုရ်ရှ်တို့၏အကြံအစည်ကိုလည်း သာဝကကြီး အလီသည် သိနှင့်ထား လေပြီ။ သို့ပါသော်လည်း သာသန့်အာဇာနည် သာဝကကြီး အလီ အဖို့မှာကား ပန်းမွေ့ရာပင်ဖြစ်လျက်ရှိတော့သည်။ အလီသခင်သည် တမန်တော်မြတ်ညွှန်ကြားသည့်အတိုင်း တမန်တော်မြတ်၏ အိပ်ရာပေါ် တွင် စောင်ကိုခြုံကာ၊ တည်ကြည်စွာ၊ ရဲဝံ့စွာ၊ အိပ်စက်နေခဲ့၏။ တမန် တော်မြတ်သည် ကုရ်အာန်ကျမ်းလာ အာယသ်တော်တစ်ပါးကို ရွတ်ဖတ် ကာ ဓားလွတ်ကိုကိုင်ထားသော လက်မရွံ့တို့ကြားမှ ထွက်ခွာ သွားခဲ့လေ သည်။ နံနက်မိုးသောက်သည့်အခါ လက်မရွံ့များသည် အိမ်တော်တွင်း သို့ ဝင်ရောက်၍ တမန်တော်မြတ်၏ဦးခေါင်းကို ဖြတ်ရန် စောင်ကိုလှစ် ဟ၍ကြည့်လိုက်သောအခါ တည်ကြည်သောမျက်နှာထားဖြင့် ရဲသွေး ရဲမာန်ပါပါ။ တည်ကြည်စွာ မတ်တပ်ထရပ်လိုက်သော အလီသခင်အား မထင်မှတ်ဘဲ၊ တွေ့မြင်လိုက်ကြသောအခါ အံ့သြချင်းမက အံ့သြသွားခဲ့

ကြ၏။ “ မဟမ္မဒ် ဘယ်မှာလဲ ”ဟု မေးရာ “ ယခုပင် အသင်တို့ ရှေ့က ကြွသွားတော်မူပြီ။ ”ဟု တည်ကြည်စွာ ဖြေကြားလိုက်လေသည်။

ကျောင်းတော်ကိုကြေကွဲခွာ တိုင်ကြားခြင်း

တမန်တော်မြတ်သည် အိမ်တော်မှထွက်၍ ကျောင်းတော် သို့ ဖူးတွေ့ရသောအခါ “ အို မက္ကာ ကျွန်ုပ်သည် အသင့်အား ကမ္ဘာတစ် ဝှမ်းထက်ပင် မြတ်နိုးပါသည်။ သို့ရာတွင် အသင်၏သားသမီးများသည် ကျွန်ုပ်အားနေထိုင်ခွင့်မပေး ” ဟုကြေကွဲစွာ တိုင်ကြားသွားခဲ့လေသည်။

ဆောင်ရ်လှိုဏ်ဂူတွင် ခိုအောင်းခြင်း

တမန်တော်မြတ်သည် သာဝကကြီး အဗူဗကာရ်နှင့်အတူ မက္ကာမြို့တော်မှ ထွက်၍ မက္ကာမြို့တော်နှင့် (၃)မိုင်ကွာရှိ ဆောင်ရ်လှိုဏ်ဂူ တွင် ခိုအောင်းတော်မူခဲ့လေသည်။ (၃)ညတိုင်ကြာခဲ့လေသည်။ ရန်သူ များသည် တမန်တော်မြတ်အား လိုက်လံရှာဖွေခဲ့ကြရာ အချို့ရန်သူ များသည် အဆိုပါလှိုဏ်ဂူအနီးသို့ပင် ရောက်ရှိလာခဲ့ကြသည်။ ရန်သူ များသည် လှိုဏ်ဂူအနီး ရောက်ရှိလာသည်ကို တွေ့မြင်ရသောအခါ သာဝကကြီး အဗူဗကာရ်သည် စိုးရိမ်ခြင်းကြီးမက စိုးရိမ်ခဲ့ရှာလေသည်။ ထိုအခါ တမန်တော်မြတ်က အောက်ပါ အာယသ်တော်ကို ရွတ်ဖတ်ပြ တော်မူလိုက်လေသည်။

لا تحزن إن الله معنا (၉:၄၀) ကုရ်အာန်

“ အသင်မပူနှင့် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် ငါတို့နှင့်အတူ ရှိတော်မူသည်။ ”

ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ် (၉ : ၄၀)

တမန်တော်မြတ်အား ပမ်းဆီးလာသူအား ဆူပေးရန်ပြောခြင်း

ကုရ်ရှက်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်များက တမန်တော်မြတ်အား ပမ်းဆီးလာသူကို ကုလားအုပ်(၁၀၀)ချိုးမြှင့်မည်ဟု ကြေငြာခဲ့လေသည်။ ထိုအခါ စုရကဟ်သည် ကုလားအုပ် (၁၀၀)ရရှိမည်ကို မက်မောလှသဖြင့် ဓားလွတ်ကိုင်၍မြင်းစီးကာ၊ တမန်တော်မြတ်နောက်သို့လိုက်လာခဲ့လေသည်။ အနီးသို့ရောက်ရှိလာသည့် မြင်းသည်ခလုတ်တိုက်ရာ၊ စုရကဟ်မြင်းပေါ်မှ လိမ့်ကျခဲ့လေသည်။ အတိတ်ကောက်မြားကို ထုတ်ကြည်ရာ၊ ဆက်မလိုက်နှင့်ဟူ၍ အတိတ်ပြလေသည်။ သို့ရာတွင် ကုလားအုပ် (၁၀၀) ရရှိမည့်ကိစ္စတွင်မြွှားစကား နားထောင်၍မဖြစ်၊ ဒုတိယအကြိမ်မြင်းစီး၍ ဆက်လိုက်ပြန်သည်။ ယခုအကြိမ်၊ မြင်းမှာဦးဆစ်ထိ မြေပြိုလေသည်။ အတိတ်ကောက်မြားကို ထုတ်ကြည့်ပြန်ရာ ဆက်မလိုက်နှင့်ဟုပင် အတိတ်ပြလေသည်။ ယင်းသို့ မမျှော်လင့်သော ဖြစ်ရပ်များနှင့် အကြိမ်ကြိမ်ကြုံတွေ့လာသောအခါ စုရကဟ်သည် အကြောက်ကြီးကြောက် လာခဲ့လေသည်။ ဤသည်တို့ကား ငြင်း၍မရသော အတိတ်ကြီး၊ နိမိတ်ကြီးများပင်ဖြစ်သည်ဟု ယုံကြည်လာခဲ့၏။ ထိုအခါ စုရကဟ်သည် လက်မြှောက်ကာ၊ တမန်တော်မြတ်ထံသို့ ရောက်ရှိလာပြီး လူ့

သဘာဝအလျောက် လောဘကြောင့် ယခုကဲ့သို့လုပ်မိကြောင်း လျှောက်
ထားလေသည်။ ထိုနောက် မိမိအား အသက်ဘေးမှ ချမ်းသာခွင့်ပေး
တော်မူရန် လျှောက်ထားရာ တမန်တော်မြတ်သည်မိမိအား တစ်ကြိမ်မ
က နှစ်ကြိမ် တိုင်တိုင်လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ရန် ကြိုးစားခဲ့သော ရန်သူကြီး
ကိုပင် အတိုင်းမသိသောဂရုဏာတော်ဖြင့် လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့်ကို
အံ့ဘွယ်သူရဲ ရေးပေးတော်မူလိုက်လေသည်။ ဤကားတမန်တော်မြတ်၏
အတိုင်း မသိကြီးမားလှဘိသော ဂရုဏာတော်ပင်။
(တမန်တော်မြတ်အပေါ် ကောင်းချီးချမ်းသာ အဖြာဖြာသက်ရောက်
ပါစေသတည်း။)

တမန်တော်မြတ်အား မြို့လုံးကျွတ်ကြို

တမန်တော်မြတ် ကြွလာနေတော်မူသည့် သတင်းသည်
မဒီနာမြို့တော်သို့ ရောက်ရှိနေနှင့်ပြီးဖြစ်ရာ၊ တစ်မြို့လုံးကစောင့်မျှော်နေ
ခဲ့ကြသည်။ အမျိုးသား၊ အမျိုးသမီးများ မဆိုထားနှင့် ကလေးသူငယ်များ
သည်ပင်ဝမ်းသာလွန်းလှသည့်အတွင် “ဒို့တမန်တော်မြတ်ကြီး ကြွလာ
နေပြီ” ဟုဝမ်းသာအဲလဲ ဟစ်ကြွေးနေခဲ့ကြ၏ ။ နေ့စဉ်နံနက် အာရုဏ်
တက်ချိန်တွင်မြို့ပြင်ထွက်၍ စောင့်မျှော်နေခဲ့ကြသည်။ တစ်ရက်စောင့်
မျှော်နေရာမှအချိန်ကုန်၍ ပြန်သွားကြရာ ယဟူဒီ တစ်ယောက်က တမန်
တော်မြတ်ကြွလာနေတော်မူသည်ကို ရိပ်မိကာဟစ်၍ “ အို-မဒီနာသား
အပေါင်းတို့၊ အသင်တို့ စောင့်မျှော်နေခဲ့ကြသော တမန်တော်မြတ်ကြီး
ကြွလာနေတော်မူပြီ ” ဟုအော်ဟစ် ပြောဆိုလိုက်ရာ၊ တစ်မြို့လုံး
“အလ္လာဟု အတ်(က)ဗရ် ” ဟုပဲ့တင့်ထပ်မျှဟစ်ကြွေးလိုက်ကြလေသည်။

လွဲနေလေ့အောင်း၊မြင်းစောင်းမကျန်၊ တစ်မြို့လုံးထွက်ကြိုနေခဲ့ကြလေသည်။

မဒီနာမြို့ နှင့် (၃) မိုင်အကွာတွင် ကုဗာမည်သောဆင်ခြေဖုံးရပ်ကွက် တစ်ခုရှိခဲ့ကြ၏ ။ ထိုရပ်ကွက်တွင် အန်ဆွာရီမျိုးနွယ်ဝင်အမြောက်အမြားနေထိုင်လျက်ရှိခဲ့ကြ၏။ ထိုဆင်ခြေဖုံးရပ်ကွက်သို့တမန်တော်မြတ်ကြွရောက်လာတော်မူသည့်အခါ၊ အန်ဆွာရီမျိုးနွယ်အားလုံးတို့က “အလ္လာဟု အတ်(က)ဗရ် ” ဟုပဲ့တင်ထပ်မျှဟစ်ကြွေးခဲ့ကြလေသည်။ တမန်တော်မြတ်သည် ထိုရပ်ကွက်တွင် ရက်သတ္တနှစ်ပတ်ကြာရပ်နားတော်မူခဲ့လေသည်။ ထိုသို့ ရပ်နားတော်မူခဲ့စဉ် ဗလီတစ်လုံးဆောက်တော်မူခဲ့လေသည်။ တမန်တော်မြတ် ကိုယ်တော်တိုင် အုတ်မြစ်ချတော်မူခဲ့လေသည်။ အဆိုပါ ဗလီနှင့်ပတ်သက်၍ ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ် (၉ : ၁၀၈)တွင် အတိအလင်း ပါရှိပေသည်။ ဗလီတည်ဆောက်ရာတွင် တမန်တော်မြတ်ကိုယ်တော်တိုင် လုပ်သားပြည်သူများနှင့် အတူ လုပ်အားပေးတော်မူခဲ့လေသည်။ ကြီးလေးသော ကျောက်တုံးကြီးများကို မိမိကိုယ်တိုင်သယ်ပိုးတော်မူခဲ့လေသည်။ ယင်းသို့လုပ်အားပေးတော်မူစဉ် တမန်တော်မြတ်ကြီးသည် အောက်ပါလင်္ကာများကို လုပ်သားပြည်သူများနှင့်အတူသံပြိုင်ဆိုနေတော်မူခဲ့သည်။

“ ဗလီတည်ဆောက်သူများသည် အောင်မြင်ကြလေပြီ။ ထိုသူများသည်၊ မတ်တပ်ရပ်လျက်၊ ထိုင်လျက် ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်ကို ရွတ်ဖတ်ကြသည်။ ထိုသူများသည် ညအချိန်တွင် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အား မေ့၍ အိပ်စက်မနေကြပေ။ ”

ဤသည်တွင် လူတန်းစားမခွဲ၊ ငယ်သားတို့နှင့်အတူ လက်ရေတပြင်တည်း နေထိုင်လိုသော ခေါင်းဆောင်များအဖို့ စံနမူနာယူစရာပင်။

(တမန်တော်မြတ်အပေါ် ကောင်းချီးချမ်းသာအဖြာဖြာ သက်ရောက်ပါစေသတည်း။)

တမန်တော်မြတ် ကုဗာ သို့မရောက်သည့်နေ့

တမန်တော်မြတ်သည် နဗဝီသက္ကရာဇ်(၁၃)ခုနှစ်၊ ရဗီအူလ်အောင်ဝါလ်လ (၈)ရက်၊ ခရစ်သက္ကရာဇ်(၆၂၂) စက်တင်ဘာ(၂၀)ရက်၊ ကြာသပတေးနေ့တွင် ကုဗာသို့ရောက်ရှိလာတော်မူခဲ့ပေသည်။

မဒီနာမြို့တွင်းသို့ ဝင်တော်မူခြင်း

တမန်တော်မြတ်သည် ကုဗာတွင်(၁၄)ရက် နေထိုင်ပြီးနောက် သောကြာနေ့တွင် မဒီနာမြို့တွင်းသို့ ကြွတော်မူခဲ့ပေသည်။ လမ်းတွင် ဗနီဆာလင်မ် ကျေးရွာအရောက်တွင် သောကြာဝတ်ပြုချိန် ကျရောက်လာသဖြင့် ထိုရပ်ကွက်၌ပင်သောကြာဝတ်ပြုမှုကို ဆောက်တည်တော်မူခဲ့လေသည်။ ဤသည် တမန်တော်မြတ်အဖို့ ပထမဆုံး သောကြာဝတ်ပြုမှုနှင့် ပထမဆုံးသောကြာ (ခွတ္တဗဟ်)သြဝါဒ ဖြစ်ပေသည်။

တမန်တော်မြတ် မဒီနာမြို့တွင်းသို့ ကြွလာတော်မူသည့် သတင်းကို မြို့သူမြို့သားများ သိရှိကြသောအခါ တစ်မြို့လုံးထွက်၍ ကြိုခွဲကြလေသည်။ တမန်တော်မြတ်၏ မယ်တော်ဘက်မှ အမျိုးတော်စပ်သော နဂျီဂျာရ်မျိုးနွယ်ဝင်များသည်လည်း ဝမ်းသာအလဲထွက်ကြိုခွဲကြလေသည်။ ကုဗာမှ မဒီနာမြို့ထိ မြို့သူမြို့သားများသည် လမ်းနှစ်ဘက်တွင် တန်းစီကာ၊ တမန်တော်မြတ်အား ကြိုဆိုနေခဲ့ကြလေသည်။ မဒီနာမြို့တွင်းသို့ ဝင်လာခါနီးတွင် အမျိုးသားများကိုမဆိုထားနှင့် အမျိုးသမီး

များသည်ပင် အိမ်ခေါင်မိုးများပေါ်တက်၍ တမန်တော်မြတ်အားဖူးခဲ့ကြလေသည်။ ဝမ်းသာလွန်းကြသည့်အတွက် အောက်ပါအတိုင်း လင်္ကာများ ဆိုနေခဲ့ကြသည်။

“ဝဿားအ် တောင်ကြားများမှ လဝန်းကြီးသည် ကျွန်ုပ်တို့အပေါ် ထွက်ပေါ်လာချေပြီ။ အလ္လာဟ်ထံတော်၌ဆုပန်သူ ရှိနေသမျှ ကာလပတ်လုံး ငါတို့သည်ထိုအရှင်မြတ်အား ကျေးဇူးဆပ်ကြရမည် ” မိန်းကလေးများသည် အောက်ပါအတိုင်းလင်္ကာများ ဆိုနေခဲ့ကြလေသည်။

“ ကျွန်မတို့သည် နဂျာရ်မျိုးနွယ်ဝင် မိန်းကလေးများ ဖြစ်ကြပါသည်။ တမန်တော်မြတ် မုဟမ္မဒ် သည်ကောင်းမွန်မြင့်မြတ်လှဘိသော အိမ်နီးနားချင်း ဖြစ်တော်မူပေသည်။ ”

အဗူအိုင်ယူဗ်အန်ဆွာရီ၏ နေအိမ်တွင်တည်းခိုတော်မူခြင်း

မဒီနာမြို့ရှိ အဗူအိုင်ယူဗ်အန်ဆွာရီ၏အိမ်တော်အနီးသို့ တမန်တော်မြတ်၏အစီးအနင်းရောက်လာသောအခါ လူတိုင်းက မိမိ၏ နေအိမ်တွင် တည်းခိုစေချင်သည်။ နောက်ဆုံးတွင် မဲနှိုက်ရာ ဤသည် အခွင့်အရေးကို သာဝကကြီး အဗူအိုင်ယူဗ်အန်ဆွာရီက ရရှိသွားလေသည်။ တမန်တော်မြတ်သည်လည်း ၎င်း၏နေအိမ်တွင်ပင် တည်းခိုခဲ့လေသည်။ (၇)လတိုင်တိုင် တည်းခိုတော်မူခဲ့လေသည်။ ထိုသည့်အတွင်း တမန်တော်မြတ်၏ ဗလီဝတ်ကျောင်းတော် တည်ဆောက်ပြီးစီး၍ ဗလီကျောင်းတော်အနီးတွင် အခန်းများအသင့်ဖြစ်သွားသည့်အခါ တမန်တော်မြတ်သည် ရွှေ့ပြောင်းနေထိုင်တော်မူခဲ့လေသည်။

မဒိနာမြို့တွင် ဗလီဝတ်ကျောင်းတော်တည်ဆောက်တော်မူခြင်း

တမန်တော်မြတ်သည် မဒိနာမြို့သို့ရောက်ရှိလာပြီးနောက် ဦးစွာပထမဗလီဝတ်ကျောင်းတော်ကို တည်ဆောက်တော်မူခဲ့လေသည်။ ဗလီတည်ဆောက်ရန်အတွက် မိသက်ဆိုး၊ ဘသက်ဆိုး(၂)ဦး ပိုင်သော မြေကွက်တစ်ကွက်ကို အခကြေးငွေ ထိုက်ထိုက်တန်တန်ပေး၍ ဝယ်ယူ တော်မူခဲ့လေသည်။ ကျသင့်သောအခကြေးငွေကို သာဝကကြီး အဗူအိုင် ယူဗ်အန်ဆွာရီက ပေးဆပ်ခဲ့လေသည်။ ဗလီကို စတင်တည်ဆောက် သောအခါ တမန်တော်မြတ်သည် လုပ်သားပြည်သူများနှင့်အတူ အုတ် များ၊ သဲများသယ်ယူ၍ လုပ်အားပေးတော်မူခဲ့လေသည်။ လုပ်သား ပြည်သူများနှင့်အတူ အောက်ပါလင်္ကာကို သံပြိုင်သီဆိုတော်မူခဲ့လေ သည်။

တမန်တော်မြတ်သည် လုပ်သားပြည်သူများနှင့်အခါ ခပ်သိမ်း လက်တွဲညီညာဆက်ဆံပေါင်းသင်းနေထိုင်တော်မူခဲ့သည်မှာ စံနမူနာယူစရာပင်။

(တမန်တော်မြတ်အပေါ် ကောင်းချီးချမ်းသာအဖြာဖြာသက်ရောက်ပါ စေသတည်း။)

ညီနောင်ဖွဲ့ပေးတော်မူခြင်း

အစ္စလာမ်ကို လွတ်လပ်စွာကိုးကွယ်နိုင်ရန်အလို့ငှာ၊ မိမိ တို့၏မြို့ရွာကိုစွန့်၍ မဒိနာမြို့သို့ ရောက်ရှိလာကြသော မွတ်စလင်မ် များကို “ မုဟာဂျီရ် ” ဟူ၍ခေါ်၏။ တမန်တော်မြတ်နှင့်အကွဲ မုဟာဂျီရ်

များအားအဘက်ဘက်မှ ယိုင်းပင်းကူညီခဲ့ကြသော မဒီနာမြို့သား မွတ်စလင်မ်များကို “ အန်ဆွာရီ ” ဟူ၍ခေါ်၏။ “ မုဟာဂျီရ် ” ၏အဓိပ္ပါယ်မှာ စွန့်လွှတ်သူများဟူ၍ ဖြစ်ပြီး၊ “ အန်ဆွာရီ ” ၏အဓိပ္ပါယ်မှာ ကူညီယိုင်းပင်းသူများဟူ၍ ဖြစ်သည်။

မက္ကာမြို့တော်မှ မဒီနာမြို့သို့ ရွှေ့ပြောင်းလာခဲ့ကြသော မုဟာဂျီရ်များတွင် အချို့မှာကုံလုံကြွယ်ဝသောပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြစ်ခဲ့ကြ၏။ သို့တစေလည်း ၎င်းတို့သည် မက္ကာမြို့တော်မှရိုးရိုးရွှေ့ပြောင်းလာကြရသည်မဟုတ်။ ပုံးလျိုးကွယ်လျိုး၊ အိမ်ပြစ်အိုးပြစ်တိမ်းရှောင် ထွက်ခွာခဲ့ကြသည်ဖြစ်ရာ မက္ကာမြို့တွင် ၎င်းတို့ပိုင်ဆိုင်သော အိုးအိမ်မြေယာ၊ ဥစ္စာ၊ ပစ္စည်းအားလုံးကို မက္ကာမြို့ရှိ ကာဖိရ်များက မတရားသိမ်းပိုက်ထားလိုက်ကြသည်။ ထို့အတွက် မုဟာဂျီရ်များသည် မဒီနာမြို့သို့ ရောက်ရှိလာခဲ့ကြသည့်အခါ ခြေသလုံးအိမ်တိုင်ဖြစ်နေခဲ့ရရှာသည်။ အိမ်မဲ့၊ အိုးမဲ့ဖြစ်ကာ ကသီလင်တဖြစ်နေခဲ့ကြရှာသည်။ ယင်းသို့ မုဟာဂျီရ်များ ကသီလင်တဖြစ်နေကြသည်ကို တမန်တော်မြတ်တွေ့မြင်တော်မူသောအခါ မုဟာဂျီရ်များနှင့် အန်ဆွာရီများစပ်ကြား ညီနောင်ဖွဲ့ပေးတော်မူခဲ့လေသည်။ ဤသို့ ညီနောင်ဖွဲ့ပေးတော်မူခြင်းကို အာရဗီဘာသာတွင် “ မုဝါခါတ် ” ဟုခေါ်သည်။ ထိုသို့ ညီနောင်ဖွဲ့ပေးတော်မူလိုက်သောအခါ အန်ဆွာရီများသည် သက်ဆိုင်ရာမိမိတို့၏ညီနောင်များဖြစ်ကြသော မုဟာဂျီရ်များအား ကြည်ဖြူစွာ၊ နောင်ရင်းပမာ၊ မိမိတို့ပိုင်ဆိုင်သော အိုးအိမ်၊ ခြံ၊ သိုး၊ ဆိတ်၊ ကုလားအုပ်စသည့် ဥစ္စာပစ္စည်းအားလုံးကို သရက်စေ့ထက်ခြမ်းခွဲ၊ ထက်ဝက်ခွဲဝေ ပေးလိုက်ကြလေသည်။ အန်ဆွာရီများ၏ဤစေတနာမျိုးသည်ကား ကမ္ဘာ့သမိုင်းစဉ်တွင် တွေ့ရခဲလှပေသည်။

မုဟာဂျီရီများသည်လည်း မိမိတို့အားကျေးဇူးပြုခဲ့ကြသော ကျေးဇူးရှင်များ၏ကျေးဇူးကို သိတက်ခဲ့၏။ သို့ရာတွင် ရက်ရှည်လများ အန်ဆွာရီများအား မှီခို၍ အငြိမ်းထိုင်စားခြင်းနှင့် မိမိတို့တာဝန်အရပ်ရပ် ကို သူတပါးအပေါ်၌ ပုံထားခြင်းကိုမူ မနှစ်သက်ခဲ့ကြပေ။ ထို့ကြောင့် မုဟာဂျီရီများသည် မိမိတို့ညီနောင်များဖြစ်ကြသော အန်ဆွာရီများထံ၌ ခွင့်ပန်၍ မိမိတို့စားဝတ်နေရေးကို မိမိတို့ကိုယ်တိုင်စတင် ဖန်တီးခဲ့ကြ သည်။ မုဟာဂျီရီများသည် အများအားဖြင့် ကူးသန်းရောင်းဝယ် ဖောက် ကားလေ့ရှိသော ကုန်သည်များပင်ဖြစ်ခဲ့ကြ၏။ ထို့ကြောင့် မုဟာဂျီရီများ သည် မိမိတို့လုပ်လေ့လုပ်ထရှိသော ကူးသန်းရောင်းဝယ်မှုကိုပင် လုပ် ကိုင်ခဲ့ကြ၏။ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ် ကျေးဇူးတော်ဖြင့် မုဟာဂျီရီများသည် ယခင်ကထက်ပင်ပို၍ ချမ်းသာကြွယ်ဝလာခဲ့ကြပေသည်။

ဟစ်ဂျရီသက္ကရာဇ်(၄)ခုနှစ်တွင် နသ္မီရ်မျိုးနွယ်အား ပြည် နှင်ဒဏ်ခတ်တော်မူလိုက်သည့်အခါ ၎င်းတို့၏မြေများနှင့်စွန်ပလွန်ခြံများ သည် မွတ်စလင်မ်တို့လက်တွင်း ရောက်ရှိလာခဲ့ကြသည်။ တမန်တော် မြတ်က အန်ဆွာရီများအား ခေါ်၍ “ အသင်တို့၏ ညီနောင်များဖြစ်ကြ သော မုဟာဂျီရီများမှာ ဆင်းရဲနွမ်းပါးလှကြသည်။ အကယ်၍ သင်တို့ ကျေနပ်ကြပါက ယခုရရှိလိုက်သောမြေများနှင့် စွန်ပလွန်ခြံများအားလုံး ကို မုဟာဂျီရီများအား ပေးလိုက်ကြ၊ အသင်တို့သည် မိမိတို့၏စွန်ပလွန်ခြံ များကိုမူ ပြန်ယူလိုက်ကြ ”ဟုပြောကြားတော်မူသည့် အခါ အန်ဆွာရီများ က “ တမန်တော်မြတ်ကြီးခင်ဗျား ဒီလိုမဟုတ်ပါ။ ကျွန်တော်တို့ပေးထား သော စွန်ပလွန်ခြံများကိုလည်း ပေးထားပြီးအတိုင်း ရှိပါစေ။ အသစ်များ ကိုလည်း ၎င်းတို့အားပင် ပေးလိုက်တော်မူပါ ”ဟု ရက်ရောစွာလျှောက် ထားခဲ့လေသည်။

ဟစ်ဂျရီ(၇)ခုနှစ်တွင် ခိုင်ဗရ်ကို အောင်မြင်သောအခါ
 ဗဟာဂျီရ်များသည် စွန်ပလွန်ခြံများကို အန်ဆွာရီများထံကျေးဇူးတင်စွာ
 ကြည်ဖြူစွာဖြင့် ပြန်အပ်ခဲ့ကြလေသည်။ အန်ဆွာရီများ၏ရက်ရောမှုနှင့်
 စပ်လျဉ်း၍ကုန်အာန်ကျမ်းမြတ် (၈ : ၇၂) (၈ : ၇၅) တွင်
 အတိအလင်း ချီးကျူးမိန့်ဆိုထားတော်မူလေသည်။ ဤသည်တွင်
 မွတ်စလင်မ်ညီနောင်ချင်း ကူညီယိုင်းပင်းရန်အတွက် ကြီးမားလှသော
 စံနမူနာပင်။ ဤသည် တမန်တော်မြတ်၏ သွန်သင်ဆုံးမမှုအကျိုးကျေးဇူး
 ပင်။

(တမန်တော်မြတ်အပေါ် ကောင်းချီးချမ်းသာ အဖြာဖြာသက်ရောက်ပါ
 စေသတည်း။)

مِمَّا أوتوا و يؤثرون على أنفسهم

ولو كان بهم خصاصة

“ ထိုပုဂ္ဂိုလ်များသည် မိမိတို့၌အကျပ်အတည်းရှိလင့်ကစား
 သူတစ်ပါးတို့အား မိမိတို့ထက်ဦးစားပေးကြလေသည်။ ”

ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ် (၅၉ : ၉)

ရန်သူများကစစ်တိုက်ရန်ကြံစည်ခြင်း

မက္ကာမြို့တော်တွင် ဘာသာရေးလွတ်လပ်ခွင့်မရှိသည့်ပြင်
 မွတ်စလင်မ်တို့အား ရန်သူများက ကမ္ဘာ့သမိုင်းတွင် မကြုံစူးနှိပ်စက်
 ညှဉ်းပမ်းခဲ့ကြသည့်အတွက် တမန်တော်မြတ်နှင့်တကွ တပည့်သားတို့

အား မဒီနာမြို့သို့ ရွှေ့ပြောင်းနေထိုင်ခဲ့ကြရလေသည်။ တမန်တော်မြတ်သည် မဒီနာမြို့တွင် အေးချမ်းသာယာစွာနေနိုင်ရန်နှင့် အစ္စလာမ်ကို လွတ်လပ်စွာ ကျင့်သုံးနိုင်ရန် ကြိုးပမ်းနေတော်မူခဲ့၏။ မုဟာဂျီရ်နှင့် အာန်ဆွာရီတို့ကြား ညီနောင်ဖွဲ့ပေးတော်မူခဲ့၏။ ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ မျိုးနွယ်စုများနှင့် ငြိမ်းချမ်းရေးစာချုပ်များ ချုပ်ဆိုနေတော်မူခဲ့၏။ ဤသို့ မွတ်စလင်မ်များ မဒီနာမြို့တွင် အေးချမ်းစွာ ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ မျိုးနွယ်စုများနှင့် အဆင်ပြေစွာ လွတ်လပ်စွာအစ္စလာမ်ရေးရာများ ကျင့်သုံးနေကြသည်များကို ကုရ်ရှ်ရှိ မျိုးနွယ်ဝင်များ တွေ့မြင်ကြသောအခါပို၍ပင် မနာလိုမရှုစိတ်များ ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့၏။ မွတ်စလင်မ်တို့အား သွားရောက်ရာနေရာတိုင်းတွင် အပြတ်သုတ်သင်ရှင်းလင်းရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြ၏။ ဗဒရ်စစ်ပွဲ၊ အုဟွမ်စစ်ပွဲ၊ ခန့်ဒတ်ကံစစ်ပွဲ တို့သည် အထက်ဖော်ပြပါ ရန်သူများ၏ အကြောင်းမဲ့၊ တဘက်သတ်၊ အစ္စလာမ့်မုန်းတီးမှု၏ အကျိုးဆက်များပင်။

ဗဒရ်စစ်ပွဲ

ဟစ်ဂျီသက္ကရာဇ် (၂) ခုနှစ်၌ ကုရ်ရှ်ရှိမျိုးနွယ်ဝင်များသည် မွတ်စလင်မ်များကို စတင်ကျူးကျော် တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြလေသည်။ မွတ်စလင်မ် စစ်သည်များနှင့် ရန်သူစစ်သည်များသည် ဗဒရ်မည်သော နေရာတွင်ရင်ဆိုင် တွေ့ဆုံခဲ့ကြ၏။ ဗဒရ်သည် မဒီနာမြို့နှင့်မိုင် (၇၀) ကျော် (၈၀) ခန့်တွင်တည်ရှိသည်။

ဤစစ်ပွဲသည် အမှားနှင့်အမှန်တိုက်ပွဲ၊ လူများစုနှင့် လူနည်းစုတို့၏တိုက်ပွဲ၊ စော်ကားသူနှင့် အစော်ကားခံရသူတို့၏တိုက်ပွဲ၊ လက်နက်အင်အား ကြီးမားသူနှင့် လက်နက်မဲ့တို့၏တိုက်ပွဲ၊ ယုံကြည်မှုမရှိသူ

တို့နှင့် ယုံကြည်မှုရှိသူတို့၏ တိုက်ပွဲသာဖြစ်ပေသည်။ အမှန်သည် အမှန်ပင်။ ယုံကြည်မှုသည် အဓိကစွမ်းပကားပင်၊ အမြင်အားဖြင့်၍ စစ်ပွဲတွင် မွတ်စလင်မ်တို့အဖို့နှုံးနိမ့်ရန်မှတစ်ပါး အခြားမရှိပြီ။ သို့တစေ မွတ်စလင်မ် တို့သည်လက်တဆုပ်စာမျှ လက်နက်မဲ့ဖြစ်ခဲ့ကြသော်လည်း အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ ကျေးဇူးတော်ဖြင့်ယုံကြည်မှု၏ စွမ်းပကားကြောင့်၊ အမှန် တရားသည် အောင်မြင်သည်သာဖြစ်သောကြောင့် အံ့ဖွယ်သူရဲ စစ်ရေးသာခဲ့ကြလေသည်။ အမှားသည်စစ်သည် အင်အားများပြားလင့် ကစား၊ စစ်လက်နက်ကြီးမားလင့်ကစား၊ ရန်သူများစစ်ရေးနိမ့်ခဲ့ရလေ သည်။

ဗဒရ်စစ်ပွဲ တွင်ရန်သူများဘက်မှ အမျိုးသမီးများပါဝင်ဆင် နွဲ့ခဲ့ကြသလို မွတ်စလင်မ် တို့ဘက်မှလည်းအမျိုးသမီးများပါဝင်ခဲ့ကြပေ သည်။ ဥပမာ ကြင်ရာတော်အာအေရှဟ်၊ သာဝီကာမကြီး အွမ်မေ့စလီးမ် တို့သည် စစ်မြေပြင်တွင် ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်ရသူများအားအစာရေစာတိုက် ကျွေးကာသူနာပြုလုပ်ငန်း များပြုလုပ်ခဲ့ကြသည်။

စစ်မြေပြင်တွင် ရန်သူများက အင်တိုက်အားတိုက်ဖိတိုက်ရာ မွတ်စလင်မ်စစ်သည်များကစဉ်းကလျား ဖြစ်သွားခဲ့ကြပေသည်။ တမန် တော်မြတ်ထံတော်ပါးတွင် အသေခံမွတ်စလင်မ်အနည်းငယ်သာ ကျန်ခဲ့ တော်မူပေသည်။ ထိုအချိန်တွင် သာဝီကာမကြီး အွမ်မေ့မာရဟ် သခင်မသည် တမန်တော်မြတ်ထံပါးသို့ ရောက်ရှိလာပြီး၊ ရင်မြေကတုတ် လုပ်ကာ၊ ရန်သူများအား ခုခံတိုက်ခိုက်ခဲ့လေသည်။

အတိတ်ခေတ် မွတ်စလင်မ် အမျိုးသမီးတို့၏သူရသတ္တိမှာ လည်း ဂုဏ်ယူစရာပင်။ ဗဒရ် စစ်ပွဲတွင် ရန်သူများဘက်မှလူ (၇၀)ခန့် ကျဆုံးခဲ့သည်။ လူ (၇၀) ကျော်ခန့်စစ်သုံးပန်းအဖြစ် ဖမ်းဆီးခံခဲ့ရသည်။

ခေါင်းဆောင်ကြီး အဗူဂျဟ်လ် သည်လည်း အန်ဆွာရီ များ၏လက်မျက်
ဖြင့်မရှုမလှ ကျဆုံးခဲ့ရ၏။

တိုက်ပွဲပြီးစီး သွားသောအခါ တမန်တော်မြတ်က “ယခု
တိုက်ပွဲပြီးဆုံးသွားပြီ။ ဖမ်းဆီးထားသောမည်သည် သုံ့ပန်းကိုမျှဒုက္ခ မပေး
ရ၊ ကောင်းစွာဆက်ဆံရမည်” ဟုညွှန်ကြားတော်မူခဲ့၏။ ထိုအခါ မွတ်စ
လင်မ် များသည်သုံ့ပန်းများကိုအသီးသီးခွဲဝေပြီး မိမိတို့၏အိမ်များ သို့
ခေါ်ဆောင်သွားခဲ့ကြ၏။ သုံ့ပန်းတစ်ဦးက “ ကျွန်တော့်အားကျွေးမွေး
ထိန်းသိမ်းသော မွတ်စလင်မ် သည်အဘယ်မျှထောက်ထားညှာတာသ
နားသည်ဆိုသော၊ သူသည်ကျွန်တော်အား ကောင်းမွန်သောဟင်းလျာ
များနှင့်ထမင်းကျွေးပြီး၊ မိမိကိုယ်တိုင်မုံ့ခြောက်များနှင့်စွန့်ပလွဲများကို
သာစားသုံး၍နေလေ့ရှိပါသည်” ဟူ၍ပင်ထုတ်ဖော်ပြောဆိုခဲ့၏။

နောက်ဆုံးတွင်တမန်တော်မြတ်သည် စစ်သုံ့ပန်းများအား
မပြောပလောက်သောလျော်ကြေးငွေများယူပြီး၊ စည်းကမ်းချက်ဝန်ခံချက်
တစုံတရာမထားဘဲသဘောထားကြီးစွာပြန်လွှတ်ပေးတော်မူခဲ့လေသည်။
အချို့ သုံ့ပန်းများအား ကလေးသူငယ်များကိုအရေးအဖတ်ပညာသင်
ပေး စေခြင်းကို လျော်ကြေးအဖြစ်သတ်မှတ်၍ ပြန်လွှတ်ပေးတော်မူခဲ့လေ
သည်။ ဤသည်ကိုထောက်ရှုခြင်းဖြင့် တမန်တော်မြတ်သည်မိမိတို့အား
သွားလေရာဌာနတွင် နောက်မှလိုက်၍ တိုက်သောရန်သူများကိုပင်သ
ဘော ထားကြီးစွာနှင့်ခွင့်လွှတ်တော်မူခဲ့လေသည်။

(တမန်တော်မြတ်အပေါ် သို့ကောင်းချီးချမ်းသာအဖြာဖြာသက်ရောက်ပါ
စေသတည်း။)

အုဟုဒ္ဓိစစ်ပွဲ

ဟစ်ဂျရီသက္ကရာဇ်(၇)ခုနှစ်တွင် အဗူစူဖ်ယာန်သည် ဗဒရ်တွင် စစ်ပွဲနှုံးနိမ့်ခဲ့ရသည်ကို တုန်ပြန်လက်စားချေလိုသည့်အတွက် မဒီနာသို့ ဦးတည်စစ်ချီလာခဲ့၏။ တမန်တော်မြတ်သည် ဤစစ်ပွဲတွင် အုဟုဒ္ဓိတောင်ကို နောက်ခံထားခဲ့၏။ အစပထမတွင် မွတ်စလင်မ်များ စစ်ရေးသာခဲ့ကြ၏။ ရန်သူများစစ်မြေပြင်မှ ဆုတ်ခွာသွားခဲ့ကြရ၏။ ဤသည့်ဖြစ်ရပ်ကို တွေ့မြင်ကြသောအခါ တောင်ထိပ်တွင် ချထားသော တပ်စိပ်သည် စစ်ပွဲပြီးပြီဟုယူဆကာ တောင်ထိပ်မှဆင်းလာခဲ့၏။ ထိုသို့တောင်ထိပ်မှ မွတ်စလင်မ်တပ်စိပ် ဆင်းလာသည်ကို ရန်သူများသိရှိသွားသောအခါ ရန်သူများသည် တောင်ထိပ်သို့တက်၍တောင်ထိပ်မှစီး၍ မွတ်စလင်မ်များအပေါ်သို့ မြှားမိုးရွာသွန်းချခဲ့ကြ၏။ မွတ်စလင်မ်များအလူးအလိမ့်ခံခဲ့ကြရ၏။ တမန်တော်မြတ်ကိုယ်တော်တိုင်ပင် မျက်နှာ၌ဒဏ်ရာအနည်းငယ်ရရှိသွားတော်မူခဲ့၏။

အဗူစူဖ်ယာန်က “ ဒီနေ့ဟာ ဗဒရ်စစ်ပွဲ၏လက်စားချေတုန်ပြန်မှု ဖြစ်သည်။ ငါ့စစ်သည်တွေက အသင်တို့အမျိုးသားများ၏နား၊ နှာခေါင်းဖြတ်တောက်ကြသည်။ ငါ့အမိန့်မပေး၊ ဒါပေမယ့် ငါသိတော့ဝမ်းလည်းမနည်း ”ဟုပြောလေသည်။ ကုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင် အမျိုးသမီးများသည် စစ်မြေပြင်တွင် ကျဆုံးနေသော မွတ်စလင်မ်အလောင်းများ၏နား၊နှာခေါင်းများကို ဖြတ်တောက်ခဲ့ကြ၏။ အမိရ်မူအာဝိယာ၏မိခင်ဟင်နီဿဟ်သည် ဘကြီးတော်ဟမ်ဇာ၏ အလောင်းအနီးသို့ ရောက်သောအခါ ဘကြီးတော်၏ရင်ကို ဓားနှင့်ခွဲ၍ အသဲကိုထုတ်ကာ မြှို့ခဲ့၏။ သို့ရာတွင် လက်တွေ့မမြို့နိုင်ခဲ့ပေ။ အန်ထုတ်ခဲ့၏။ ဟင်နီဿဟ်သည် အစ္စလာမ်သမိုင်းတွင် “ အသဲစားမ ”ဟူ၍ကျော်ကြားခဲ့၏။

အုတ္တံစပ်ပွဲတွင် မွတ်စလင်မ်များသည် အနိုင်မှအရှုံးဖြစ်
ခဲ့ရ၏။ သို့တစေလည်း အရှုံးကြီးမရှုံးခဲ့ကြပေ။ နောက်ဆုံးတွင် စစ်မြေပြင်
မှ စစ်သည်များနှစ်ဖက်စလုံး ပြန်သွားခဲ့ကြလေသည်။ အဗူဗူဆရ်သည်
မွတ်စလင်မ်တို့က ပြန်လာတိုက် ခိုက်မည်ကို စိုးရိမ်သဖြင့် စစ်သည်(၇၀)
ပါသော တပ်စိပ်တစ်စိပ်ကို စစ်ချီစေတော်မူခဲ့လေသည်။ ထိုသည့်နောက်
ပိုင်းတွင် မွတ်စလင်မ်တို့သည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ ကျေးဇူးတော် ဖြင့်
ရန်သူများကို မောင်းထုတ်နိုင်ခဲ့ကြပေသည်။

ဤစစ်ပွဲတွင် လူငယ်များ၏ရဲစွမ်းသတ္တိမှာ ချီးကျူးဘွယ်ရာ
ပင်။ မွတ်စလင်မ်စစ်သည်များ စစ်ချီလာသည့်အခါ၊ အသက်အလွန်ငယ်
သော ကလေးများလည်း လိုက်လာခဲ့ကြ၏။ တမန်တော်မြတ်က ၎င်းတို့
အား ပြန်လွှတ်ခဲ့၏။ ထိုကလေးများတွင် ရာဖီအ်အိဗ်နုဒုဒိုင် လည်း
ပါဝင်ခဲ့၏။ ရာဖီအ်အား ပြန်သွားရန်ပြောသောအခါ ခြေထောက်ပြီး
မတ်တပ်ရပ်ပြခဲ့၏။ ဤသို့ဖြင့် ရာဖီအ်အကြံအစည်သွား၏။ ဤအဖြစ်ကို
စမုရဟ်အမည်ရှိ လူငယ်တစ်ဦးကမြင်သော စမုရဟ်က “ ကျွန်တော်သည်
ရာဖီအ်ကို နပန်းချရာတွင် နိုင်ပါသည် ” ဟုအကြောင်းပြန်ရာ၊ စမုရဟ်နှင့်
ရာဖီအ်ကို နပန်းချစေခဲ့၏။ စမုရဟ်နိုင်သဖြင့် ၎င်းအကြံအစည်မြင်
သွားခဲ့၏။ ဤသို့ဖြင့် တမန်တော်မြတ်လက်ထက်တွင် အလ္လာဟ်လမ်း
တော်၌ လူကြီးများသာမက ကလေးများသည်ပင်လျှင် ရဲစွမ်းသတ္တိရှိစွာ
ဖြင့် ပါဝင်ဆင်နွှဲခဲ့ကြပေသည်။

(တမန်တော်မြတ်အပေါ် ကောင်းချီးချမ်းသာအဖြာဖြာသက်ရောက်ပါ
စေသတည်း။)

ခန့်ဒတ်ကံခပ်ပွဲ

ဟစ်ဂျီသက္ကရာဇ် (၅)ခုနှစ်တွင် အာရင်မျိုးနွယ်ဝင်အားလုံး တို့က စုပေါင်း၍ မွတ်စလင်မ်တို့အား ဝန်းရံတိုက်ခိုက်ခဲ့သော စစ်ပွဲကြီး ဖြစ်သည်။ စစ်ဗိုလ်ချုပ်မှာ အဗူဗူဟ်ယာန် ဖြစ်ခဲ့သည်။

သာဝကကြီးဆယ်မာန်ဖာရ်စီက ရန်သူအင်အား အတိုင်း မသိကြီးမားလှသည့်အတွက် မွတ်စလင်မ်များအဖို့ မြေပြင်တွင် ထွက်၍ စစ်မတိုက်သင့်ကြောင်း၊ ကျုံးတူးပြီးကျုံးတွင်းမှနေ၍ ခုခံတိုက်ခိုက်သင့် ကြောင်းအကြံပြုခဲ့သည်။ (သာဝကကြီးစလ်မာန်သည် ပါးရှားနိုင်ငံသား ဖြစ်သည်။ ကျုံးတူး၍တိုက်ခိုက်နည်းကို နားလည်သည်။ ခန့်ဒတ်ကံဟူ သော စကားသည်တန်ဒတ်ဟူသော မူရင်းပါးရှားစကားမှ ရွှေ့လျားလာ သော စကားပင်ဖြစ်သည်။ အဓိပ္ပါယ်မှာ ကျုံးဟူ၍ဖြစ်သည်။ ကျုံးတူး၍ တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြသည့်အတွက် ဤစစ်ပွဲကို ခန့်ဒတ်ကံစစ်ပွဲ၊ တနည်း ကျုံး စစ်ပွဲဟူ၍ ခေါ်တွင်ခြင်းဖြစ်သည်။) ယင်းသို့ အကြံပြုသည်ကို တမန် တော်မြတ်နှင့်တကွ မွတ်စလင်မ်အားလုံးတို့က လက်ခံသဘောတူခဲ့ကြ လေသည်။ ကျုံးစတင်တူးခဲ့ကြလေသည်။

မဒီနာမြို့တွင် ဗလီကျောင်းတော် တည်ဆောက်တော်မူခဲ့ စဉ်က တမန်တော်မြတ်ကိုယ်တော်တိုင် လုပ်သားများနှင့်အတူ လုပ်အား ပေးတော်မူသကဲ့သို့ ဤကျုံးတူးရာတွင်လည်း မိမိကိုယ်တော်တိုင်ပါဝင်၍ ကျုံးတူးတော်မူခဲ့လေသည်။ တမန်တော်မြတ်သည် တပည့်သားများနှင့် အတူ ကျုံးတူးရင်းလင်္ကာများကို သံပြိုင်သီဆိုနေတော်မူခဲ့လေသည်။

ရာသီဥတုကား အေးချမ်းလှ၏။ ရန်သူများဝန်းရံပိတ်ဆို့ ထားခဲ့ကြသည့်အတွက် မွတ်စလင်မ်များသည် အငတ်ပြတ်ဿနာနှင့်

ရင်ဆိုင်နေခဲ့ကြရ၏။ သာဝကကြီးတစ်ပါးက မိမိ၏ဝမ်းဗိုက်တွင် ခဲတစ်လုံး ချည်ထားသည်ကို ပြသရာ၊ တမန်တော်မြတ်က မိမိ၏ဝမ်း ဗိုက်တွင် ခဲနှစ်လုံးချည်ထားသည်ကို ပြတော်မူလိုက်လေသည်။
(သနားစရာပင်။ အားကျစရာပင်။)

ရန်သူများသည် မွတ်စလင်မ်တို့အား ကျုံးအပြင်မှတစ်လနီး ပါး ဝန်းရံထားခဲ့ကြ၏။ ကျုံးကိုမူ မဖြတ်ကျော်နိုင်ခဲ့ကြပေ။ ကျုံးအပြင် မှနေ၍ မြှားများဖြင့် ပစ်ခတ်နေခဲ့ကြ၏။ ခဲမိုးများရွာသွန်းနေခဲ့ကြ၏။ နောက်ဆုံးတွင် ရန်သူများသည် ကျုံးကိုဖြတ်ကျော်ရန် ကြိုးစားခဲ့ကြ၏။ အမ်ရ်ဗင်န်အဗ်ဒိဝဒ္ဒသည် မြင်းစီး၍ကျုံးကိုဖြတ်ကျော်ကာ မွတ်စလင်မ် တို့ထံ ရောက်ရှိလာခဲ့၏။ အမ်ရ်သည် အာရေဗျတိုင်းပြည်တွင် နာမည် ကျော်စစ်ဗိုလ်ကြီးတစ်ဦး ဖြစ်ခဲ့၏။ မြင်းစီးစစ်သည် (၁၀၀၀)နှင့် ညီမျှသည် ဟုယူဆထားခဲ့ကြ၏။ ဗဒရ်စစ်မြေပြင်တွင် ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်ရရှိပြီး စစ်ရေးနိမ့်ကာ ပြန်လာခဲ့သည့်အချိန်တွင် မွတ်စလင်မ်တို့အား လက်စား မချေရသမျှကာလပတ်လုံး ဦးခေါင်းတွင်ဆီထည့်မည်မဟုတ်ဟု ကျိမ်ဆို ထားခဲ့သူဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်တွင် အမ်ရ်၏အသက်မှာ (၉၀)တင်းတင်း ရှိခဲ့ပေပြီ။ သန်မာလျက်ပင်။ အမ်ရ်သည် အာရပ်ထုံးစံအတိုင်း ဟစ်ကြွေး ၍ယှဉ်ပြိုင်မည့်သူကို ဖိတ်ခေါ်လိုက်၏။ ထိုအခါသာဝကကြီးအလီသည် ယှဉ်ပြိုင်ရန် ရှေ့သို့ထွက်လာသောအခါ တမန်တော်မြတ်ကသာဝကကြီး အလီအား “ အလီ မင်းငယ်သေးသည်။ ဒါ အမ်ရ်ဗင်န်အဗ်ဒိဝဒ္ဒဖြစ် သည် ”ဟုပြောဆိုတားမြစ်လိုက်၏။ အမ်ရ်သည် ဒုတိယအကြိမ်စိမ့်ခေါ် ပြန်ရာ သာဝကကြီးအလီသည်ပင် ယှဉ်ပြိုင်ရန်ရှေ့သို့ထွက်လာခဲ့၏။ တမန်တော်မြတ်က တားမြစ်ပြန်တော်မူ၏။ တတိယအကြိမ် စိမ့်ခေါ်ပြန် ရာ သာဝကကြီးအလီသည်ပင် ထွက်လာခဲ့ပြန်၏။ ထိုအခါ တမန်တော်

မြတ်က “ ဟေ့ အလီ - ဒါ အမ်ရ် ဖြစ်သည် ”ဟုပြောတော်မူပြန်ရာ သာဝကကြီးအလီက “ ဟုတ်ပါ၊ ကျွန်တော်သိပါသည်။ ကျွန်တော်ဒီ အမ်ရ်ကိုပင် ယှဉ်ပြိုင်လိုပါသည်။ ” ဟုလျှောက်ထားရာ တမန်တော်မြတ်က မိမိ၏လက်တော်ဖြင့် သာဝကကြီးအလီအား ဓားလွယ်တစ်ချောင်းကို ချီးမြှင့်တော်မူ၏။ ဦးခေါင်းတွင် (အမာမာဟ်)ပေါင်းထုပ်ကို မိမိကိုယ်တိုင်ပေါင်းပေးတော်မူလိုက်၏။

အမ်ရ်က ဤမိုးအောက် ဤမြေပြင်တွင် ငါ့ထံတစ်ဦးတစ်ယောက်က သုံး(၃)ခုသောအရာနှင့်ပတ်သတ်၍ မေတ္တာရပ်ခံလျှင် ကျွန်ုပ်တစ်ခုခုလက်ခံမည်ဟု ပြောဆိုလေ့ရှိခဲ့၏။ သာဝကကြီး အလီကအမ်ရ်အား “ ဤစကား အသင့်စကားမှန်သလော ”ဟုမေးရာ ဟုတ်မှန်ကြောင်း ဝန်ခံ၏။ ထိုအခါ သာဝကကြီးအလီက -

၁။ အသင်အစ္စလာမ်ကို လက်ခံပါ၊ ဟုတောင်းဆိုရာ အမ်ရ်က ဒါမဖြစ်နိုင်ဟု ပြော၏။

၂။ အသင်စစ်မြေပြင်မှ ပြန်သွားပါ ဟုတောင်းဆိုရာ အမ်ရ်က ကုရ်ခံမိုးနွယ်ဝင်အမျိုးသမီးများ၏ ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်သံကို ငါမကြားလိုဟု မြေ၏။

၃။ ဒါဖြင့် ကျွန်ုပ်နှင့်ယှဉ်ပြိုင်သတ်ပါဟု ပြောဆိုရာ အမ်ရ်က ဤမိုးအောက် မြေပြင်တွင် ငါ့အား ဤသို့ပြောဆိုဝံ့သူ ရှိမည်မထင်ခဲ့ပေ။ ဟု ပြောဆိုရယ်မောလိုက်၏။

သာဝကကြီးအလီသည် အစီးအနင်းမပါ၊ ခြေလျင်ဖြစ်၏။ အမ်ရ်သည် မြင်းစီးလျက် ဖြစ်၏။ မြင်းစီးစစ်သည် တစ်ဦးက ခြေလျင်စစ်သည်တစ်ဦးအား သတ်ပုတ်ခြင်းမှာ အပေါ်စီးဖြစ်သည်ဟု ယူဆကာ မြင်းပေါ်မှခုန်ဆင်းလိုက်ပြီး မြင်း၏ခါးခေါက်ကြောများကို ဖြတ်ပစ်လိုက်၏။ ထို့နောက် အမ်ရ်က သာဝကကြီးအလီအား “ အသင်မည်သူ

နည်း "ဟုမေးရာ အလီက မိမိအမည်ကို ပြောပြ၏။ အမ်ရ်က " ငါ
မင်းနှင့် မသတ်ဖြတ်လို "ဟုပြောရာ သာဝကကြီးအလီက " လူကြီး
မင်းက ကျွန်ုပ်နှင့် မသတ်ဖြတ်လိုသော်လည်း ကျွန်ုပ်ကလူကြီးမင်းအား
ယှဉ်ပြိုင်သတ်ဖြတ်လိုပါသည် " ရဲဝံ့တည်ကြည်စွာ ပြောဆိုလိုက်ရာ အမ်ရ်
သည် ဒေါသအမျက်ချောင်းချောင်းထွက်ကာ ဓားလွယ်ကိုထုတ်၍
သာဝကကြီးအလီသည် အမ်ရ်၏ဓားကို ခိုင်းဖြင့်ခုခံ၍ အမ်ရ်အားပြန်
လည် ခုတ်ပိုင်းလိုက်ရာ အမ်ရ်သည် သာဝကကြီးအလီ၏ ဓားချက်ဖြင့်
ဦးခေါင်းဖြင့် ဦးခေါင်းနှင့်ကိုယ်စားကွဲကာ လဲကျသွားခဲ့လေ၏။ ထိုအခါ
သာဝကကြီးအလီက " အလ္လာဟုအဏ္ဏဗရ် "ဟု ဟစ်ကြွေးကာ ဂစ်ပွဲ
အောင်နိုင်ကြောင်း ကြေငြာလိုက်လေသည်။

ရန်သူများသည် မွတ်စလင်မ်တို့အား ကျုံးအပြင်မှဝန်းရံ
တိုက်ခိုက်နေခဲ့ကြသည်မှာ အချိန်အတော်ကြာညောင်းလာခဲ့ပေပြီ။
စစ်သည်များ၏ရိက္ခာများမှာလည်း ချို့တဲ့လာခဲ့ပေပြီ။ ရန်သူအချင်းချင်း
လည်း စိတ်ဝမ်းကွဲကုန်ကြလေပြီ။ ထိုအတောအတွင်း လေမုန်တိုင်းကျ
ရောက်လာခဲ့လေသည်။ ရန်သူစစ်သည်များသည်လည်း ကစဉ့်ကလျား
ဖြစ်သွား၏။ ထိုအခါ စစ်ဦးစီးချုပ်ဖြစ်ခဲ့သော အဗူဗူဆာနက်က " ယခု
စားနပ်ရိက္ခာကုန်ပြီ။ ဥတုရာသီမကောင်း၊ မုန်တိုင်းကျလျက်၊ အချင်းချင်း
လည်း သွေးကွဲကုန်ကြပြီ။ ဆက်လက်ပိုင်းဝန်း ခိုက်ခိုက်ခြင်းမှာ အဓိပ္ပါယ်
မရှိ။ ယခုတပ်ခေါက်ကြ" ဟုအမိန့်ပေးလိုက်လေသည်။ ထိုအခါ ရန်သူ
စစ်သည်အားလုံးတို့သည် မိမိကိုအရပ်ဒေသသို့ စစ်ရေးမအောင်မြင်ဘဲ
ပြန်လည်ဆုတ်ခွာသွားခဲ့ကြလေသည်။

ဤသည် တမန်တော်မြတ်၏စစ်ပရိယာယ်ကြွယ်ဝမှုပင်။
မွတ်စလင်မ်စစ်သည်တို့၏ ကြံ့ခိုင်မှုပင်။ သာဝကကြီးအလီ၏ ရဲစွမ်းသတ္တိ
ပင်။

(တမန်တော်မြတ်အပေါ်ကောင်းချီးချမ်းသာ အဖြာဖြာသက်ရောက်ပါစေသတည်း။)

ဟူဒိုင်ဗီယတ်စစ်ပြေငြိမ်းရေးစာချုပ်

မွတ်စလင်မ်တို့သည် မက္ကာမြို့တော်ကို စွန့်၍မဒီနာသို့ သွားရောက်နေထိုင်ခဲ့ကြသည်မှာ ခြောက်နှစ်တင်းတင်း ရှိခဲ့ချေပြီ။ မဒီနာမြို့သား မွတ်စလင်မ်ညီနောင်များကလည်း ၎င်းတို့အား အဘက်ဘက်မှ စံမတူအောင် ကူညီပေးပေးခဲ့ကြပေသည်။ သို့တစလည်း မိမိတို့ ဇာတိချက်မြှုပ်ဖြစ်သော မက္ကာမြို့တော်ကိုမူ အသို့လျှင် မေပျောက်ထားနိုင်ကြအံ့နည်း။ မွတ်စလင်မ်တို့သည် နေ့စဉ်နှင့်အမျှ မက္ကာမြို့တော်ကို အောက်မေ့တသ သတိရနေခဲ့ကြသည်။ မက္ကာသို့ ပြန်လိုကြသည်။ ယုတ်ဆွအဆုံး ကအ်ဗဟ်ကျောင်းတော်သို့ တစ်ခါတစ်ခေါက်သွား၍ ဖူးမျှော်လိုကြသည်။ သို့ပင်တစေ မွတ်စလင်မ်တို့သည် မက္ကာမြို့တော်သို့ အသို့လျှင် သွားရောက်နိုင်ကြအံ့နည်း။ ရန်သူများသည် မဒီနာမြို့ထိ ကျူးကျော်စော်ကားတိုက်ခိုက်လျက် ရှိနေခဲ့ကြအတွက် မွတ်စလင်မ်တို့သည် တွေး၍ တွေး၍ ဆွေးနေခဲ့ကြရသည်။ နောက်ဆုံးတွင် တစ်နေ့သော် တမန်တော်မြတ်သည် အိမ်မက်တွင် မိမိနှင့်တကွနောက်လိုက်ငယ်သားတို့သည် ကအ်ဗဟ်ကျောင်းတော်သို့ သွားရောက်ဖူးမျှော်ကြသည် ဟူ၍မြင်မက်တော်မူသည်။ တမန်တော်များ၏ အိမ်မက်သည်အမြဲတစေ မှန်ကန်သည်သာဖြစ်သည်။ များမကြာမီအတွင်း အချို့တပည့်ငယ်များကို ခေါ်ဆောင်၍မက္ကာမြို့တော်သို့ ကြွတော်မူသွားတော်မူခဲ့လေသည်။ တမန်တော်မြတ်၏ခရီးစဉ်မှာ ကအ်ဗဟ်ကျောင်းတော်သို့ သွားရောက်ဖူးမျှော်ရန်သာ ဖြစ်သည်။မည်သူ့ကိုမျှတိုက်ခိုက်ရန်ရည်စူးတော်မမူခဲ့ပေ။ သို့တစေ ရန်သူများ

အထင်မှား၊ အမြင်မှားမဖြစ်စေရန်အလို့ငှာ တမန်တော်မြတ်နှင့်တကွ
မွတ်စလင်မ်များသည် ကုရ်ဇာနီသားကောင်များကို ယူဆောင်သွားခဲ့ကြ
သည်။ ဟဂျ်ပြုရာ၌ ဝတ်ဆင်ရသော အ ဟ်ရာမ်ခေါ် ဝတ်ဖြုတ်ကြယ်
များကိုလည်း ဝတ်ဆင်သွားခဲ့ကြ၏။ ထိုအချိန်တွင် ဟဂျ်အချိန်ပင် ဖြစ်
ခဲ့၏။ ဟဂျ်အချိန်တွင် အာရပ်လူမျိုးတို့သည် လုံးဝတိုက်ခိုက်လေ့မရှိခဲ့
ကြပေ။ သို့တစေလည်း တမန်တော်မြတ်ကြွရောက်လာသည့် သတင်းကို
ရန်သူများသိရှိသွားသောအခါ ရန်သူများသည် စစ်မက်ပြိုင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်
ရန်အသင့် ပြင်ဆင်ခဲ့ကြလေသည်။ ရန်သူများ၏အကြံအစည်ကို တမန်
တော်မြတ် သိတော်မူသောအခါ မဏ္ဍာမြို့တော်နှင့်အတန်ဝေးသော ဟု
ဒိုင်ဗီယတ် အမည်ရှိဌာနတွင် စခန်းချတော်မူခဲ့လေသည်။

ထိုသည့်အခိုက်မှာပင် ရန်သူများ၏ခေါင်းဆောင်တစ်ဦး
သည် တမန်တော်မြတ်ထံသို့ ရောက်ရှိလာပြီး၊ တမန်တော်မြတ်နှင့်စကား
ပြောဆိုခဲ့၏။ မွတ်စလင်မ်တို့နှင့်ပတ်သက်၍ ဂုဏ်သိက္ခာကို ထိခိုက်စေ
သည့် အသုံးအနှုန်းများကိုလည်း သုံးနှုန်းသွားခဲ့၏။ သာဝကကြီး
အဗူဗကရ်သည် မိမိစိတ်ကိုမချုပ်တည်းနိုင်အောင် ဒေါသဖြစ်ခဲ့၏။
ထိုအခါ တမန်တော်မြတ်သည် မိမိ၏တပည့်သားတို့အား ထိန်းသိမ်းပြီး
ရန်သူများ၏ခေါင်းဆောင်အား “ ငါတို့သည် ကအ်ဗဟ်ကျောင်းတော်
ကို ဖူးမျှော်ရန်လာခြင်း ဖြစ်သည်။ အခြားရည်ရွယ်ချက်လုံးဝမရှိ ” ဟု
ပြောပြတော်မူခဲ့လေသည်။

ရက်အတန်ကြာသည့်အထိပြဿနာသည် မပြေလည်ခဲ့ပေ။
နောက်ဆုံးတွင် တမန်တော်မြတ်သည် ပြဿနာလုံးဝပြေလည်သွားစေ
ရန်အလို့ငှာ သာဝကကြီး အုဆ်မာန်အား ရန်သူများနှင့်စကားပြောဆိုရန်
ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် မဏ္ဍာမြို့ကော်သို့ စေလွှတ်တော်မူခဲ့၏။ သာဝက
ကြီးအုဆ်မာန်သည် မိမိမျိုးနွယ်စု၏ခေါင်းဆောင် အဗ်ဗါန်

အိမ်နဲ့စအိမ်၏ ထိန်းသိမ်းကာကွယ်စောင့်ရှောက်မှုဖြင့် မကြာမြီ့သို့ ကြွသွားခဲ့၏။ သာဝကကြီး အုဆ်မာန်မကြာမြီ့ တော်သို့ ရောက်သွားပြီး နောက် ရန်သူများက သာဝကကြီးအုဆ်မာန်အား သတ်ဖြတ်လိုက်ကြပြီ ဟူသော သတင်းသည် တမဟုတ်ချင်းထွက်ပေါ်လာခဲ့တော့၏။ ဤ သတင်းကို ကြားသိရသောအခါ တမန်တော်မြတ်နှင့်တကွ မွတ်စလင်မ် များသည် ဒေါသအမျက်ချောင်းချောင်း ထွက်ခဲ့ကြ၏။ ကြေကွဲ ဝမ်းနည်း ခဲ့ကြ၏။ နောက်ဆုံးတွင် မွတ်စလင်မ်များက ကျွန်ုပ်တို့သည် သာဝကကြီး အုဆ်မာန်အား သတ်ဖြတ်ခြင်းကို လက်စားမချေရသမျှကာလပတ်လုံး ဤနေရာမှ တလက်မမျှမရွေ့၊ ဖြစ်ချင်တာဖြစ်ပါစေ။ အသက်သွေးမြေခ ချ်တိုက်ကြမည်ဟု ဝါညီတညွတ်တည်းသန့်ဌာန်ချခဲ့ကြလေသည်။ တမန်တော်မြတ်ထံတွင် မိမိတို့၏အသက်များကို အပ်နေခဲ့ကြ၏။ သစ္စာအဓိဌာန်ဆိုပြီး ဖြစ်နေခဲ့ကြ၏။ ထိုသို့ မွတ်စလင်မ်များ သွေးဆူ နေချိန်မှာပင်၊ သာဝကကြီး အုဆ်မာန်သတ်ဖြတ်ခံရသည်မဟုတ်ကြောင်း ကောလဟလသတင်းသာဖြစ်ကြောင်း သိရှိခဲ့ရ၏။ ထိုအခါ မွတ်စလင်မ် များ စိတ်ချမ်းသာမှု ရရှိသွားခဲ့ကြ၏။ သို့တစေလည်း မိမိရိုးသားစွာ ကအ်ဗဟ်ကျောင်းတော်သို့ ဖူးမျှော်လိုသည့်ဆန္ဒမှာ ယခုထက်တိုင် မအောင်မြင်သေးသည့်အတွက် စိတ်ပျက်လျက်ပင်ရှိနေခဲ့ကြ၏။

နောက်ဆုံးတွင် ရန်သူများသည် စုဟိုင်လ်အိမ်နဲ့အုမရ် ကို ကိုယ်စားအဖြစ် တမန်တော်မြတ်ထံသို့ စေလွှတ်ပြီး ဆွေးနွေးစေခဲ့၏။ တမန်တော်မြတ်က ကျွန်ုပ်တို့သည် ကအ်ဗဟ်ကျောင်းတော်ကို ဖူးမျှော် ရန်သက်သက်သာလာခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ မိမိတို့သည် ‘စစ်ကို အလျဉ်းမလို လားကြောင်း၊ စစ်ပြေငြိမ်းလိုကြောင်း ပြောပြတော်မူရာ စုဟိုင်လ်က အသင်တို့သည် ယခုနှစ်ဤအတိုင်းပင် မဒီနာသို့ပြန်ကြရမည်ဖြစ်ကြောင်း ဤအချက်ကို လက်ခံပါက စစ်ပြေငြိမ်းမှုဖြစ်နိုင်ကြောင်း ပြောပြခဲ့၏။

ထိုစကားများကို ကြားနာခြင်းအားဖြင့် ရန်သူများသည်တနည်းတဖုံ စစ်ပြေငြိမ်းလိုကြောင်းကို ရိမ်စားမိတော်မူခဲ့၏။ နောက်ဆုံးတွင် စစ်ပြေငြိမ်းရေးနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အောက်ပါစည်းကမ်းချက်များကို နှစ်ဘက်မှ သဘောတူခဲ့ကြ၏။

၁။ မွတ်စလင်မ်များသည် ယခုနှစ်ပြန်သွားကြရမည်။ နောက်နှစ်ကျမှ ကအ်ဗဟ်ကျောင်းတော်သို့ လာရောက်ဖူးမျှော်ကြရမည်။

၂။ ထိုသို့ လာရောက်ဖူးမျှော်ကြရာတွင် ကျောင်းတော်၌ သုံးရက်ထက်ပို၍ တည်းခိုခြင်းမပြုရ။

၃။ မွတ်စလင်မ်များသည် ကျောင်းတော်သို့လာရာတွင် သာမန်ဓါးတစ်ချောင်းမှအပ လက်နက်တစ်စုံတစ်ရာ ကိုင်ဆောင် မလာကြရ။ ကိုင်ဆောင်လာကြသည့် သာမန်ဓါးသည်လည်း ဓားအိမ်တွင် ထည့်သွင်းထားကြရမည်။

၄။ မွတ်စလင်မ်များကျောင်းတော်တွင်းသို့ ရောက်ရှိနေစဉ် ကုရ်ဂျ်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်များသည် အပြင်သို့တိမ်းရှောင်နေကြရမည်။

၅။ မွတ်စလင်မ်များသည် အာရဗ်မျိုးနွယ်၊ အိမ်ထောင်စုများအနက် မည်သည့်မျိုးနွယ်စု၊ မည်သည့်အုပ်စုနှင့်မဆို မဟာမိတ်စာချုပ်ချုပ်ဆိုနိုင်ကြသည်။ ထို့အတူ ကုရ်ဂျ်ရှ်အုပ်စုနှင့်မဟာမိတ်စာချုပ် ချုပ်ဆိုနိုင်ကြသည်။

၆။ ကုရ်ဂျ်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်များအနက် တစ်ဦးတယောက်သည် သက်ဆိုင်ရာအကြီးအကဲ၏ခွင့်ပြုချက်မရှိဘဲ၊ မွတ်စလင်မ်များနှင့် သွားရောက်ပူးပေါင်းလျှင် မွတ်စလင်မ်များသည် ထိုသူကို ပြန်လည်ပေးအပ်ကြရမည်။ သို့သော် မွတ်စလင်မ်တစ်ဦးသည် ထိုသို့ပြုလုပ်လျှင် ကုရ်ဂျ်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်များသည် ထိုသူအား ပြန်လည်ပေးကြမည်မဟုတ်။

၇။ မွတ်စလင်မ်များနှင့်ကုရ်ရှ်ရှ် မျိုးနွယ်ဝင်များကြားတွင်
(၁၀)နှစ်တိုင်တိုင် စစ်ပြေငြိမ်းလျက်ရှိစေရမည်။

အထက်ဖော်ပြပါစည်းကမ်းချက်များမှာ မွတ်စလင်မ်တို့အဖို့
အလွန်စိတ်ထိခိုက်ဘွယ်ဖြစ်သော်လည်း အဆိုပါစစ်ပြေငြိမ်းရေးစာချုပ်
အရ မွတ်စလင်မ်တို့သည် အဆိုပါစာချုပ်အရ လွတ်လပ်စွာသွားလာခဲ့
ကြ၏။ အာရဗ်မျိုးနွယ်စုအားလုံးနှင့်ခင်မင်ရင်းနှီးစွာ ဆက်ဆံခဲ့ကြ၏။
အစ္စလာမ်ကို တစ်အိမ်တက်ဆင်း တင်ပြနိုင်ခဲ့ကြ၏။ ထိုအခါ မြောက်မြား
စွာသော ရန်သူများသည် အစ္စလာမ်ကိုသက်ဝင်ယုံကြည်လာခဲ့ကြပေ
သည်။ ဤသည် မွတ်စလင်မ်တို့အဖို့ အောင်မြင်မှု၊ အနစ်နာခံမှု၊ သည်ဆံမှု
တို့၏ အကျိုးကျေးဇူးပင်။

(တမန်တော်မြတ်အပေါ် ကောင်းချီးချမ်းသာအဖြာဖြာသက်ရောက်ပါ
စေသတည်း။)

မက္ကာမြို့တော်ကို ပြန်လည်အောင်နိုင်ခြင်း

ဟုဒိုင်ဗီယတ်စစ်ပြေငြိမ်းရေးစာချုပ်ချုပ်ဆိုပြီးနောက်ပိုင်းတွင်
မက္ကာမြို့တော်ရှိ နာမည်ကြီးမျိုးနွယ်စုတစ်စုသည် ကုရ်ရှ်ရှ်မျိုးနွယ်နှင့်
မဟာမိတ် ဖြစ်သွားခဲ့၏။ ထိုမျိုးနွယ်စုတစ်စုသည်မွတ်စလင်မ်များနှင့်
မဟာမိတ်ဖြစ်သွားခဲ့သည်။ထိုမျိုးနွယ်စုနှစ်စုသည်တစ်စုနှင့်တစ်စုလုံးဝ
မသင့်မြတ်ခဲ့ပေ။ကမ္ဘာ့ရန်ဘက်များဖြစ်နေခဲ့ပေသည်။

ဟုဒိုင်ဗီယတ်စစ်ပြေငြိမ်းရေးစာချုပ်ချုပ်ပြီးနောက် (၂)နှစ်
ရှိသောအခါ (ဝါ)ဟိဂျရီသက္ကရာဇ်(၈)ခုနှစ်တွင် အဆိုပါမျိုးနွယ်စုစစ်ပွဲ
ဖြစ်ပွားခဲ့၏။ ကုရ်ရှ်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်များသည်မိမိတို့၏မဟာမိတ်များကိုကူ
ညီခဲ့၏။ ထို့ကြောင့် မွတ်စလင်မ်များနှင့် မဟာမိတ်ဖြစ်သောမျိုးနွယ်စု

သည်ရုံးနိမ့်ခဲ့ရ၏။ ရုံးနိမ့်ခဲ့ရသော ပုဂ္ဂိုလ်များသည်အသက်ဘေးမှလွတ်
မြောက်ရန် ကာကွယ်တောင်းတော်တွင်သွားရောက်ခိုလှုံခဲ့ကြ၏။ ထို
ပုဂ္ဂိုလ်များကိုလည်း ကုရိုက်ရှ် မျိုးနွယ်ဝင်များနှင့်၎င်းတို့၏မဟာမိတ်များ
သည်လိုက်လံ၍သတ်ဖြတ်ပစ်ခဲ့ကြလေသည်။ အမှန်မှာကျောင်းတော်
တွင်မည်သူ့ကိုမျှမသတ်ရ။

ထိုအခါစစ်ရေးရုံးနိမ့်သော မျိုးနွယ်စုမှပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ဦးသည်တ
မန်တော်မြတ်ထံရောက်ရှိလာပြီး မဟာမိတ်ချင်း ကူညီရန်တာဝန်ရှိသည့်
အလျောက်ကူညီပါရန် မေတ္တာရပ်ခံခဲ့ကြ၏။ ဤသတင်းကို ကုရိုက်ရှ်
မျိုးနွယ်ဝင်ကြားသော် တမန်တော်မြတ်ထံကိုယ်စားလှယ်လွှတ်ပြီး ဟု
ဒိုင်ဗီယတ် စစ်ပြေငြိမ်းရေးစာချုပ်ကိုမဖောက်ဖျက်ရန်၊ စာချုပ်ပါစည်း
ကမ်းချက်များကိုပြန်လည်အတည်ပြုကြရန် (တနည်း မွတ်စလင်မ်တို့
သည်မိမိတို့၏မဟာမိတ်မျိုးနွယ်စုအားမကူညီရန်) မေတ္တာရပ်ခံခဲ့ကြ၏။
ထိုအခါ တမန်တော်မြတ်သည် ကုရိုက်ရှ် မျိုးနွယ်ဝင်ကိုယ်စားလှယ်များ
၏မေတ္တာရပ်ခံချက်ကိုငြင်းပယ်တော်မူလိုက်လေသည်။

ထိုနောက်တမန်တော်မြတ်သည် ကုရိုက်ရှ် မျိုးနွယ်ဝင်များ
ထံ မည်သို့မျှ သတင်းမပေါက်ကြားစေဘဲ အထူးလျှို့ဝှက်စွာအစီအစဉ်
များကို စတင်ပြုလုပ်တော်မူခဲ့၏။ အစီအစဉ်အားလုံးပြီးစီးသွားသော်
တမန်တော်မြတ်သည် နောက်လိုက်ငယ်သား (၁၀၀၀) နှင့်ချီတက်လာ
တော်မူ၏။ ကုရိုက်ရှ် မျိုးနွယ်ဝင်များသည်မွတ်စလင်မ် စစ်သည်များ
မကြာမြီတော်အနီးသို့ ရောက်ရှိလာကြသောအခါကျမှ သိရှိပြီး၊ အလွန်
စိုးရိမ်ကြောက်ရွံ့သွားခဲ့ကြလေသည်။

မွတ်စလင်မ် စစ်သည်များအလုံးအရင်းနှင့် မကြာမြီတော်
အနီးသို့ရောက်ရှိနေကြပြီ၊ နံနက်မိုးလင်းသည်နှင့်တပြိုင်နက်မြီတော်
တွင်းသို့ဝင်စီးကြတော့မည်။ ကုရိုက်ရှ် မျိုးနွယ်ဝင်တို့တုံ့ပြန်တိုက်ခိုက်ကြ

ပါကတစ်မျိုးလုံးပျက်စီးကြရတော့မည်။ ဤသည်အရေးကိုတမန်တော်
၏ဘကြီးတော် အဗ္ဗာစ် သခင်သည်တွေး၍တွေး၍အလွန်ပူပန်နေခဲ့၏။
နောက်ဆုံးတွင် ဘကြီးတော်သည်ဤသည့်သံယောဇဉ်ဖြင့်အဆိုပါည
ဌ်ပင် မတ္တာမြို့တော်ဘက်သို့လျှို့ဝှက်စွာထွက်ခွာသွားခဲ့၏။ အကြောင်း
အားလျော်စွာလမ်းတွင် အဗ္ဗူဇုဖ်ယာန် နှင့်တွေ့ခဲ့၏။ ဖြစ်ရပ်မှန်ပြောပြ
ကာ အဗ္ဗူဇုဖ်ယာန် အားခေါ်ဆောင်လာခဲ့၏။ (အဗ္ဗူဇုဖ်ယာန်သည်ထိုအ
ချိန်ထိ အစ္စလာမ့်ရန်သူကြီးဖြစ်နေခဲ့၏။) ဘကြီးတော်နှင့်အတူ လိုက်ပါ
လာသော အဗ္ဗူဇုဖ်ယာန် အား သာဝကကြီးအုမရ်ကမြင်သောအခါ
ဒေါသအမျက်ချောင်းချောင်းထွက်ပြီး၊ တမန်တော်မြတ်ထံတွင်
“တမန်တော်၊ ယခုအမိန့်ပေးတော်မူပါ။ ကျွန်တော်ဤသူယုတ်၏ ဦးခေါင်း
ကိုဖြတ်လိုက်ပါမည်” ဟုလျှောက်ထားရာ အလွန်သနားကြင်နာ
ထောက်ထားလေ့ရှိသော တမန်တော်မြတ်သည်သာဝကကြီး အုမရ်
အားပိတ်ပင်တားမြစ်ပြီး အဗ္ဗူဇုဖ်ယာန်ကို ကောင်းစွာကာကွယ် စောင့်
ရှောက်ထားရန် ဘကြီးတော် အားတာဝန်ပေးခဲ့လေသည်။ အဗ္ဗူဇုဖ်ယာန်
သည်လည်း အစ္စလာမ်၏ အမှန်တရားကို မျက်ဝါးထင်ထင်တွေ့မြင်
ရသောအခါ အဆိုပါနံနက်မှာပင် တမန်တော်မြတ်လက်ပေါ်တွင်
အစ္စလာမ်ကို သက်ဝင်ယုံကြည်လာခဲ့ပေသည်။ အဗ္ဗူဇုဖ်ယာန် အစ္စလာမ်
ကို သက်ဝင်ယုံကြည်လာသောအခါ တမန်တော်မြတ်သည် အလွန်
ဝမ်းသာသွားတော်မူခဲ့၏။ အဗ္ဗူဇုဖ်ယာန်အားလည်း အထူး မြှောက်စား
တော်မူခဲ့၏။ တမန်တော်မြတ်က “မည်သူမဆို ကအ်ဗဟ်ကျောင်းတော်
ဘွဲ့ ဝင်ရောက်ခဲ့အောင်းသော်သို့တည်းမဟုတ်၊ အဗ္ဗူဇုဖ်ယာန်၏
နေအိမ်တွင် ဝင်ရောက်နေသော် ထိုသူသည်အသက်ချမ်းသာခွင့်ရမည်။
ထို့အတူ မည်သူမဆိုမိမိ၏ အိမ်တံခါးကိုပိတ်ထားသော် ၊ သို့တည်းမ

ဟုတ်၊ မိမိစားလွယ်ကိုစားအိမ်တွင်ထည့်ထားသော် ထိုသူလည်း အသက်
ချမ်းသာခွင့်ရမည် “ဟူ၍ကျေညာတော်မူခဲ့စေသည်။ အဗူဇုဖ်ယာန် သည်
အဆိုပါကျေညာချက်ကို မကြာမြီ့သူမြီ့သားများအား အသံကုန်ဟစ်၍
ကျေညာခဲ့လေသည်။

နံနက်မိုးလင်းသော် မွတ်စလင်မ် စစ်သည်များသည် မကြာ
မြီ့တော်အတွင်းသို့ လေးဘက်လေးတန်မှဝင်ရောက်လာခဲ့ကြပြီး၊ သာ
မန်ခုံမူများမှ အပ ကြီးမားသော တိုက်ပွဲတစ်ခုတစ်ရာမဖြစ်ပွားဘဲ
မကြာမြီ့တော်ကို အောင်မြင်စွာ ပြန်လည်သိမ်းပိုက်ခဲ့ကြလေသည်။

တမန်တော်မြတ်သည်ဦးစွာပထမ ကအိဗဟ် ကျောင်းတော်
သို့သွားတော်မူပြီးကျောင်းတော်ကို (၇) ခေါက် (တွဝါဖ်) လက်ယာရစ်
လှည့် ပတ်ဖူးမျှော်ပြီး ဆွလာတ် (နှစ်ရကအတ်) ဝတ်ပြုတော်မူခဲ့၏။
ကျောင်းတော်တွင် အစ္စလာမ့် ရန်သူများထားရှိသောအရပ်များကို
သန်ရှင်း ပစ်တော်မူခဲ့၏။ ထိုနောက် တမန်တော်မြတ်သည် အသင့်
ရောက်ရှိနေသော မြို့တော်သူ မြို့တော်သားများအား အောက်ပါအတိုင်း
မိန့်ကြားတော်မူခဲ့ ၏။

‘ ပရိတ်သတ်အပေါင်းတို့၊ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည်
တစ်ပါးတည်းတည်ရှိတော်မူသည်။ ထိုအရှင်မြတ်မှာဂုဏ်ရည်
တူဟူ၍အလျဉ်းမရှိ။ ထိုအရှင်မြတ်သည် မိမိထားရှိတော်မူသော
ကတိကိုအတည်ပြုတော်မူပြီး၊ မိမိ၏ကျွန်အား ကူညီတော်မူခြင်း
ထိုအရှင်မြတ်သည် ရန်သူအုပ်စုအားလုံးကို နှိုးနှိမ့်စေတော်မူပြီး၊
ပရိတ်သတ်အပေါင်းတို့ လူသားအားလုံးတို့သည် ဘခင်ကြီး
အာဒမ်၏သားသမီးများပင် ဖြစ်ကြသည်။ ဘခင်ကြီးအာဒမ်
သည် မြေမှဖန်ဆင်းခြင်း ခံရသည်။ (လူသားအားလုံးတို့သည်

ညီရင်းအစ်ကို မောင်ရင်းနှမများ ဖြစ်ကြပေသည်။ အကြီး
အငယ် မရှိ။ အနိမ့်အမြင့်မရှိ။)

ထိုသို့ မိန့်ကြားတော်မူပြီးနောက် တမန်တော်မြတ်က “ယခု
ကျွန်ုပ်အသင်တို့နှင့်ပတ်သက်၍ မည်သို့စီရင်မည်ထင်ကြသလဲ” ဟုမေး
မြန်းတော်မူရာ မြို့သူမြို့သားများက “တမန်တော်မြတ်က ကျွန်တော်များ
၏မြင့်မြတ်သော နောင်တော်လည်းဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်များ၏မြင့်
မြတ်သော နောင်တော်ကြီး၏ သားတော်လည်းဖြစ်ပါသည်။ မည်သို့မျှ
မတရားစီရင်တော်မူမည် မဟုတ်ပါ ” ဟု ဖြေခဲ့ကြ၏။ ထိုအခါ
တမန်တော်မြတ်သည် ကမ္ဘာဂရုဏာရှင်ပီပီ သဘောထားကြီးစွာဖြင့်
“ အသင်တို့၍ တစ်စုံ တစ်ရာအရေးယူရန်မရှိ။ အသင်တို့အားလုံးသည်
လွတ်လပ်သူများ ဖြစ်ကြသည်။ ” ဟုမိန့်ကြားတော်မူပြီး အားလုံးတို့အား
ချွင်းချက်မရှိလွတ်ငြိမ်း ချမ်းသာခွင့်ပြုတော်မူခဲ့လေသည်။

ရန်သူများသည် တမန်တော်မြတ်၏အံ့ဘွယ်သူရဲသဘောထား
ကြီးမှု၊ သနားကြင်နာမှုများကိုတွေ့မြင်ကြရသောအခါ ယခင်ကမိမိတို့
မိုက်မှားခဲ့ကြသည်များကို တွေးတွေးပြီးအရှက်ကြီးရှက်ခဲ့ကြ၏။ နောင်တ
ရခဲ့ကြ၏။ နောက်ဆုံးတွင် ဤတမန်တော်မြတ်သည် အခြားမဟုတ်၊
တမန်တော် ဆုမွန်ကောင်းတောင်းခဲ့သော တမန်တော်၊ တမန်တော်အီစာ
(ခရစ်တော်) ကြိုတင်ဟောကြားခဲ့သော တမန်တော်ဖြစ်သည်ဟု စိတ်
တွင်းမှနှစ်နှစ်ကာကာယုံကြည်လာပြီး၊ ထိုနေ့မှစ၍ မြောက်မြားစွာသော
အစွလာမ့် ရန်သူများသည် အစွလာမ့်မိတ်ဆွေများဖြစ်လာခဲ့ကြသည်။
မွတ်စလင်မ် များဖြစ်လာခဲ့ကြပေသည်။ ကျန်ပုဂ္ဂိုလ်များသည်လည်း
တဖြည်းဖြည်း မွတ်စလင်မ် ဖြစ်လာခဲ့ကြပေသည်။

နောက်ဆုံးဟင်္ဂျီ

ဟင်္ဂျီရီသက္ကရာဇ် (၁၀) ခုနှစ် ဇိလ်ဟင်္ဂျီလ (၁၁) ရက် ခရစ် သက္ကရာဇ် ၆၃၂ - ၃၊ မတ်လ (၈)ရက်နေ့တွင် တမန်တော်မြတ် မုဟမ္မဒ် သည် နောက်ဆုံး ဟင်္ဂျီပြုရန်အတွက် မဒီနာမြို့မှ မက္ကာမြို့တော်သို့ ထောင်သောင်းမကသော သာဝကကြီးများနှင့်တကွ ရောက်ရှိလာတော် မူခဲ့ပေသည်။

တမန်တော်မြတ်နှင့်တကွ မွတ်စလင်မ် တို့သည်ရာဇဝင်တွင်မ ကြုံဘူးခဲ့သောဆန့်ကျင်ဘက်အမျိုးမျိုး၊ နှောင့်ယှက်မှုအဖုံဖုံ၊ တိုက်ခိုက်မှု အသွယ်သွယ်ကိုအလူးအလိမ့်ခံခဲ့ကြရ၏။ ယနေ့မူ “ ပတ္တမြားမှန်၊ နွဲ့မ နှစ် ” ဆိုသကဲ့သို့အမှန်တရားသည်အမှန်အတိုင်းပေါ်လွင်လာခဲ့ချေပြီ။ တမန်တော်မြတ်သည် မိမိအားအသက်ပေးချစ်ကြည်မြတ်နိုးကြသောတ ပည့်နောက်လိုက် တစ်သိန်းကျော်ခြံရံလျက် “ အိတ်ရမ်း ” ခေါ်ဝတ်ဖြူ စင်ကြယ်ကိုခြုံကာအေးချမ်းသာယာစွာ ကစားဖတ် ကျောင်းတော်တွင် ဟင်္ဂျီ ပြုလျက်ရှိတော်မူချေပြီ။ အစ္စလာမ် အတွက်သံယောဇဉ်အားလုံးကို ဖြတ်ခဲ့ကြရသော၊ ရာဇဝင်တွင်မကြုံဖူးခဲ့သော ကျူးကျော်နှိပ်စက်မှု အဖုံ ဖုံကို ရက်ရက်စက်စက်ခံခဲ့ရရှာသော မွတ်စလင်မ် အာဇာနည်တစ်သိန်း ကျော်တို့သည်လည်း၊ တမန်တော်မြတ်နှင့်အတူစိတ်ကြည်၊ ကိုယ်ချမ်းရွှင် လန်းသာယာစွာ ဟင်္ဂျီ ပြုလျက်ရှိကြချေပြီ။ ဤသည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ် ၏ တမန်တော်မြတ်၏ ပြောင့်မတ်မှန်ကန်မှုနှင့် မေတ္တာတရား၏ အကျိုးဆက်ပင်။

ဇိလ်ဟင်္ဂျီလ (၉) ရက် ‘အရဖတ် ’ နေ့တွင် အလ္လာဟ်အရှင် မြတ်သည် တမန်တော်မြတ်အား ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်၏ အောက်ပါ အာယသ် တော်ကိုထုတ်ပြန်ပို့ချတော်မူလိုက်လေသည်။

اليوم اكملت لكم دينكم واتممت عليكم

نعمتي ورضيت لكم الإسلام ديناً

“ ယနေ့ ငါ အရှင်သည်အသင်တို့အဖို့ အသင်တို့၏ သာသနာကို ပြည့်စုံအောင်ပြုတော်မူပြီ။ အသင်တို့အပေါ်၌ မိမိ၏ကျေးဇူးတော်ကို စုံလင်စေတော်မူပြီ။ ငါအရှင်မြတ်သည် အသင်တို့အဖို့သာသနာအဖြစ် အစွဲလမ်း ကိုနှစ်သက်တော်မူပြီ။ ”

ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်(၅:၃)

အထက်ပါ အာယသ်တော် ကျရောက်လာသည်အခါ တမန်တော်မြတ်သည် မိမိ၏တာဝန်များ ကုန်ဆုံးပြီဖြစ်ကြောင်း၊ မိမိ ကွယ်လွန်သေဆုံးရန် အချိန်နီးကပ်လာပြီဖြစ်ကြောင်းကို တွေးဆ ဆင်ခြင်မိတော့သည်။ ထိုအခါ တမန်တော်မြတ်သည် အသင့်ရောက်ရှိနေသည့် တစ်သိန်းနှစ်သောင်း (၁၂၀၀၀၀) ခန့်ရှိသော တပည့်သားတို့အား နောက်ဆုံးဓမ္မ ဩဝါဒ အဖြစ်အလွန်လေးနက်စွာ ဟောကြားတော်မူခဲ့လေသည်။

“ အချင်းတို့၊ ကျွန်ုပ်၏တရားများကို အထူးဂရုစိုက်၍ နားထောင်ကြ၊ ကျွန်ုပ်သည် နောက်နှစ်အသင်တို့နှင့် ဤကဲ့သို့ တွေ့ဆုံနိုင်မည် မတွေ့ဆုံနိုင်မည်ကို အတိအကျမပြောနိုင်ပါ။ ”

“ ဤနေ့သည်အဘယ်နေ့နည်း၊ ဤလသည်အဘယ်လနည်း၊ ဤနေရာသည်အဘယ်နေရာနည်း၊ ဤမြို့သည်အဘယ်မြို့နည်း၊ အသင်တို့သိကြပါသလော၊ ဤနေ့သည်မွန်မြတ်သော ကုရ်ဘာနီနေ့ဖြစ်သည်။ ”

ဤလသည်ထူးမြတ်သော ဇိလ်ဟဂျိလ ဖြစ်သည်။ ဤမြို့သည် မြင့်မြတ်သောမက္ကာမြို့တော်ဖြစ်သည်။ ဤနေ့၊ ဤလ၊ ဤမြို့တို့မြင့်မြတ်သကဲ့သို့ အသင်တို့၏အသက်၊ အသင်တို့၏စည်းစိမ်၊ အသင်တို့၏ဂုဏ်သိမ်တို့သည် မြင့်မြတ်လှပေသည်။”

“အချင်းတို့၊ အသင်တို့သည် မကြာမီအတွင်း အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ရှေ့တော်မှောက်သို့ ရောက်ကြရမည်။ မိမိတို့ကျင့်မှုခဲ့ကြသော အပြုအမူများနှင့် စပ်လျဉ်းပြီး စစ်ဆေးမေးမြန်းခံကြရမည်။ ”

“ သတိပြုကြကုန်၊ ယနေ့အမိုက်ခေတ်၏ မိုက်မဲမှုအစုစုကို ကျွန်ုပ်ချေမှုန်းလိုက်ပြီ။ ”

“ ယနေ့အမိုက်ခေတ်၏ အတိုးအညွန့်များကို ကျွန်ုပ်ချေမှုန်းလိုက်ပြီ။ ဦးစွာပထမ မိမိနှင့်သားချင်းတော်စပ်သောအဗ္ဗဒုလ်မုတ္တလိဗ်၏သား အဗဗားစ် ၏အတိုးအညွန့်များကို ပလပ်လိုက်ပြီ။

“ ယနေ့အမိုက်ခေတ်၏ မတရားတုန့်ပြန်သတ်ဖြတ်မှုများကို ကျွန်ုပ်ချေဖျက်လိုက်ပြီ။ ဦးစွာပထမ မိမိနှင့် သားချင်းတော်စပ်သော ဟာရစ်၏သား ရဗီအဟ်၊ ရဗီအဟ်၏သား အိယာစ်အား သတ်ဖြတ်ခွင့်ကို လည်းကျွန်ုပ်ပလပ်လိုက်ပြီ။ ”

“ အချင်းတို့၊ အသင်တို့၏ဇနီးမိန်းမ များနှင့်ပတ်သက်၍ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ် အားကြောက်ရွံ့ကြ။ ဇနီးများအပေါ်၌ အသင်တို့၏အခွင့်အရေးများရှိသကဲ့သို့၊ အသင်တို့အပေါ်၌လည်း ဇနီးမိန်းမများ၏အခွင့်အရေးများရှိသည်။ အမှန်မှာ ဇနီးမိန်းမများသည်တရားတော်နှင့်အညီ အသင်တို့ထံအပ်နှံထားသော ရတနာများဖြစ်ကြသည်။ ”

“ ကျွန်ုပ်ကွယ်လွန်သေဆုံးပြီးနောက် အသင်တို့လမ်းမမှားကြရန်အတွက် ကျွန်ုပ်သည်အသင်တို့ထံ ကုန်အာန်ကျမ်းမြတ်နှင့် မိမိ၏ ‘စွန့်တ်’ လမ်းစဉ်ကိုထားခဲ့သည်။ ”

“ အချင်းတို့၊ အသင်တို့သည်အချင်းချင်း မသတ်ဖြတ်ကြနှင့် မိမိ၏ကျေးကျွန်များကို မနှိပ်စက်ကြနှင့်၊ မိမိတို့စားသကဲ့သို့ ၎င်းတို့အား ဆင်ယင်ပေးကြ။ စာနာထောက်ထားသနားကြ။ ”

“ အချင်းတို့၊ အသင်တို့သည်တမိ၊ တဘတည်းမှဆင်းသက် ပေါက်ပွားလာခဲ့သော ညီရင်းအကို၊ မောင်ရင်းနှစ်မများဖြစ်ကြသည်။ အသင် တို့သည် ကမ္ဘာ့အိမ်ထောင်စုကြီး၏ မိသားစုများဖြစ်ကြသည်။ တာဝန်တူ အခွင့် တူများဖြစ်ကြသည်။ ”

“ အချင်းတို့၊ အသင်တို့သည်သူတပါးပစ္စည်းကိုမတရားမယူ ကြနှင့်။ အချင်းချင်း မကျူးကျော်မစော်ကားကြနှင့်။ ”

“ အချင်းတို့၊ အသင်တို့သည်လက်အောက်ငယ်သားတို့အား စာနာထောက်ထား၊ သနားကြ။ တနေ့လျှင် အကြိမ်ပေါင်း (၇၀)တိုင် တိုင်ခွင့်လွှတ်ကြ လုပ်သားအားချွေးမခြောက်မီ လုပ်ခပေးကြ။ ခက်ခဲ သောအလုပ်ဖြစ်ပါက မိမိကိုယ်တိုင်ပါဝင်လုပ်ကိုင်ကြ။ ”

“အချင်းတို့၊ အသင်တို့သည်အလွန်သနားကြင်နာတော်မူသော အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အား ခယရိုကျိုးရှိခိုးကြ။ နေ့စဉ် ဆွလာတ်ငါးကြိမ် ဝတ်ပြုကြ။ ရမ်ဇာန်လ၌ ဥပုသ်ဆောက်တည်ကြ။ ဇကာတ်ဆင်းရဲသား ကြေးပေးလှူကြ။ တသက်တခါ ဟဂ်ျ ပြုကြ။ ”

“ အချင်းတို့၊ အသင်တို့သည် မိမိတို့၏အာဏာပိုင်အစိုးရ၏ အမိန့်ကိုလည်းနာခံကြကုန်။ ဤအတိုင်းလိုက်နာပြုကျင့်ကြပါက အသင် တို့သည် ဂျန္နုတ် အမတဘုံ သို့မူချစ်မြန်းကြရမည်။ ”

“ အချင်းတို့၊ အသင်တို့သည် ကျွန်ုပ်၏တရားများကိုအဆင့် ဆင့်ဟောကြားကြကုန်။ ”

ဤသို့တရားဟောကြားတော်မူပြီးနောက် တမန်တော်မြတ်က “ကျွန်ုပ်၌ ဟောကြားရန်တာဝန်ရှိသည်များကို ဟောကြားပြီးမဟုတ်ပါ

လော ” ဟုမေးမြန်းတော်မူရာ တပည့်သာဝကအပေါင်းတို့က “ တမန်
တော်မြတ်သည် မိမိ၏တာဝန်ရှိသည်များကိုတိကျမှန်ကန်စွာ ဟောကြား
တော်မူပြီးပါပြီ ” ဟုပဲ့တင်ထပ်မျှ လျှောက်ထားခဲ့ကြလေသည်။ ထိုအခါ
တမန်တော်မြတ်က ကောင်းကင်သို့လက်ညှိုးညွှန်ကာ “ အို အလ္လာဟ်
အရှင်မြတ်၊ မှတ်တော်မူပါ ” သုံးကြိမ်တိုင်တိုင်ဟစ်ကြွေး လျှောက်ထား
တော်မူခဲ့လေသည်။

တမန်တော်မြတ်နှင့်တကွနောက်လိုက် တပည့်သားများသည်
ဟရ် ပြု၍ မဏ္ဍာမြို့တော်မှပြန်လည်ထွက်ခွာလာခဲ့ကြလေသည်။ မဒီနာ
မြို့အနီး ခွန်းမ် ဟူသောစခန်းသို့ရောက်ရှိတော်မူသည့်အခါ တမန်တော်
မြတ်ကမိမိနှင့်အတူလိုက်ပါလာခဲ့ကြသော တပည့်သားအားလုံးတို့အား
ခတ္တဆိုင်းငံတော်မူပြီး အောက်ပါအတိုင်း နောက်ဆုံး ဟရ် ၏စခန်းတွင်
နောက်ဆုံး စကားမြွတ်ကြားတော်မူခဲ့လေသည်။

“ ငါသည် အသင်တို့၌ အလွန်လေးနက်သော ရတနာ
နှစ်ပါးကို ထားတော်မူခဲ့လေသည်။

၁။ အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်၏ကျမ်းမြတ်ကုရ်အာန်။

၂။ ငါ၏အိမ်တော်သူ၊ အိမ်တော်သားများ။

အသင်တို့သည် ဘယ်သောအခါမှ လမ်းမှားကြမည်မဟုတ်။ ”

“ အို ငါ၏တပည့်သားများအသင်တို့သည် ငါ၏အိမ်တော်
သူအိမ်တော်သားများနှင့်ပတ်သက်၍အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အား သတိ
မူကြကုန် ” ဟူ၍သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် အမှတ်တရ မှာကြားသွားတော်မူခဲ့ပေ
သည်။ ထိုနောက် သာဝကကြီးအလီသခင်၏ လက်မောင်းကို ကိုင်ကာ။
“ ငါအား ချစ်သူသည်အလီ အား ချစ်သူသာဖြစ်သည်။ ငါ့ မိတ်ဆွေသည်
အလီ၏ မိတ်ဆွေသာဖြစ်သည်။ အိုအလ္လာဟ် အလီအား ချစ်သူကို

ချစ်တော်မူပါ။ အလီအားမုန်းသူကို မုန်းတော်မူပါ ” ဟုဆုပန်ကြားသွား
တော်မူခဲ့လေသည်။

ဤသည်ကို ထောက်ရှုခြင်းအားဖြင့် တမန်တော်မြတ်သည်
ကုန်အာန်ကျမ်းလာ ဒေသနာတော်များကို မိမိကိုယ်တော်တိုင် စံပြအဖြစ်
ပြသ သွားတော်မူကြောင်း၊ ထို့အတူ တမန်တော်မြတ်၏ အိမ်တော်သူ
အိမ်တော်သားများသည်လည်း တမန်တော်မြတ်၏လမ်းစဉ်ကို ဖဝါးခြေ
ထပ် လိုက်နာကျင့်သုံးခဲ့ကြောင်း သာဝကကြီးအလီသခင်မှာ တမန်ကော်
မြတ်ကြီး၏အချစ်ဆုံး လက်ရုံးကြီးတစ်ဆူဖြစ်ကြောင်း သိရှိနိုင်ပေသည်။
(တမန်တော်မြတ်နှင့်တကွ အိမ်တော်သူ၊ အိမ်တော်သားများအပေါ်
ကောင်းချီးချမ်းသာ မင်္ဂလာအဖြာဖြာသက်ရောက်ပါစေသတည်း။)

~~~~~

ကွယ်လွန်တော်မူခြင်း

တမန်တော်မြတ်သည် နောက်ဆုံး ဟင်္ဂါ ပြုပြီး မဒီနာမြို့သို့ ပြန်ကြွလာတော်မူခဲ့၏။ မိမိအရှင်သခင်နှင့် တွေ့ရန်အမျှော်ကြီးမျှော်နေခဲ့၏။ ရုတ်တရက် တမန်တော်မြတ်သည် ဟိဂျရီသက္ကရာဇ်(၁၁)ခုနှစ်၊ 'ဆွဖရ်' လတွင် မမာမကျန်းဖြစ်သွားတော်မူခဲ့၏။ ရောဂါသည် တစ်နေ့တစ်ခြားပြင်းထန်၍လာခဲ့၏။ အင်အားသည် တစ်နေ့တစ်ခြား လျော့နည်းလာခဲ့၏။ သို့သော်လည်း တမန်တော်မြတ်သည် ဗလီကျောင်းတော်သို့ သွားရောက်၍ 'ဂျမာအတ်' များ၊ မွတ်စလင်မ်များနှင့်အတူ ဆွလာတ်ဝတ်ပြုတော်မူရှာ၏။ အင်အားအလွန်ဆုတ်ယုတ်လာသည့်အခါ သာဝကကြီးအဗူဗတ်ကရ်အား မိမိ၏ကိုယ်စား (အီမာမ်) ရှေ့ဆောင်ခန့်အပ်၍ မိမိကိုယ်တော်တိုင် သာဝကကြီးအဗူဗတ်ကရ် နောက်တွင် ဆွလာတ်ဝတ်ပြုတော်မူရှာခဲ့၏။

ထိုသို့ ရောဂါဖိစီးနေသည့်အတောအတွင်း တစ်နေ့တမန်တော်မြတ်က ဆွလာတ်အပြီး “ အို တပည့်သားအပေါင်းတို့ ကျွန်ုပ်သည် တစ်စုံတစ်ရာ ကျူးလွန်မိပါက ခွင့်လွှတ်ကြပါ။ ပြောမှားဆိုမှားပြုမိပါက ယနေ့ကျွန်ုပ်အား တုံ့ပြန်ချေပပြောဆိုကြ။ ကြွေးမြီတစ်စုံတစ်ရာ ကျန်ရှိကအမှတ်တရပြန်ယူကြ။ အို တပည့်သားတို့ ကျွန်ုပ်အား ခွင့်လွှတ်ကြ။ ကျွန်ုပ်သည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်ရှေ့တော်သို့ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်ဝင်ရောက်ခစားပါရစေ။ ထိုအရှင်မြတ်ရှေ့တော်၌ ကျွန်ုပ်၏စာရင်း ရှင်းရှင်းဖြစ်ပါရစေ ” ဟု ပြောကြားတော်မူရာ၊ တပည့်သားအားလုံးက ကျေနပ်ကြောင်းလျှောက်ထားခဲ့ကြ၏။ တစ်ဦးက တမန်တော်မြတ်သည် ဆင်းရဲသားတစ်ဦးအားပေးလှူရန် ကျွန်တော်ထံ ' ဒီရ်ဟမ် ' သုံးပြားခေတ္တချေး

ယူတော်မူခဲ့ကြောင်းလျှောက်ထားရာ တမန်တော်မြတ်သည် ထိုသူအား ချက်ချင်းပင်ပေးဆပ်တော်မူခဲ့၏။ ထို့နောက် ရောဂါသည်တစ်စစပို၍ ဆိုးရွားလာခဲ့၏။ ရောဂါ၏ပြင်းထန်မှုကြောင့် တစ်ခါတစ်ရံမျက်နှာတော် ကို စောင်ဖြင့် ဖုံးအုပ်ထားတော်မူခဲ့ရှာ၏။ တစ်ခါတစ်ရံ ဖုံးထားသော စောင်ကို မျက်နှာတော်မှ ဖယ်ချထားတော်မူခဲ့ရှာ၏။

မကွယ်လွန်မီ အချိန်အနည်းငယ်အလိုတွင် သာဝကကြီး အဗ္ဗဗကရ်၏သား အဗ်ဒုရ်ရဟ်မာန်းသည် တမန်တော်မြတ်ထံသို့ ရောက်ရှိလာ၏။ တမန်တော်မြတ်သည် အာအိရှဟ်သခင်မအားမှီ၍ လွဲလျောင်းနေတော်မူ၏။ သာဝကကြီး အဗ်ဒုရ်ရဟ်မာန်း၏ လက်တွင် စွန်ပလွန်ကိုင်း အရိုး (တံပူ)ပါရှိ၏။ တမန်တော်မြတ် (ﷺ)တံပူစားလို ကြောင်း ရိပ်စားမိသဖြင့် သာဝကကြီး အဗ်ဒုရ်ရဟ်မာန်းထံမှ တံပူကို ယူ၍ သွားများဖြင့် ပျော့ပြောင်းအောင်လုပ်ပြီးတမန်တော်မြတ်(ﷺ)အား ဆက်သလိုက်သည်။ တမန်တော်မြတ် (ﷺ)သည် လုံးဝကျန်းမာသော သူများကဲ့သို့ တံပူစားတော်မူ၏။

ကွယ်လွန်သေဆုံးအချိန်မှာကား နီးသထက်နီး၍လာလေပြီ။ အချိန်သည် ညနေခင်းဖြစ်၏။ တမန်တော်မြတ် (ﷺ)၏ ရွှေနှုတ်တော်မှ **مِ الْمَلِكِ أَيْمَانُكُمْ** (ဆွလားသ် နှင့် ကျွန်များ) ဟူ၍ ကြားလိုက်ရ၏။ တမန်တော်မြတ် (ﷺ)၏အနီးတွင် ရေအင်တုံရှိ၏။ ထိုအင်တုံတွင် လက်ကို အကြိမ်ကြိမ်နှစ်၍ ရွှေမျက်နှာတော်ကို ပွတ်သပ်တော် မူရှာသည်။ထိုအချိန်တွင်ပင် တမန်တော်မြတ်(ﷺ)သည်မိလက်တော်အား **اللهم في الرفيق الأعلى** မြှောက်၍လက်ညှိုးညွှန်ကာ

(အို . . . အရှင်မြတ် မြင့်မြတ်လှစွာသော အဆွေတော် ဖြစ်တော်မူပေသည်)ဟု နှုတ်မှ မြက်ဟတော်မူနေလေသည်။ ထိုအခိုက်မှာပင် တမန်တော်မြတ်(ﷺ) ၏ လက်တော်သည် အောက်သို့ ကျလာတော်မူခဲ့လေသည်။ မျက်စိအစုံမှာလည်း အထက်သို့ စူးစိုက် နေခဲ့လေသည်။ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်သည် မြင့်မြတ်ဖြူစင်သော ဌာနသို့ ရောက်ရှိသွားလေပြီ။

ဤသို့ဖြင့်နှစ်ဘဝသခင်ကျေးဇူးတော်ရှင်တမန်တော်မြတ်(ﷺ)သည် ဟစ်ဂျရီ (၁၁)ခု ၊ ရဗီအွလ်အောင်ဝလ်(၁)ရက် တနင်္လာနေ့ ညနေပိုင်း တွင်ကွယ်လွန်အနိစ္စသို့ ရောက်ခဲ့လေပြီ။

ရုပ်ဆင်းသဏ္ဌာန်နှင့် ဝတ်စားဆင်ယင်ပုံ

တမန်တော်မြတ်(ﷺ)၏ ရုပ်ဆင်းသဏ္ဌာန်မှာ ထည်ဝါခန့်ညား တင့်တယ်လှ၏။ အရပ်အမောင်းမှာ အလယ်အလတ်ဖြစ်၏။ အသားအရေမှာဖြူ၍ အနီရောင်သန်း၏။ နဖူးတော်ကျယ်၏။ မျက်ခုံးတော် ဆက်လျက်ရှိ၏။ မျက်နှာတော်သွယ်၏။ ပါးစပ်တော် လှပ၏။ သွားတော်များ မစိပ်မကျအနေတော်ဖြစ်၏။ လည်တံတော် ပေါ်၏။ ဦးခေါင်းတော် ကြီး၏။ ရင်တော်ကျယ်သည်။ ဆံကေသာမှာ တွန့်လိမ်သည်လည်းမဟုတ် ၊ ဖြောင့်စင်းသည်လည်းမရှိ။ မုတ်ဆိတ်တော် မှာ ထူသည်။ မျက်လုံးတော်များသည် စွန်မတ်ဆွဲထားသကဲ့သို့ မည်းနက် နေ၏။ မျက်တောင်များသည် ရှည်ပြီး ကော့၏။ လက်ဖဝါးများမှာ ကျယ်ပြန့်၏။ လက်တံများသည်လည်း ရှည်၏။ ခြေဖျားများ ပျော့ပြောင်းသည်။ ခြေဖဝါးအလယ်တွင် အနည်းငယ် ကွာဟလျက်ရှိသည်။

သိရ်မေဇီကျမ်း ၊ မွတ်စ်နဒ်အိဗ်နေ့ ဟမ်ဗလ် ၊ (၁၁၆-၁၁၇)

တမန်တော်မြတ်(ﷺ)၏ လက်ပြင်ရိုးနှစ်ခုကြားတွင် ခိုဥခန့်ရှိသော နဗူဝသ် တံဆိပ်တော်ရှိသည်။ ထိုတံဆိပ်တော်သည် အနီရောင်ရှိသည့် မိုးမောက်နေသော အသားပမာဖြစ်ပေသည်။ တမန်တော်မြတ်(ﷺ)သည် ဆံတော်တွင် ဆီထည့်တော်မူလေ့ရှိ၏။ တမန်တော်မြတ်(ﷺ)သည် သွားလာရာတွင်တောင်ခြေမှအနိမ့်သို့ဆင်းသကဲ့သို့သွက်လက်ဖျတ်လတ်လှ၏။ တမန်တော်မြတ်(ﷺ)သည် အလွန်အင်မတန် နှုတ်ချိုသာတော်မူ၏။ တဖက်လူအား ဆွဲဆောင်နိုင်တော်မူ၏။ စကားပြောဆိုရာတွင် ဆိုင်းငံ့၍ ပြောဆိုတော်မူ၏။ ထိုသို့ပြောဆိုသည့်အတွက် စကားများမှာ ပြတ်ပြတ်သားသားရှိရာ ကြားရသူအဖို့ ကောင်းစွာ မှတ်သားမိကြ၏။ အသံဩဇာမှာ ကောင်းလှ၏။ ဝမ်းသာအားရ ဖြစ်တော်မူသည့်အခါ မျက်နှာတော်အား အောက်သို့စိုက်ထားတော်မူ၏။ ရယ်မောခြင်းကား နည်းပါးလှ၏။ ရယ်လိုတော်မူလျှင် ပြုံးရုံသာ ပြုံးလေ့ရှိသည်။

တမန်တော်မြတ်(ﷺ)သည် များသောအားဖြင့် ခြုံထယ်အင်္ကျီနှင့် ပုဆိုးကို ဝတ်ဆင်တော်မူလေ၏။ ဘောင်းဘီကို ဘယ်သောအခါမျှ မဝတ်ဆင်ပေ။ အေမာမ်အဟ်မဒ်နှင့် အဆွိဟာဗွစ္စနန် အရ်ဗအဟ်၏ ကျမ်းများတွင် တမန်တော်မြတ်(ﷺ)သည် မိနာဈေးမှ ဘောင်းဘီဝယ်ယူတော်မူခဲ့ဖူးသည်ဟု ပါရှိသည်။ ဤအချက်ကိုထောက်ရှု၍ အလ္လာဟ်မဟ် အိဗ်နုကိုင်ယင်မ်က ဘောင်းဘီကို တစ်ကြိမ်တစ်ခါ ဝတ်ဆင်သည်ဟု တွေးဆဆင်ခြင်၍ ရေးသားခဲ့လေသည်။ တမန်တော်မြတ်(ﷺ)သည် ခြေအိတ်ကိုလည်း ဝတ်ဆင်လေ့မရှိပေ။ သို့သော် အီသီယိုးပီးယားဘုရင် နဂျာရှိက လက်ဆောင်အဖြစ်ပေးသော အနက်ရောင် ခြေအိတ်များကို ဝတ်ဆင်တော်မူခဲ့ပေသည်။ သက်ဆိုင်ရာ ကျမ်းများအရ အဆိုပါ ခြေအိတ်များသည် သားရေဖြင့် ပြုလုပ်ထား

သည်ဟု သိရပါသည်။ တမန်တော်မြတ်(ﷺ)သည် အမာမဟ်(ခေါ်) ပေါင်းထုပ်တော်များ ပေါင်းလေ့ရှိခဲ့၏။ ပေါင်းထုပ်တော် ၏အစကို တစ်ခါတစ်ရံ ပုခုံးပေါ် ၊ တစ်ခါတစ်ရံ လက်ပြင်ရိုးနှစ်ခုကြားတွင် ချထားတော်မူ၏။ တစ်ခါတစ်ရံ မေးစေ့အောက်တွင် ရစ်ပတ်ထားတော် မူ၏။ များသောအားဖြင့် ပေါင်းထုပ်တော်၏အရောင်မှာ အနက်ရောင် ဖြစ်၏။ ပေါင်းထုပ်တော်၏ အောက်တွင် ဦးထုပ်ငယ်ကို အမြဲတစေ အသုံးပြု၏။ (မွတ်ရှ်ရစ်က်များနှင့် ခြားနားစေရန်အတွက် အမြဲတစေ အသုံးပြုခြင်းဖြစ်သည်။) ဦးထုပ်ရှည်ကိုမူ ဘယ်သောအခါမျှ အသုံးမပြုပေ။

(အဗူဒါဝူးဒ်ကျမ်း - ဝတ်စားဆင်ယင်မှုအခန်း)

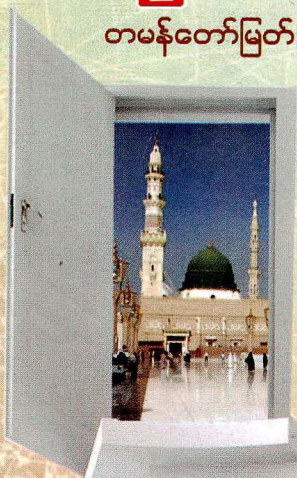
တမန်တော်မြတ်(ﷺ)သည် ယမန်ပြည်လုပ် အခင်းများပါသော ရုံထည်များကို အထူးနှစ်သက်တော်မူပေသည်။ ယင်းရုံထည်များကို အရင် စာပေတွင်ဟဗရဟ်ဟုခေါ်သည်။ တမန်တော်မြတ်(ﷺ)ကွယ်လွန်တော် မူပြီးနောက်ကြင်ယာတော်အာအေရှာဟ်သခင်မသည်အဖာအထေးများ ပါရှိသောစောင်ကြီးတစ်ထည်နှင့်ချည်ထည်ပုဆိုးတစ်ကွင်းထုတ်ပြသည်။ ထိုနောက်ကြင်ယာတော်က “တမန်တော်မြတ်(ﷺ)သည်ဤအဝတ်အစား များနှင့်ပင်ကွယ်လွန်သေဆုံးတော်မူခဲ့သည်” ဟုပြောပြခဲ့လေသည်။

ဒေါ်သျှားဝေဝေ

B.SC (Chem:)

စံပြစေတမန်

တမန်တော်မြတ် (ﷺ) ၏ ထေရုပတ္တိအကျဉ်း

ဒီရိုင်း: နီဟမ္မဒ် ဆိုလိုဇ်တန် (ရွှေဝပ်ယံ)